

Notes du mont Royal

www.notesdumontroyal.com

Cette œuvre est hébergée sur « *Notes du mont Royal* » dans le cadre d'un exposé gratuit sur la littérature.

SOURCE DES IMAGES
Google Livres

Euclid
EVCLIDIS

SEX PRIMI
ELEMENTORVM
GEOMETRICORVM

LIBRI,

*In commodiorem formam con-
tracti & demonstrati.*

A P. GEORGIO FOVRNIER
è Societate Iesv.

PARISIIS;
Apud MATHVRINVM HENAVLT,
viâ Iacobæâ, sub signo Angeli
Custodis, prope Collegium
Societatis Iesv.

M. DC. XLIII.
Cum Privilegio Regi.

h n
12

ILLVSTRISSIMO VIRO

Domino D.

NICOLAO FOVCQVET,

REGI A SECRETIORIBVS
Consilij, Libellorumque suppli-
cum Magistro, Vicecomiti de Ma-
lun & de Vaux, &c.

*Vam leuem mole, tam
ponderosum dignitate Li-
bellum ad te defero, (Vir*

*Illustrissime) qui cum in-
geniosissimus sis, pervidero*

quid EUCLIDES sibi velis, quid

*EUCLIDI lucis acculerem, facile po-
est. Ut reus hoc officij mei specimen*

*offeram, duplex me causa impulis-
sit, a te, altera, a spectatissimo*

*viru vixit, tota Gallia viro, Pa-
re tuo. A te quidem, quem san-
guis nobilem, doctrina spectabilem, virtus*

*aquabilis mirabilem, prudentia illus-
trare, acrimonia pictus, quem alia*

corporisque tui donis (quas hoc

enumerare pudet tui non fuit)

h

h

Regi, vtrique præcipuis ordinibus
gratiosam, amabilem omnibus, & quod
his optabilis est, Deo præpotenti gra-
tium, acceptumque reddunt. Parenti ve-
rò tuo quam sit obstricta nostra SOCIETAS,
quam is amabat vnicuique, quantum
ipsi debeat Parisiense Collegium, quem
Christianissimus Rex Ludovicus, è duobus
unum esse iussit, qui edicto suo de Scholis
nostris instaurandis exequendo præfessus,
ut nos Regia auctoritate, in docendi pos-
sessionem longuo intervallo recuperatam
mitteret; hæc inquam & alia multa, est
grati animi verbo declarare, cum re non
possim. Tametsi quid privatum ordinem
nostrum tuo parenti debere plurimum
commemorem; qui de patria universa, de
summus & infimis meritis sit sua inté-
gritate, constantia, rerum gerendarum
scientia, & usu, omni denique genere
virtutum. Illarum tibi imitationem cum
proposueris, magnum quiddam præstare
videor, si unum faciam, ut qui paterno-
rum bonorum heres es, idem omnia ho-
noris ornamenta, singularémque impri-
mis eius ergo Ordinem nostrum universum
benevolentiam, cum reliqua hereditate cer-
nas. Hoc tibi ut optem facis non vulgare
votum, adeoque totius SOCIETATIS
studium erga te, Illustrissimamque Ba-
jonensem Aulicam, fratrem Carissimum

simum, non nobilissima tua familia
modo, sed etiam Ecclesie Gallicane de-
cus & ornamentum; cuius prudentiam,
ceterasque virtutes Pontificias tanti fa-
cit Ludouicus Rex Christianissimus, ut
imitandum illum omnibus regi sui
Præfatis, admirandum multis iure
pronuncianerit: Ut ita fore confidam,
suum iam magnum tam bonis inuicis
meritum facit.

Tibi addictissimus,

GEORGIVS FOVRNIER

Quis autor huius libri?

ON vnus modo sed plurimorum hominū vigilijs & industria, quorum alij alijs vixere tēporibus, deberet hic Liber. De posteritate bene meritis Euclides, qui ea, siue Theorema-
ta, siue Problemata quæ à maioribus acceperat, auctiora, & meliori digesta ordine reliquit. Thales Milesius, qui Princeps omnium Geometriam ex Ægypto in Græciam transtulit, demonstrauit angulum in semicirculo rectum esse: Trianguli Isoscelis angulos ad basim esse æquales: & alia nonnulla inuenit quæ in primo & tertio Elementorum Euclidis legimus & admiramur. Pythagoras Samius, qui Mathematicæ ludum primus aperuit, Omnis trianguli dixit tres angulos duobus rectis esse æquales: tantisque clatus est latitijs, ybi

eam propositionem reperit, quæ
primo Elemento, ordine quadra-
gesima septima habetur, ut mu-
lis centum boues immolarit.
Theodorus Cyzencus multis ad-
iuuētis Geometricam plurimum
anxi supellestilem. Quis inuēta
à Cratisto explicet, in quo tanta
viserat ingenij, ut nullum non
Geometricum Problema illico
resolveret. Si Laërtio credimus,
Democritus Milesius, multa de
lineis, ut vocant, irrationabilibus
scripsit, multa de solidis, multa
de numeris: Certè istud extra cō-
trouersiam, Eudoxum Gnideum
quintum Elementum, quod ap-
pellant, de Proportionibus, inte-
grum fecisse, & inuenisse. Ethe-
retus de quinque solidis, primus
libros scripsit, & decimas propo-
sitionis decime elementorum in-
uentor fuit.

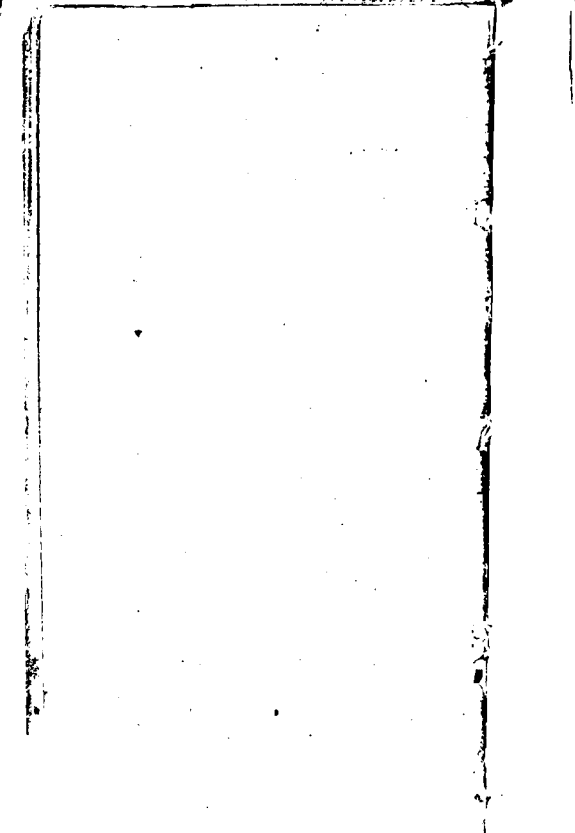
Hæc à multis feliciter encoqui-
tata & dissipata passim, annis an-
te Christum obierat, 550. Hippo-

erates Chius in Elementa Geometrica primus compegit ordinavitque. Postea Leo Neoclidis auditor, illa auxit: Tertius deinde Theudius Magaes. Hos sequutus est Hermotimus Colophonius qui ea fecit haud paulò vberiora. Tandem Euclides Megarensis, omnibus, partim à se adiuuentis, partim ab aliis acceptis, ultimam manum his Elementis apposuit, tanta felicitate, & non tantum Quintus, sed vnus præcellentis iure, Geometra sit appellatus. Insuper hoc ei laudis testimoniũ singulare Proclus, Pappus ceterique Mathematici tribuere, vt de eo, quod de nemine mortalium ante illum, dixerint, *nusquam deceptus est*. Nec solũ doctrina Euclidis fuit admirationi, sed etiam ipse ordo, quem perturbare adhuc ausus est nemo: certè omnis demonstracionis vim atque robur superat, ipsique quodammodo Geometriae firmitas.

et illa, qua ceteris disciplinis antestatur, dare videtur. Scripsit præterea Phænomena, Optica, Catoptrica, Musica, Data, Conicorum libros 4 & tres Porismatum. Vitam eius ad Ptolomæum vsq; primū Ægypti Regē producunt Historiæ. An sit idē cū Euclide sectæ Megaricæ authore, nos, quia parum constat, re in medio relinquimus.

Porrò quæadmodū Elemēta appellatur ea, ex quib⁹ omnia oriuntur, & fiūt, & in quæ eadē, cū intereūt, cōuertuntur, & trāscūt; sic propositiones eas quæ Mathematicis rebus efficiēdis inseruūt, & in quas resolui possunt demonstrationes Mathematicæ, dicimus Elemēta Mathematica: vel ceriē quæadmodū qui literas & elemēta nouit, libros potest legere, ita qui Geometriæ elemēta tenebit, sine labore percurrēt & intelliget quæ tractantur in Opticis, Astronomicis, & aliis reconditiōibus Mathematicæ partibus.

EVCLIDIS

EVCLIDIS ELEMENTVM

PRIMVM.

DEFINITIONES.

1. *Punctum est,
cuius pars nulla.*

Racè legitur om-
nis id est signum;
cum enim sit omnis
magnitudinis ex-
pers, illud quod ex-
terius pingitur, signum est illius
quod mente concipitur; estque
idem quod unitas in numero,
instans in tempore, & sonus in
musica.

A

2. *Linea vero
longitudo non
lata.*

Linea talis nulla existit à parte rei, sed sicut punctum, ita & linea quam ducimus signum est illius quam mente concipimus. Si enim punctum quod concipimus moueretur & relinqueret sui vestigium, illud esset linea, longum propter motum, non tamen latum, quia punctum à quo procedit omnis expers est extensionis.

3. *Linea autem
termini sunt puncta.*

Id est longitudinis ut longitudo est, principium & finis est punctum : quia magnitudinem non considerat mathematicus nisi ut finitam. Vnde cum infinitam lineam vocat Euclides, intelligit lineam cuiusvis magni-

Liber primus.
tudinis seu indeterminatam.

4. *Recta linea.*
 *est, quæ ex æquo
sua interiaces
puncta.*

Sine cuius extrema obumbrant
omnia media, vt dixit Plato: vel
minima earum quæ terminos
habent eosdem, vt vult Archime-
des. Cum enim fluxu puncti con-
cipiatur fieri linea, si ex æquo
inter sua puncta fluat, aut per
breuissimum spatium, dicetur re-
cta. Si punctum feratur vniformi
motu & distantia à certo aliquo
puncto, dicetur circularis; Si in
motu hinc inde titubet, & hinc de-
pressior sit, alibi altior, & extre-
ma non obumbrēt omnia media,
dicetur mixta. Hinc ingeniose
dixit Aristoteles lib. 1. de Cælo
rex, s. iuxta triplicem hanc li-
neam, trestantum esse posse mo-
tus, duos simplices, rectum & cir-

4 *Euclidis*
cularem, tertium vero mixtum
ex utroque.

5. *Superficies*
verò est quæ longi-
tudinem latitudi-
nemque tantum habet.

Ut fluxu puncti producitur li-
nea, prima species quantitatis
continua, sic fluxu lineæ in trans-
uersum, produci concipitur su-
perficies, secunda species: quæ
potest dinidi in longum vt linea,
& præterea in latum. Vmbram
concepe, ait Proclus, superficiem
concepies longam, & latam, nullo
tamen modo profundam.

6. *Superficiæ au-*
tem extrema sunt
lineæ.

Hæc definitio intelligenda est
tantum de superficie plana vel
mixta, non autem de circulari.
quando enim habet extremum, li-

Liber primus. 5
neam tantum habet, non lineas.

7. *Plana superficies*, est qua ex
quo suas interia-
cet rectas.

Quæ dixi de linea recta, ea-
dem de plana superficie sunt in-
telligenda.

8. *Planus autem
angulus* est dua-
rum linearum in
plano se mutuo tangen-
tium, & non in directum
iacentium, alterius ad al-
teram inclinatio.

Hic causæ anguli explicantur:
Materialis, sunt duæ lineæ quæ
se mutuo tangunt. Formalis, est
alterius in alteram inclinatio.
Vnde sequitur primò, quòd illæ
duæ lineæ non ita se debent tan-

gere, vt iaceāt in directum, id est vt vnicam rectam constituant lineam, sed altera debet in alteram inclinari.

Sequitur 2. quod anguli quantitas consistit in maiori vel minori linearum inclinatione, non in longitudine linearum.

Sequitur 3. non esse necesse, vt duæ lineæ post contactum productæ, se mutuo secent, vt vult Pellerarius, id enim tantum est verum in angulis rectilineis: sed sufficere, vt se tangant & mutuo inclinentur.

Denique si angulus ille sit in superficie plana, dicitur planus. In omni vero figura, licet quemlibet angulum tribus litteris appellemus, ille tamen semper intelligitur, cui medius character appingitur.

 9. Cum autem
 continentes angu-
 lum lineæ, recta
 fuerint, rectilineus appel-
 latur angulus.

Si utraque curua, curuilineus: si
 curua altera, altera recta, mixtus.

 10. Cum verò re-
 cta AB. super rectã
 CD. stans, eos qui
 sunt deinceps A B C.
 A B D. angulos, æquales
 inter se facit, rectus est
 uterque æqualium angu-
 lorum, & insistent recta
 A B. perpendicularis voca-
 tur eius cui insistit CD.

Tunc angulus uterque dicitur
 æqualis, quando recta A. B. non

magis in C. quam in D. inclinatur.

Quod autem Græci dicunt $\kappa\acute{\alpha}\theta\eta\tau\acute{\iota}\varsigma$ latine reddunt perpendicularis frequentius tamen vultur mathematici verbo græco quam latino, maxime in Optica: unde apud eos nihil vltius quàm $\kappa\epsilon\omicron\varsigma$ $\kappa\acute{\alpha}\theta\eta\tau\acute{\iota}\varsigma$, imo latine reddunt Cathetum.

11. Obtusus angulus E B C.
est, qui maior recto A B C.

Nempe quia recta EB magis recedit à subiecta CD quam perpendicularis AB.

12. Acutus vero E B D. qui minor recto A B D.

13. Terminus est quod aliquis est extremum.

Talia sunt, punctum, linea, superficies: nempe punctum lineæ, linea superficiæ, & superficies corporis.

14. *Figura est qua sub aliquo, vel sub aliquibus terminis comprehenditur.*

Dixit sub aliquo, nempe quia circulum & ellipsim, unus terminus, hoc est linea circularis, comprehendit: ad rectilineas, vero figuras, plures semper termini requiruntur.

Porro notabis debere terminos, quantitatem, quæ figura dicitur, ambire & comprehendere, non verò tantum terminare. Unde sequitur 1. Quod lineæ nulla proprie est figura, cum puncta lineæ, non ambiant sed solum terminent. Sequitur 2. quod superficiæ infinitæ vel corporis infiniti; si quod dari posset, figura nulla sit:

1. quia omnis figura debet ambire & comprehendere figuratum.
 2. quia terminis ambitur, terminus autem est extremum rei. Quomodo verò id quod habet finem & extrema, erit infinitum?

15. Circulus est figura plana sub una linea A. B.

C. comprehensa, qua vocatur peripheria: ad quam ab uno puncto, eorum quæ intra figuram sunt posita, omnes cadentes rectæ D. A. D. B. D. C. æquales inter se sunt.

16. Centrum vero circuli punctum illud appellatur.

Theodosius Sphæricorum lib. 1. deff. 1. & 2. idem habet, definitione verò 5. sic polum

describit.

Polus circuli in Sphæra, est punctum in superficie Sphære, à quo omnes rectæ ad circuli peripheriam tendentes, sunt inter se æquales. Ex quibus colliges inter centrum & polum hoc tantum esse discriminis, quod centrum concipiatur intra figuram positum: Polus verò in superficie Sphære.

17. *Diameter autem circuli est recta quaedam A B. per centrum D. ducta, & terminata ex utraque parte, à circuli peripheria A. & B. qua & bifariam secat circulum.*

Hic tria observabis 1. omnes diametros eiusdem circuli esse æquales inter se, cum earum mo-

dietates ex def. 15. sint æquales.

2. Quod sequitur ex 1. est quòd licet in circulo possint infinitæ duci rectæ non transeuntes per centrum, solæ tamen rectæ per centrum ductæ, & in peripheria terminatæ dicuntur diametri, quia cum solæ sint omnes æquales inter se, determinatæque longitudinis, aliæ vero inæquales semper & incertæ: diameter sola potest metiri circum. Mensura enim cuiusque rei, ait Ptolemæus, in Analemmate, debet esse stata determinatæque, non indefinita. Vnde non est quod mirentur tyrones, si in feminino genere ponatur à Mathematicis. Idem enim est Diameter quòd linea dimetiens vel in duo æqualia diuidens.

*a Ari
stot.*

*sec. 15
probl.
num.*

1. & 2.

3. Est, Diametrum bifariam secare circum, quod ita demonstrat Thales apud Proclum. Concipe animo portionē semicirculi sic coaptari, portioni reliquæ vt

diameter sit vtriusque basis. Si circumferentia vna congruat penitus circumferentiæ alteri, manifestum est illas duas portiones à diametro factas, esse inter se æquales, cùm neutra aliam excedat. Si verò circumferentia vna non congruat cum altera, sed vel extra eam cadat, vel intra, vel partim intra, partim extra: tunc rectæ ductæ à centro ad circumferentiam erunt æquales & non erunt

18. Semicircu-

lus autem est fi-

que continetur

sub diametro AB. & sub ea

linea ADB. que au-

fertur de circuli periphe-

ria.

19. Segmentum
circuli est figura
quæ continetur sub
recta & circuli peripheria.

Per rectam hîc intellige om-
nem non diametrum, nisi item
velis semicirculum, dicere seg-
mentum.

20. Rectilineæ figura
sunt quæ sub rectis conti-
nentur.

21. Trilatera quidem quæ
sub tribus.

22. Quadrilatera vero
quæ sub quatuor.

23. Multilatera autem
quæ sub pluribus quàm
quatuor rectis compre-
henduntur.

24. *Tri laterarū
porro figurarum,
aquilaterum triā-
gulum est quod tria late-
ra habet aequalia.*

25. *Isofceles au-
tem, quod duo tan-
tū habet aqua-
lia AB. AC.*

Σκέλος, ἑ', crus Græcis est,
unde compositum ἰσοσκελές qui
æqualibus est cruribus : τεύχος
ἰσοσκελές quod è tribus lineis
duas æquales habet, quibus quasi
cruribus insistit.

26. *Scalenū vero
quod tria inæqua-
lia habet latera.*

Triangulorum hæ sunt spe-
cies ex laterum ratione petitiq.
Sequuntur aliæ ex angulorum

differentijs emergentes:

27. Ad hac etiam trilaterarum figurarum, rectangulum quidem triangulum est quod habet rectum angulum $A B C$.

28. Amblygonium est quod habet obtusum angulum $A B C$.

Ἀγβλὺς εἰς de obtuso & hebetē dicitur, propriè de ferro cuius acies est obtusa! unde ἀγβλυγώτιον quod obtusum angulum habet ἀγβλεῖται γωνία χῆν.

29. Oxygoniū vero quod tres acutos habet angulos.

Not. In omni triangulo cuius duo quæcunque latera expresse nominantur, solet reliquum latus à Mathematicis, basis dici, siue istud in situlocum infimum occupet, siue supremum.

30. *Quadrilaterarum autem figurarum quadratum quidem est quod æquilaterum est & rectangulum.*

31. *Altera parte longior figura est, quæ rectangula quidem, at æquilatera non est.*

32. *Rhombus autem, quæ æquilatera quidem, sed rectangula non est.*

Ρομβος græcis rota est seu quiddam rotæ formam habens, à radice *ῥομβος* id est quod gyrum circumago: apud Mathematicos tamen cum dicatur figura quadrangula & lateribus constans æqualibus, sed non etiam angulis, quæ ut appareret, nihil habet commune cum rota & ad motum circularem prorsus inepta est, multo quæ adhuc magis *ῥομβοειδής* figura alia de qua proxime, Rhombo similis. Malim utramque figuram ita dictam à similitudine quam habet cum Rhombo pisce.

33. *Rhomboides* verò quæ aduersa & latera & angulos æqualia inter se habens, neque æquilatera est, neque reſtangula.

34. *Praeter has
antem reliquae
quadrilaterae,*

Trapezia appellantur.

Tραπέζια græcis est mensa
vnde diminutivum τραπεζίον
mensula, abaculus, hinc apud
Mathematicos τραπεζία fi-
guræ quadrilateræ quæ mensas
aliquatenus referunt: Est vero
Trapezium vel isosceles, vel sca-
lenum vel irregulare.

35. *Parallæla sunt
rectæ, quæ in eo-
dem plano exi-
stentes, & productæ in in-
finitum ex utraque parte,
in neutram mutuo inci-
dunt.*

Ad hoc ut duæ rectæ dicantur
parallelæ, non sufficit, ut produ-
ctæ in infinitum non concur-
rant. Sic enim duæ rectæ in trans-
uersam positæ mediâ re aliqua,
& non se tangentes, dicerentur
parallelæ, quia nunquam concur-
rerent. Sed requiritur præterea, ut
sint in eodem plano.

Postulata.

 I. Postuletur à
quouis puncto A.
ad quoduis pun-
ctum B. rectam lineam
A B. ducere.

A B C 2. Et termina-
tam rectam AB.
in continuum re-
ctâ producere. in C.

3. Et quovis cen-
tro & intervallo
circulū describere.

Cōmunes notiones seu
Axiomata.

1. Quae eidem aequalia,
& inter se sunt aequalia.
2. Et si aequalibus ae-
qualia adiecta sint, tota
sunt aequalia.
3. Et si ab aequalibus
aequalia ablata sint, quae
relinquuntur sunt aequalia.
4. Et si inaequalibus

aequalia adiecta sint, tota sunt inaequalia.

5. Et si ab inaequalibus aequalia ablata sint, reliqua sunt inaequalia.

6. Et quae eiusdem duplicia, inter se sunt aequalia.

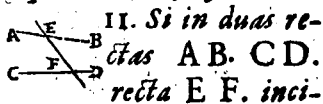
7. Et quae eiusdem dimidia, inter se sunt aequalia.

8. Quae congruunt sibi mutuo, inter se aequalia sunt.

Id est, quae collata, ita componentur, ut pars parti respondeat, & terminus termino, & aequalia sunt. Lineae autem rectae & aequales congruunt, uti & anguli.

9. Et totum parte maius est.

io. Et omnes recti anguli
aequales inter se sunt.

dens interiores & ad eas-
dem partes angulos BE
F. EFD. duobus rectis
minores faciat; productae
duae illae rectae in infini-
tum, coincident inter se ad
eas partes in quibus sunt
anguli duobus rectis mi-
nores.

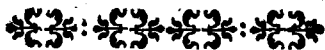
Scio principium hoc obscurum
quibusdam, & à Gemino & Pro-
clo reiectum à numero princi-
piorum: verum non debet res
aliqua à notionibus communi-
bus reici, quod unus aut alter ei

assensum neget: oporteret enim
& nonum expungere. Iam enim
sunt aliqui Philosophi adeo
subtiles ut negent totum sua
parte maius. His & illis sufficiat
dicere Euclidem ceterosque
omnes, hæc omnia ex sola termi-
norum notione, euidencia cen-
suisse, & existimasse sensu com-
municare, qui ea negaret. Ne
scrupulus remaneat, illud de-
monstrat Clavius prop. 28. l. 1.

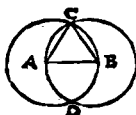
*12. Duæ rectæ spatium
non comprehendunt.*

Id est ex omni parte conclu-
dunt.

Propositiones

PROPOSITIO I.

Super data recta *Pro-*
terminata *blima* *a*
A B. *i.*
triangulum a-
quilaterum *A B*
C. constituere.

P Raxis. Ex centris *A.* & *B.* spa-
 tio *A B.* describe *a* duos cir- *a g.*
 culos & ex pūcto sectionis *C.* duc *Post.*
 rectas *C A.* *C B.* dico triangu-
 lum *A B C.* esse æquilaterum. *b i.*

Probatur. Recta *A C.* æqua-
 lis est *s. rectæ* *A B.* & *C B* ei- *c i.*
 dem; ergo rectæ *C A.* *C B.* sunt *Def.*
 æquales rectæ *A B.* Ergo *C A.* *d i.*
C B æquales sunt *d* inter se: & *Ar.*
 cum tertia *A B.* Ergo Triangu-
 lum *A B C.* est *e* æquilaterum. *e 24.*
 Quod erat faciendum. *Def.*

C

PROPOSITIO II.

Prob.
2.

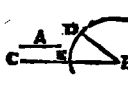

Ad datum pun-
ctum A. data
recta BC. aqua-
lem rectam AG.

ponere.

Prax. Iungantur AC. In re-
Post. Δ AC, fac^b triangulum æ-
b 1. quilaterū CDA, centro C. spatio
Prop. BC. duc, circulū: latus DC pro-
c. 3. duc^d in E. cētro D. spatio DE.
Post. duc maiorem circulum: latus
Post. DA produc in G. Recta AG. æ-
e ex qualis est rectæ CB.
const.
f 15. Prob. Rectæ DA. DC. sunt
Def. æquales. Rectæ DE. æqualis, f
b 7. recta DG. & Ergo recta AG. re-
Ax. ctæ CE. Rursum, recta^f CE.
b 1. æqualis est, rectæ CB. h Ergo
Ax. A G. ipsi CB. Quicunque au-
tem alii ponantur casus eadem
semper erit constructio & de-
monstratio ut bene notat Cla-
uius ex Proclo.

PROPOSITIO III.

 Datis duabus rectis inaequalibus A. & BC.

de maiori BC. minori A. aequalem rectam BE. detrachere.

Prax. Ad datum punctum B. datæ rectæ A. æqualem rectam DB. a. pono. Centro B. a. spatio BD. duco^b circulum, abscissa BE. est æqualis ipsi A. *Prop. 13.*

Prob. Recta BE. est. c. æqualis ipsi BD. quæ ponitur a æqualis ipsi A. Ergo abscissa BE. d. æqualis est e. datæ A. Quod erat faciendum. *Post. 15. Def. 1. Ex const. 1.*

PROPOSITIO IV.

Theo-
rema
I.

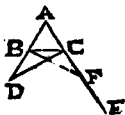

Si duo trian-
gula A. & D.
duolatera, duo-
bus lateribus a-

qualia habeant utrumque
utriusque hoc est AB. ipsi DE.
& AC. ipsi DF. habeant &
angulum A. angulo D. aqua-
lem sub aequalibus rectis con-
tentum: Et Basim BC. basi
EF. aequalem habebunt, &
triangulum ABC. triangulo
DEF. aequale erit, & reliqui
anguli, reliquis angulis aqua-
les erunt uterque utrique hoc
est angulus B. angulo E. &
angulus C. angulo F. æqualis
erit sub quibus aequalia late-
ra AB. ipsi DE. & AC. ipsi
DF. subtenduntur.

Prob. Latus AB lateri DE. & latus AC. ipsi DF. & angulus A angulo D. ponuntur æquales, ergo si superponantur^a congruent: ergo & basis BC. basi EF. congruet. Lineæ enim rectæ sibi congruunt, quarum extrema congruunt: alias non ex æquo sua puncta, interjacerent. *Def*
 Deinde si negas; earum vna cadat vel supra EF. in G. vel infra in H. ergo duæ rectæ EGF. EF spatium comprehendunt, quod est contra 1. axioma Bases igitur & omnia latera congruunt; Ergo & anguli, cum anguli non fiat aliud,^c quam inclinationes ipsarum linearum, quæ supponuntur congruere. Omnia latera & anguli congruunt, ergo totum triangulum toti triangulo est æquale. Quod erat demonstrandum.

PROPOSITIO V.

Theor
2.

Isoscelium triangulu-
lorum ABC. qui ad
basim sunt anguli A
BC. ACB. inter se
sunt aequales: & pro-
ductis equalibus re-
ctis AB. AC. puta

in D. & E. qui sub basi sunt anguli
CBD. BCF. inter se aequales sunt.

Preparatio. Ex lineis AB. AC.
productis, accipio aequalia BD.
CE. & duco rectas CD. BE.

Prob. Triangulorum BAF. CAD.
vnum latus BA. Vni CA. & alterum
FA. alteri DA. aequale est. Et angu-
lus BAC. utrique est communis: ergo
b Angulus ABF. aequalis est angulo
ACD. & angulus AFB. angulo ADC.
6. & basis BF. basi CD aequalis Rursus in
triangulis BCD. CBE. latus CE. lateri
BD. ponitur aequale & latus FB. pro-
batum est aequale ipsi DC. & angulus D.
angulo F. equalis. Ergo b anguli CBD.
b 4. BCF. infra basim sunt aequales Angu-
Prop. li ABF. ACD. probati sunt aequales.
Ergo si ex eis tollamur angulos CBE. BCD.
e 3. quos item probavi aequales. restabunt
Ax. c aequales anguli ABC. ACB. supra ba-
sim. Thales fertur autor huius pro-
positionis.

Corollarium. Omne triangulum a-
qui lateris, est aequiangulum.

PROPOSITIO VI.

Si trianguli ABC. ^{Th. 3.}
duo anguli ABC.

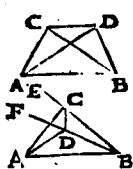
ACB. æquales inter
se fuerint, & sub æqualibus
angulis subtensa latera AB.
AC. æqualia inter se erunt.

Si negas: pars vnus BD. a fiat a 3.
Sæqualis alteri CA. hoc possi- ^{Prop.}
to; triangula DBC. ACB se ha-
bent iuxta quartam, nam latus
BC. commune, & latera BD. CA.
æqualia, & anguli DBC. ACB.
æquales. Ego & totum triangu-
lum, æquale eris toti triangulo,
hoc est totum partis quod repug-
nat. ^b

^b Ax.

Coroll. Omne triangulum
æquiangulum, est æquilaterum.

PROPOSITIO VII.

Super eadem
recta AB, dua-
bus eisdem re-
ctis AC, BC,
equales alia
dua recta AD,

BD, utraque utrique, hoc est
AC, ipsi AD, & BC, ipsi
BD, non constituentur ad
aliud & aliud punctum, puta
D, ad easdem partes, nam ex
alia nihil impedit eosdem ter-
minos B, & A habentes, cum
duabus initio ductis rectis.

PRob. Quia si possint duci due
alia, ducantur in D. Ergo
triangulum CAD, est Isosceles:
ergo anguli ACD ADC equa-
les. Rursum triangulum CBD, est
Isosceles. Ergo anguli BDC

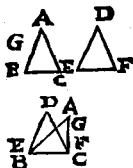
BCD. sunt æquales, cùm tamen
 angulus CDA. pars anguli tota-
 lis CDB probatus sit æqualis to-
 tali angulo ACD. Idemque se-
 quetur incommodum vñcum-
 que statuatur punctum versus
 easdem partes. Nam si ponatur
 punctum intra triangulum in D.
 vt in secunda figura, ductis AD.
 BDF. BCE. & DC. sic dico, rectæ
 AD. AC. ponuntur æquales, er-
 go^a anguli ADC. ACD. sunt
 æquales: similiter BD BC. ponū-
 tur æquales ergo anguli in fiaba-
 sim ECD. FDC sūt æquales, er-
 go angulus FDC. maior angulo
 ACD. & multo adhuc maior erit
 angulus ADC cùm iam ADC.
 ACD probati fuissent æquales.

*a q.
 Prop.*

Denique non potest statui pun-
 ctum in parte alicuius lineæ ex
 datis, alioqui pars esset æqualis
 toti, contra 2. ax.

PROPOSITIO VIII.

Th. 5.

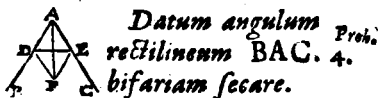
*Si duo trian-
gula A.D. duo
latera, duobus
lateribus AB,
DE. AC, DF,
equalia ha-*

*beant, alterum alteri: habeant
etiam basim BC, basi EF,
equalem: & angulum A;
angulo D. equalem habe-
bunt, sub equalibus rectis
contentum.*

*8.
Def.*

PRob. Quia si congruant la-
tera, congruent & anguli:
cum² angulus non sit aliud quam
inclinatio duarum linearum.
Quod si quando superponentur
non congruant, sed trianguli
EFD, apex D, non cadat in A,
sed in G, ergo tunc duę rectę
duabus rectis æquales, super
eadem recta BC. ducentur ad
aliud pñctum. cōtra præcedētem.

PROPOSITIO IX.

Datum angulum *Prob.*
rectilineum *BAC.* *4.*
bisariam secare.

PRAE. Ex lateribus dati anguli
 BAC, sumo^a rectam AD, & *a 3.*
 ipsi æqualem AE. supra basim *Prop.*
 DE, constituo^b triangulum æ- *b 1.*
 quilaterum DEF, duco rectam *Prop.*
 AF, quam assero diuidere bifa-
 riam angulum A

Prob. Rectæ AD, AE, ponun-
 tur æquales: AF, communis est,
 & basis DF, basi FE, ponitur
 item æqualis. ergo anguli DAF, *8. b*
 FAE, sunt æquales. Ergo angulus *Prop.*
 BAC diuisus est bisariam. Quod
 faciendum erat.

PROPOSITIO X.

Prob.

I.

*Datam rectam**terminatam GH.
bifariam secare.*

* 1.

Prop.

b 9.

Prop.

PRax. Supra rectam GH,
*constituo triangulum æqui-
laterum G A H, cuius angulum
A, diuido ^b bifariam, & ducta
recta AF, dico rectam GH, di-
uisam bifariam in I.

Prob. Triangula GIA, HIA,
se habent iuxta quartam ex con-
structione figurę : ergo habent
bases GI. IH. æquales. Ergo
recta GH. diuisa est bifariam.
Q. E. F.

PROPOSITIO XI.

Data recta DE. à puncto I. in ea dato, ad rectos angulos, rectam lineam IA.

Prob. 6.

excitare.

PRax. Ex linea DE, à puncto I, sumo ^a partes hinc inde æquales ID, IE. in DE, ^b constituo triangulum æquilaterum DAE. à puncto A, ad punctum I, duco rectam, quam assero perpendiculararem.

a 3. Prop. b 1. Prop.

Prob Latus DI, ^c est æquale lateri IE, & latus ^d DA, ipsi AE, & latus AI, commune. ^e Ergo anguli AID, AIE, erunt æquales, ^f ergo recti: ergo ^g AI. perpendicularis.

c Ex const. d 23 Def. e 8. Prop. f 10. Def.

PROPOSITIO XII.

Prob.
7.

Super datā re-
ctam infinitam
DE. à dato pun-
cto A. quod in ea
non est, perpendi-
cularem rectam lineam AI. ex-
citare.

PRax. Centro A, ducō circu-
lum, qui secet rectam DE: à
sectionibus ducō rectas DA, EA,
a diuido DE, bifariam in I, & du-
co rectam AI. quam dico per-
pendicularem.

b 15. Prob. Latera AD, AE, b sunt
Def. æqualia, c latus DI, æquale lateri
c Ex IE, & AI. commune: d ergo angu-
const. li AID, AIE, sunt æquales: e ergo
d 8. recti: ergo AI, est e perpendiculis.

Prop. e 10. Huius propositionis autor fer-
Def. tur Oenipedes Chius annis ante
Christum circiter 550.

PROPOSITIO XIII.

Cum recta *Tb. 6.*
 AB, vel BE,
 supra rectam
 CD, consistens;

angulos facit: aut duos
 rectos ABC, ABD, aut
 duobus rectis aequales EBC,
 EBD. faciet.

Prob Recta EB, cum recta
 DC, aut facit utrinque æqua-
 les angulos & consequenter re-
 ctos: aut non facit: si non facit,
 & excutetur ex B, perpendicularis
 BA. Quoniā igitur angulo ABD,
 æquales sūt ABE, EBD, Si utrif-
 que addas rectum ABC, erunt
 duo recti ABC, ABD, æquales
 tribus angulis ABC, ABE, & BD,
 & consequenter tres illi æquales
 duobus rectis Q.E.P.

a 10.

Def.

b 11.

Prop.

c 13.

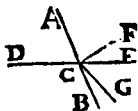
Ax.

d 2.

Ax.

PROPOSITIO XIV.

Th. 7.

Si ad aliquam rectam AC, & in ea punctum C,

duae rectae DC, CE, non ad easdem partes ductae, eos qui sunt deinceps angulos ACD, ACE, duobus rectis aequales fecerint, in directum erunt inter se rectae. hoc est DCE, erit una linea recta.

a Per

2.

Post.

b 13.

Prop.

c Con-

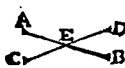
tra

ex. 9.

PRob. Si rectae DC, CE, non iacent in directum, a iaceat CF, aut alia quæpiam. Ergo anguli ACD, ACF, valent b duos rectos. Ergo c pars est equalis toti. Nam prius ex hypothesi DCA, ACE, valebant duos rectos.

PROPO.

PROPOSITIO XV.

Si dua rectæ *Tb. 8.*

AB, CD, se-
cent se inuicem,
angulos ad verticem AED,
C EB. aequales in se effi-
cient.

Prob Nam siue angulo AED,
 siue CEB, addatur angulus
 medius $\angle CEB$, erit equalis
 duobus rectis, ergo anguli
 CEB, AED, sunt æquales.
 Idemque fiet si angulo AEC,
 vel DEB, adijciatur angulus
 AED.

Thales Milesius fertur autor
 huius propositionis.

Corol. 1. Dux rectæ secan-
 tes se mutuo, efficiunt ad pun-
 ctum sectionis, quatuor angulos,
 quatuor rectis æquales.

Coroll. 2. omnes anguli cir-
 ca idem punctum constituti
 æquales sunt quatuor rectis,

D

PROPOSITIO XVI.

Th. 6

Omnis trian-
guli puta ABC,
uno latere BA,
producto in E,
externus angulus EAC,
utrolibet interno & opposito
C, vel B. maior est.

p. 10.

Prop.

Ex

const.

c 15.

Prop.

p. 4.

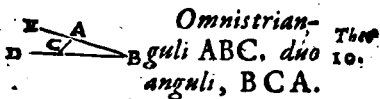
Prop.

c 15.

Prop.

Prob. Latus AC. a bisecetur in F,
 ducatur BG, ita ut BF. sit æqua-
 lis FG. iunge recta AG. tunc trian-
 gula AFG. FBC. habent se iuxta 4.
 nam latus a AF habent lateri FC. &
 latus FG. lateri FB. & angulum AB
 G angulo BFC. æqualē ergo & an-
 gulum GAF. angulo FCB. equalem
 habebunt. ergo angulus totalis EA
 C. externus maior est interno & op-
 posito ACB. Quod si latus AB. bi-
 secetur in I. idem fiet & probabitur
 angulum externum DAB. maiorem
 esse angulo ABC Ergo cum angu-
 lus EAC. est æqualis angulo DAB.
 erit angulus EAC. externus, maior
 quolibet interno & opposito nem-
 pe angulo C. vel B.

PROPOSITIO XVII.

Theo
10.

CAB. vel alii quilibet, quocunque modo sumpti, duobus rectis sunt minores.

Prob. Productio BC. in D. externus angulus ACD. maior est angulo A. vel B. sed anguli ACD. ACB. ^{a 16} valent tantum ^{Prop.} duos rectos, ergo anguli B & C. ^{b 13.} interni, siue CAB. BCA. sunt minores duobus rectis. Idem dicam de angulis A. & B si producam ^{Prop.} latus, BA.

Coroll. 1. In omni triangulo, cuius vnus angulus fuerit rectus vel obtusus, reliqui sunt acuti.

Coroll. 2. Omnes anguli trianguli æquilateri & trianguli isoscelis, anguli supra basim sunt acuti.

D ij

PROPOSITIO XVIII.

Theo.
II.

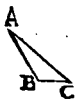

*Omnis trianguli
ABC. maius latus
AC. maiorem an-
gulum ABC. sub-*

tendit.

SI negas: Ex maiori latere AC.
^{a 3.} ^{Prop.} fac AD. æquale ipsi AB. duc
^{b 5.} rectam BD. ^b erunt anguli ABD.
^{Prop.} ADB. æquales. Est autem angu-
 lus ADB. hoc est ABD. externus
^{c 16.} & oppositus angulo C. ^c ergo ma-
^{Prop.} ior Multo ergo maior est totalis
 angulus ABC. angulo C. Maior
 item est angulo A. nam fac CE.
^{d 5.} æqualem ipsi CB. ^d erunt anguli
^{Prop.} CEB. EBC. æquales, ^e & angu-
^{e 16.} lus CEB hoc est EBC. maior an-
^{Prop.} gulo A. ^f ergo angulus ABC. ma-
^{f 9.} ior angulo A. ^{Q. E. D.}

PROPOSITIO XIX.

Omnis triangu-
li ABC. maius la-
tus AC. sub maiori
angulo ABC. sub-
tenditur.

Theo.
12.

SI negas latus AC. esse maius
latere AB. sint æqualia :^a ergo
anguli B. & C. sunt æquales, con-
tra hypothesim. Si latus AB. di-
cas maius latere AC.^b ergo angu-
lus C. maior erit angulo B. con-
tra hypothesim. Idem dicam de late-
re BC. Ex quibus sic dico latus
AC. nec minus est nec æquale
lateribus AB. BC ergo maius.

a 5.
Prop.

b 12.
Prop.

PROPOSITIO XX.

Theo.
13.

*Omnis trianguli
AEC. duo latera pu-
ta AB. AC. quomo-
docunque sumpta, reliquo EC.
sunt maiora.*

2.

Ax.

b 5.

Prop.

c 9.

Ax.

d 19.

Prop.

PRob. Produco CA in D. sic
vt AD. sit æquale ipsi AB. &
proinde^a CD. æqualis ipsis CA.
AB. ducta recta DB. sic dico Rectæ
AD. AB. sunt æquales^b ergo æ-
quales anguli D. & DBA.^c Ma-
ior ergo vtrolibet erit totus an-
gulus DBC. sed hunc angulum
subtendit latus (D. hoc est CA.
AB.^d ergo recta CD. hoc est CA.
AB. maior est quàm latus BC.

PROPOSITIO XXI.

Si super trianguli A
E BC. uno latere BC. ab *Thea.*
extremitatibus dua re *14.*
cta. BD DC. interius
constituta fuerint, ha
constituta, reliquis trianguli duo-
bus lateribus AB. AC. minores
quidem erunt, maiorem verò an-
gulum continebunt, id est angu-
lus D. maior erit angulo A.

Prob. 1. pars. Productio BD. in E,
 in triangulo BAE duo latera B
 A. AE. & maiora sunt tertio BE. ergo
 si addatur commune EC erunt BA.
 AC. maiora quam BE. EC. Eodem
 modo in triangulo CED. latera
 CE. ED. maiora sunt tertio CD. er-
 go si commune addatur DB. erunt
 CE. EB maiora quam BD. DC. sed
 AB. AC. probata sunt maiora quam
 BE. EC. ergo maiora quàm BD. DC.

Prob. 2. Angulus BDC externus
 & maior est interno & opposito D
 EC & hic maior angulo A. interno
 & opposito, multo ergo maior an-
 gulus BDC. angulo A. Q. E. P.

20.
 Prop.

16.
 Prop.

PROPOSITIO XXII.

Prob.
2.

Ex tribus rectis
DF FG. GH. qua
sunt aequales tri
bus datis rectis A.
B. C. triangulum

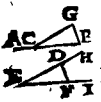
FIG constituere. oportet autem
duas DF. GH. quomodocunque
sumptas, reliqua FG. esse maiores:
a 20. quoniam omnis trianguli duo
Prop. latera quomodocunque sumpta
reliquo sunt maiora.

PRax. Datis rectis ABC. sume
ipsis ordine æquales DF FG.
GH. cētro F. spatio FD. duc circu
lum DI. & centro G. spatio G H.
duc alium HI iunge datas cum
interfectione circulorum in I li
neis FI. GI. & factum esse quod
petitur.

Prob. In triangulo FIG. recta
b 15. FI æqualis est^b ipsi DF. hoc est A.
Def. & GI. ipsi GH. hoc est C. & GF.
ipsi B.

PROPO-

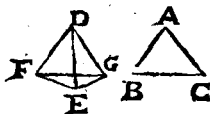
PROPOSITIO XXIII.

 Addatam rectam P. 8.
AB & punctum in blema
ea C. dato angulo 9.
rectilineo DEF. æ-
qualem angulum rectilineo
GCB. constituere.

Sume in rectis EHEI. duo
 puncta utcumque, puta D. & F.
 quæ recta DF iunges. Tum fiat a. 11.
 triagulum CGB. habens latera Prop.
 æqualia lateribus trianguli EDF
 singula singulis: hoc facto tria-
 gula se habent iuxta propositio-
 nem 8: ergo anguli E. & C.
 erunt æquales. Huius verò pro-
 positionis autor fertur Genipe-
 des Chius.

PROPOSITIO XXIV.

Si duo

trian-
gula A
BC.D
EF. duoTheo-
rema
25.

latera , duobus lateribus a-
qualia habuerint , alterum
alteri hoc est AB. ipsi DF.
& AC. ipsi DE. angulum
vero A. angulo D. maiorem
habuerint , subaqualibus re-
ctis contentum : & basim BC.
basi FE. maiorem habebunt.

Si negat: ad rectā FD. & ad punctū
22. Sin ea D. fiat angulus FDG. æ-
Prop. qualis angulo A. & latus DG. ipsi
4. DE. hoc est ipsi AC. sit æquale, & cō-
Prop. sequenter basis BC. basi FG. iungā-
15. tur rectæ GE. GF. anguli DGE.
Prop. DEG. æquales erūt Ergo totus an-
gulus FEG. maior quam DEG. ma-
ior etiam erit quam DGE & multo
19. maior quā FGE. ergo recta GF. &
Prop. huius æqualis BC. maior est quā EF.

PROPOSITIO XXV.

Si duo trian- Th.
gula ABC. 16.

DEF. duo late-

ra, duobus lateribus equalia
habuerint, alterū alteri hoc
est AB. ipsi ED. & AC ipsi
DF. basim verò BC. basi EF.
maiorem habuerint: & angu-
lum A. angulo D. maiorem
habebūt sub equalibus rectis
contentum.

PRob. Quia si angulus A. non
est maior angulo D. erit vel
æqualis: vel minor: si æqualis er-
go bases BC. EF. erunt æquales,
quod est contra hypothesein. Si
minor: cū latera AB. AC. sint æ-
qualia ipsis DE. DF. basis EF.
maior erit base BC, contra hy-
poth.

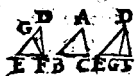
a 4.

Prop.

b 24.

Prop.

PROPOSITIO XXVI.

Theo.
17.

Si duo trian-
gula, duos angu-
los, duobus angu-
lis aequales habuerint, alte-
rum alteri; & unum latus
uni lateri aequale, siue quod
adiacet equalibus angulis, si-
ne quod uni aequalium angu-
lorum subtenditur, & reli-
qua latera, reliquis lateribus
aqualia habebunt, alterum
alteri, & reliquum angulum
reliquo angulo.

PRob. Sint in triāgulis ABC.
DEF anguli B. & C. æquales
angulis E. & F. sintque primo la-
tera BC. EF. (quæ adjacent an-
gulis æqualibus) æqualia. Si latus
ED non est æquale ipsi BA. sit
eo maius, & sumatur EG. æqua-

lis ipsi BA. tum ducta FG. duo
latera triangulorū GEF. ABC.
æqualia sunt, & anguli E. & B.
æquales contenti inter latera æ-
qualia. Ergo anguli C & GFE.
sunt æquales, quod esse non po-
test, nam angulus GFE. est pars
ipsius DFE. qui æqualis pone-
batur ipsi C. non ergo DE. ma-
ior est quam BA. Sed neque mi-
nor, alias lateri BA. eadem quæ
prius applicaretur demonstra-
tio. Ergo æqualis. Ergo triangu-
la DEF. ABC. se habent iuxta
4. & latera lateribus, & anguli
angulis correspondentibus sunt
æquales.

Sint deinde latera A B. D E.
subtendentia æquales angulos
C. & E FD. inter se æqualia, dico
latera BC. CA ipsis EF. FD. esse
æqualia, & angulum A. angulo
D æqualem Si enim latus EF sit
maius latere BC sume rectam
EG. æqualem ipsi BC duce rectam
DG. quoniam igitur latera AB.

 $\triangle GDA$ $\triangle DBC$. sunt equalia
ipsis DE . EG . &

EFB $CEGF$ anguli B . & E sūt
æquales ex hypoth. erit angu-
lus C . angulo EGD æqualis ^b

4.

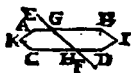
Prop.

Igitur & angulus EGD angulo
 EFD . erit æqualis, hoc est exter-
nus interno & opposito^c quod est
absurdum. Non ergo latus BC .
lateri EF . inæquale, ergo æqua-
le ergo triangula ABC DEF se
habent iuxta^d cum latus AC .
ipsi DE . & BC . ipsi EF . & angu-
lus B . angulo E . sit æqualis &
consequenter basis AC . basi DE ,
Thales Milesius auctor huius.

16.

Prop.

PROPOSITIO XXVII.

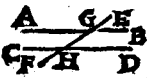

Si in duas re- Theo.
ctas AB. CD. 18.

recta EF. inci-
dens, angulos alternos AGH.
DHG. aequales inter se fece-
rit: parallela erunt inter se
recte.

PRob. Si non sunt parallelæ,
coibunt tandem puta in I. 15.
& fiet triangulus G I H cuius an- Def.
gulus externus A G H. erit ^bma- b 16.
ior interno & opposito G H D. Prop.
cui tamen ex hypothesi erat æ-
qualis. Idémque demonstrabi-
tur si dicantur concurrere in K.
Ergo non concurrunt. Ergo
sunt parallelæ.

PROPOSITIO XXVIII.

Theo. 19. Si in duas re-
ctas AB, CD.
recta EF. inci-

dens, externum angulum
AGE. interno & opposito &
ad easdem partes GHC. a-
qualem fecerit: aut internos
& ad easdem partes AGH
GHC. duobus rectis aqua-
les fecerit: parallela erunt
inter se rectæ.

PRobatur 1^a pars. Angulo
AGE. ^a æqualis est angulus
BGH. angulus CHG. æqualis
^b ponitur angulo AGE ^b ergo
^c alterni BGH. GHC. sunt æqua-
^c les. ^c ergo rectæ AB, CD. sunt
Prop. parallelae.

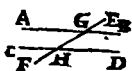
Liber primus. 57

Probatur 2^a. Angulus EGA .
cum angulo AGF . a valet duos *d 11.*
rectos, anguli AGH GHC . po- *Prop.*
nuntur æquales duobus rectis:
ergo anguli EGA GHC . sunt *e 1.*
æquales. Ergo rectę AB . CD . *Ax.*
sunt parallelę per priorem par-
tem huius.

Ex secunda parte huius propo-
sitionis, constat sufficienter de
veritate vndecimi Axiomatis.

PROPOSITIO XXIX.

Theo.
29.

In parallelas
rectas AB: CD.
recta EF. inci-

dens; 1. & alternos angulos
BGH. GHC. aequales inter
se facit, 2. & externum
EGB. interno & opposito &
ad easdem partes EHD. æ-
qualem 3. & internos & ad
easdem partes AGH. CHG.
duobus rectis aequales.

13.

Prop.

b 28.

Prop.

c 3.

14.

PRobatur 1. pars. Anguli D
HG. GHC. ^a valent duos
rectos: anguli item DHG.
BGH. ^b valent duos rectos ^c er-
go anguli BGH. GHC. sunt
æquales.

Prob. 2. Anguli EGB. BGH.
^a valent duos rectos: anguli

BGH. GHD. $\therefore$ valent duos rectos, ergo anguli EGB. EHD. sunt æquales.

Prob. 3. Rectæ AB. CD. ponuntur parallelæ^d ergo neque^{Def.} versus A. neque versus B. concurrunt, ergo tam versus A quam B. anguli interni ad easdem partes sunt æquales duobus rectis, $\circ$ si enim ex aliqua parte essent $\circ$ r. minores ex ea concurrerent. Ax.

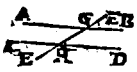
. Coroll Omne parallelogrammum, habens vnum angulum rectum, est parallelogrammum rectangulum.

PROPOSITIO XXX.

Theo. ~~AGI B~~ Quæ eide[m] re-
 21. ~~E L F~~ Etæ EF. paralle-
~~C K H D~~ la AB. CD. &
 inter se sunt parallela.

PRob. In has tres rectas in eo-
 dem plano positas si cadat
 recta GH. angulus AIL equalis
 a 29. erit angulo ILF. ^a quia sunt al-
 Prop. terni; & angulus externus ILF.
 angulo LK D. interno & oppo-
 b 1. sito ^b ergo anguli AIL. LK D.
 Ax. sunt æquales ^c ergo rectæ AB.
 c 27. CD. sunt parallela.
 Prop.

PROPOSITIO XXXI.

 A dato pun- Proba
cto G. data re- 10.
cta CD paral-
lelam rectam lineam AB
ducere.

EX G. in datam CD. duc re-
 ctam GH. utcumque, & an-
 gulo CHD. = constituatur æqua- a 27.
 lis ad G. nempe angulus HGA, Prop.
 b erit recta AB ipsi CD. paralle- b 27.
 la, quia anguli alterni AGH. Prop.
 DHG. sunt æquales.

PROPOSITIO XXXII:

Theo. 22. $\triangle ABC$ *Omnis trianguli*
 $\triangle BCE$ *ABC. uno latere BC.*
producto in E. exter-
nus angulus ACE. duobus
internis & oppositis ABC.
BAC. equalis est: & trian-
guli, tres interni anguli
A.B.C. duobus rectis aqua-
les sunt.

31. Prop. **P**rob. prima pars. ^a Ducatur
 ex C. recta CD. parallela re-
 ctæ AB. tunc quia recta AC.
 cadit in parallelas AB. CD.
 angulus A. æqualis est alterno
 ACD. Et quia BC. cadit in eas-
 dem, angulus BCD. externus
^b æqualis est interno B. Tota-
 lis ergo ACE. æqualis est
 duobus internis & oppositis
 A. & B.

Prob. 2. Angulus ACB cum
externo ACE ^{c 13.} valet duos re-
ctos, sed angulus ACE ^{Prop.} æqua-
lis est angulis A & B. ergo an-
gulus C. cum angulis A & B. ^{d 32.}
valent duos rectos, ergo tres an-
guli, & Huius propositionis au-
tor fertur Pythagoras Samius
circa annum ante Christ. 650. ^{Prop.}

Corol. 1. Omnes tres anguli
vnius trianguli, sunt æquales
tribus cuiuscunque alterius trian-
guli simul sumptis; & quando
duo sunt æquales duobus, erit &
rel'quus reliquo.

Corol. 2. In triangulo Isosceli
rectangulo, anguli ad basim sunt
semirecti.

Corol. 3 Angulus trianguli æ-
quilateri est vna tertia duorum re-
ctorū, vel duæ tertiæ vnius recti.

Sch. Omnis figura rectilinea
distribuitur in tot triangula,
quor ipsa continet latera, dem-
pris duobus, & anguli triangu-
lorū, cōstituunt angulos figuræ.

PROPOSITIO XXXIII.

Theo.
23.

Recta AC. BD.

quæ æquales & pa-
rallelas AB. CD.

ad easdem partes coniun-
gunt: & ipsa æquales & pa-
rallela sunt.

PRob. Duc rectam DA. quæ
a 29. datæ AB. CD. iungat^a tunc
Prop. anguli alterni DAB. ADC. erunt
æquales: latus AB ponitur æ-
quale lateri CD. latus AD. est
b 4. commune, ergo bases AC. DB.
Prop. sunt æquales. b Ergo anguli
a 27. CAD. ADB. sunt æquales: c er-
Prop. go rectæ AC. DB. sunt paral-
lela.

TROPO:

PROPOSITIO XXXIV.

 Parallelogrammorum
spatiorum AB. CD. qua *Theor*
ex aduerso & latera AB. *24.*
 CD: AC BD. & anguli AD. BC.
aqualia sunt inter se, & diame-
ter A D. illa bisariam secat.

PRob. Rectz AB. CD. ponun-
 rur parallelz, a ergo angu- *a 29.*
 lus BAD. angulo CDA. & angu- *Prop.*
 lus CAD. angulo ADB. sunt
 æquales, cum sint alterni. Ergo
 triangula ABD. ACD. habent
 duos angulos æquales alterum
 alteri, & ipsis commune latus
 AD. adiacet, b ergo reliqui an- *b 26.*
 guli B. & C. sunt æquales, & *Prop.*
 reliqua latera, AB. ipsi CD. &
 BD. ipsi AC. erunt æqualia, cum
 æqualibus angulis, nempe alter-
 nis opponantur c Ergo trian- *c 4.*
 gula ABD. ACD. æqualia in- *Prop.*
 ter se.

PROPOSITIO XXXV.

Theo.
25.

Parallelo-
gramma AD.
FD. super ea-
dem basi CD.

Et in iisdem parallelis AB.
CD. constituta, inter se sunt
aqualia.

ID tribus modis potest contin-
gere, si ut vides in 1. figura, sic
dico Rectæ AE. FB. sunt^a aqua-
les, quia sunt^b æquales rectæ
CQ. Rectæ AC. ED. sunt^c aqua-
les: angulus CAE. ^dæqualis. est
angulo DEB. externus interno &
opposito, ergo triangulum CAE.
æquale est^e triangulo DEB. ^fad-
dito ergo communi FCD. fient
parallelogramma AECD, FBCE.
æqualia.

Si ut in 2.^a Rectæ AE. FB. sunt

æquales vt prius :^f dempta igi-
tur communi FE. erunt æquales
AF. EB. Rectæ AC. ED. sunt
æquales: anguli A & E sunt æ-
quales, ergo triangula FAC.
BED. sunt æqualia. addito ergo
communi trapezio E F C D. pa-
rallelogramma AECD. FBCE.
erunt æqualia.

Si vt in 1^a. idem repeto. Rectæ
AE. FB. sunt æquales ipsi CD.
ergo & inter se: ergo recta AF.
æqualis est rectæ EB. Rectæ AC.
ED. sunt æquales, anguli item
E & A sunt æquales: ergo tri-
gula ACF. EDB. sunt æqualia:
ergo vtrique trapezio si addas
commune CGD. & tollas GEF.
triangulum similiter commune,
parallelogramma AD. CB. erunt
æqualia.

Ax.

g 34.

Prop.

h 29.

Prop.

i 4.

Prop.

l 20

Ax.

m 34.

Prop.

n 1.

Ax.

o 2.

Ax.

p 34.

Prop.

q 29.

Prop.

r 4.

Prop.

PROPOSITIO XXXVI.

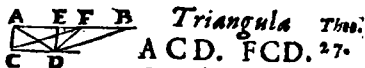
Theo.
26.

Parallelogramma A E. H D.

super equalibus
basibus CE FD. & in iisdem
parallelis AB CD. constituta,
inter se sunt equalia.

PRob. Connectantur parallelogramma rectis CH EB. ^a
^a34. ^{Prop.} quæ erunt æquales & parallele.
^b35. Hoc posito, parallelogrammum
^{Prop.} AE. æquale est ipsi CB. & parallelogrammum CB. ipsi HD. ^c
^c1. ^{Ax.} ergo parallelogramma AE. HD. sunt æqualia.

PROPOSITIO XXXVII.

ACD. FCD. 27.

super eadem ba-

se CD. & in iisdem paral-
lelis ABCD. constituta, sunt
inter se equalia.

PRob. Per D. ducas DE. pa- a 3r.
rallelam rectæ CA. & DB. ip. Prop.
si CF. parallelogramma AD b 35.
CB. erunt æqualia: c sed co- Prop.
rum dimidia sunt triangula c 34.
ACD. FCD. d ergo triangula Prop.
ACD. FCD. sunt æqualia. d 7.
Ax.

PROPOSITIO XXXVIII.

Theo.
28.

A G H B

Triangula

ACE. BFD. su-

CE. FD. per aequalibus
basibus CE. FD. & in ysdem
parallelis ABCD. aequalia
sunt inter se.

31. **P**ROB^a Ducatur EG. paral-
Prop. lela ipsi AC. & FH ipsi
b 36. BD. ^b erunt parallelogramma
Prop. AE. BF. æqualia. ^c Horum di-
34. Prop. midia sunt triangula ACE.
d 7. BFD. ^d Ergo sunt inter se
Ax. æqualia.

PROPOSITIO XXXIX.

Æquali triā- Theo.
gula ABC. 29.

*DBC. super
eadem basi BC. & ad eandem
partes constituta, & in yf-
dem sunt parallelis. Hoc est
AD. est parallela BC.*

Prob Si negas AD. & BC. esse
parallelas; sit AE. cui recta *a 31.*
BD producta occurrat in E. Du- *Prop.*
cta ergo recta CE. *b 37.*
ABC. EBC erunt æqualia, quod *Prop.*
fieri nequit: nam triangulum
DBC. ponebatur æquale trian-
gulo ABC. Quod si dicas AF. &
BC esse parallelas, eadem repe-
tetur demonstratio, & sequetur
totum & partem esse æqualia.

PROPOSITIO XL.

Theo.
30.

*Æqualia trian-
gula ABC.
DEF. super æ-
qualibus basibus BC. EF. &
ad easdem partes constituta,
& in iisdem sunt parallelis
AD BF.*

PRob. Si negas rectas A D.
BF. esse parallelas, sit A G.
cui occurrat ED. producta in G.
^{a 3^a.} Tunc ducta G F. erunt trian-
gula G E F. ABC. æqualia : po-
nebantur autem æqualia trian-
gula ABC. DEF. ergo totum
G E F. & pars D E F. eidem
triangulo A B C. erunt æqua-
lia.

PROQ-

PROPOSITIO XLI.

*Si parallelogram- Theo.
mum AE. CD. 31a*

*cum triangulo F
CD. basim CD. habuerint
eandem, & in iisdem paral-
lelis AF. CD. fuerit: pa-
rallelogrammum CE. du-
plum erit trianguli. FCD.*

PRob. Ducatur diameter
AD. Triangula FCD. ACD.

*a sunt æqualia; Parallelogram-
mum CE. b est duplum trianguli
ACD. c ergo & trianguli CFD.*

*a 37.
Prop
b 34.
Prop
c 6.
Ad.*

PROPOSITIO XLII:

Prob.
II.

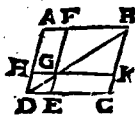

Dato triangulo
ABC. equale pa-
rallelogrammum
GC. constituere in dato re-
ctilineo angulo D.

*D*ati trianguli ABC. Basim BC.
e 10. *divide^r bisariam in E. ductaque*
EA. ^b agatur per A. recta AH. pa-
rallela ipsi EC. ad punctum E. ^c facto
b 31. p *angulo GEC. ipsi D. æquali: ^d educa-*
c 23. *tur ex E. recta CH. ipsi EG. parallela,*
tunc figura GC. erit parallelogramma.
d 31. *cum latus GH. ponatur parallelum ipsi*
Prop. *EC. & latus CH. ipsi EG. Quod autem*
fit tale, quale petitur sic

Probatur. Triangula ABE. AEC.
e 38. *sunt æqualia: triangulum AEC. est*
Prop. *½ dimidium parallelogrammi, super*
f 47. *eadem basi EC. constructi: ergo totum*
Prop. *triangulum ABC. est ½ æquale pa-*
g 6. *rallelogrammo GC. habet autem pa-*
Ax. *rallelogrammum ex constructione an-*
gulum GEC. æqualem dato angulo D.
quod petebatur.

PROPOSITIO XLIII.

*Omnis paral-
lelogrammi,
cōplementa co-
rum quæ circa
diametrū sunt*

*parallelogrammorum, inter
se sunt æqualia.*

IN hac figura, parallelogram-
ma circa diametrum sunt, FK.
HE complementa verò dicuntur
parallelogramma AG. GC. Eu-
clides verò dicit hæc comple-
menta semper esse æqualia.

Prob. triangula BAD. BCD.
sunt æqualia: Itémque triangu-
la BKG. BFG. & GED. DHG.
ergo si ab æqualibus triangulis
BAD. BCD. tollas æqualia, nē-
pe BKG. ipsi BFG. & GHD. ipsi
GED. complementa GA. GC.
quæ remanent, erunt æqualia.

Q. E. P.

G ij

a 34.
Prop.

PROPOSITIO XLIV.

Prob.
11.

Ad datam rē
Etiam F, dato trian-
gulo ABC. æquale
parallelogrammum
CM. applicare in
dato angulo recti-
lineo, D.

a 42. **C**onstituere triangulo ABC. æqua-
Prop. le parallelogrammū CG. habēs au-
b 2. gulū GEC æquale angulo dato D. cum
Prop. producas BC. in K. sic ut CK. sit b æ-
c 31. qualis data F. per K. agatur c KI. pa-
Prop. rallela ipsi CH. occurrens GH. produ-
ctæ in I. Deinde ex I. ducatur per C.
diametret IC. occurrente rectæ GE. produ-
ductæ in L. & per L. ducatur LM paral-
lela ipsi EK. secans IK. productā in M.
producaturque HC. in F. dico paralle-
logrammum CM. esse quod petitur.

d 34. **Prob.** Complementa GC CM. sunt
Prop. d æqualia. complementum GC. est c æ-
a 42. quale triangulo ABC. ergo & cōple-
Prop. mentum CM. habet autem lineā CK.
c æquale datæ F. & angulum CNM.
f 18. æqualem f angulo HCK. qui f æqualis
Prop. est angulo GEC. qui ponitur æqualis
dato angulo D. ergo parallelogram-
mum CM. æquale est triangulo ABC.
& habet lineam CK. æqualem datæ F.
& angulum CNM. æqualem dato D.
quod petebatur.

PROPOSITIO XLV.

A B E G K

Dato rectilineo AD. æquale parallelogrammum ED. construere, in dato

Prob. 13.

rectilineo angulo F.

Divide rectilineum in triangula, recta CB, fiat parallelogrammum EI. æquale triangulo BCD. in angulo H. æquali ipsi P. supra latus GI. fiat parallelogrammum G D. æquale triangulo A B C habens in I. angulum G I D. æqualem ipsi H, & factum est quod petitur:

44. Prop.

Prob. Rectæ EH. KD. b eidem GI. ideoque & inter se sunt c parallele & d æquales: angulus GID. æqualis est angulo EHI. f angulus EHI. cum angulo HIG valent duos rectos, ergo & anguli GIH. GID. valent duos rectos: ergo g linee HI. ID. iacent in directum, similiterque E G. G K. & cum æqualibus HI. EG. æquales additæ sint ID. GK. totæ HD EK. sunt æquales, ergo figura ED. est parallelogrammum cuius partes sunt æquales partibus dati rectilinei & in quo angulus H. æqualis dato F. ergo. &c.

b 6x
c 30.
d 34.
e 29.
f 17.
g 14.
Prop.

PROPOSITIO XLVI.

Prob.
34.

A data recta
A B. quadratum
ABCD. describere.

a 17. Prop. **E**X A & B. ^aerige perpendicu-
lares CA. DB. & quales ipsi
AB. iunganturque recta CD. &
factum est quod petitur.

b 10. Def. Prob. ^b Anguli A. & B. sunt re-
cti: ergo rectae AC. BD sunt ^cpa-

c 28. Prop. rallelae. Vtraque ^d est aequalis

d Ex const. ipsi AB ergo & inter se: ^e ergo &

e 33. Prop. AB & CD. parallelae, sunt & qua-

les: ergo AC. CD. DB. sunt &

quales, & figura est parallelo-

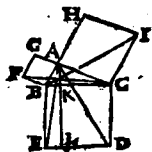
gramma: cumque anguli A & B.

f 34. Prop. sint recti, erunt etiam oppositi

C. & D. recti, ergo figura AB.

CD. est quadratum. Q. E. F.

PROPOSITIO XLVII.

In Rectan-
gulis triangu-
lis BAC. qua-
dratum BD.
quod à late-
re BC. re-

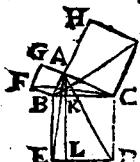
Theo.
33.

Etum angulum BAC. sub-
tendente describitur; equale
est eis quæ à lateribus BA.
AC. rectum angulum BAC.
continentibus, describuntur
quadratis BG. CH.

PRob. Ex puncto A. duc^a re-
ctam AL. parallelam ipsi
BE. & ducantur rectæ AD. BI.
hoc posito triangula ACD. ICB.
se habent iuxta 4. nam latera
CD. CA^b sunt æqualia ipsis
BC. CI. & anguli contenti ICB.
ACD. æquales: cum anguli
G iij

a 31.
Prop.

b 30.
Def.

ICA BCD sine
 recti, & angul⁹
 ACB cōmunis
 ergo triangula
 ACD. BCL sūt
 æqualia. Sed
 triāgulū ACD.

c 41.
 Prop.

est dimidiū parallelogrāmi LC.
 cū sint supra eādē basim CD.
 & inter easdē parallelas AL CD.
 & triāgulum ICB dimidium est
 quadrati CH. ob eandē causā.
 26. Ergo quadratum CH est æqua-
 4x. le parallelogrammo LC cū
 eorum dimidia sint æqualia.

Iā dueātur rectæ AE FC. dico
 triangula FBC ABE. esse adhuc
 æqualia, cū se habeāt iuxta 4. &
 triāgulum ABE esse dimidiū pa-
 rallelogrāmi BL sicut triāgulū
 FBC. dimidiū quadrati BG: ergo
 quadratū BG. est æquale paral-
 lelogrammo BL. Totum ergo
 quadratum BD. æquale est qua-
 dratis BG. CH. quod erat pro-
 bandum. Huius propositionis au-
 ctor fertur Pythagoras Samius.

PROPOSITIO XLVIII.

*Si quadra-
tum quod ab
uno laterum*

*Theor
34.*

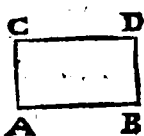
CB. trianguli CAB. describitur, aequale sit eis quæ à reliquis duobus trianguli lateribus AB. AC. describuntur quadratis: contentus angulus CAB. sub reliquis duobus trianguli lateribus AB. AC. rectus est.

PRob. ^a ducatur ex A. ipsi ^a 12.
AB. perpendicularis AD. ^{Prop.}
ipsi AC. æqualis, iungaturque recta DB. hoc posito sic
dico ^b Angulus DAB. rectus ^b 10.
est, ^c ergo quadratum rectæ ^c Def.
DB. æquale est quadratis re- ^c 47.
ctarum BA. AD. vel AC. ^{Prop.}

Iam quadratum
 ipsius CB. ex
 hypoth. æquale
 est quadratis earundem CA.
 AB. & ergo rectæ CB. BD
 sunt æquales Ergo trian-
 gula CAB. ADB habent tria late-
 ra æqualia. Ergo habent & an-
 gulos æquales qui æqualibus la-
 teribus respondent. Ergo si an-
 gulus DAB. rectus est, erit
 etiam rectus CAB. cum latera
 DB. BC. sint æqualia.

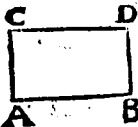
EVCLIDIS
ELEMENTVM II.
DEFINITIONES.
I.

Omne paral-
 lelogrammū
 rectangulum
 ABCD. cō-
 tineri dicitur

sub duabus rectis AB. BD.
 quæ rectum comprehendunt
 angulum ABD.

Quemadmodum in circulo
 cognita diametro, tota eius
 area cognoscitur, sic expressis
 duabus lineis quæ angulū rectū
 continent in parallelogrammo
 rectangulo, statim tota eius
 quantitas intelligitur, nimirum
 latitudo & longitudo.

Obserua 1. Illud parallelogrammum dici rectangulum quod vnus habet angulum rectum. Si enim vnus est rectus a b erunt & re-

a 29.

1.

b 34.

1.

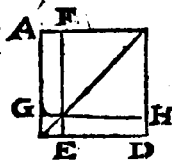
liqui recti.

Obserua 2. In sequentibus nomine rectanguli, Euclidem semper intelligere parallelogrammum rectangulum, licet vis nominis id non exigat.

3. Geometras omne parallelogrammum exprimere duas tantum nominando literas, quæ per diametrum opponuntur. Vt oppositum parallelogrammum appellant. A D.

4. Cognitis lateribus rectanguli, inueniri eius aream ex multiplicatione numeri vnus lateris in numerum alterius lateris circa eundem angulum. Similiterque cognita area rectanguli & vno laterum, inueniri alterum latus si diuidatur numerus area per numerum lateris dati, quotiens enim erit latus quæsitum.

II.

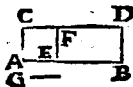
Omne
parallelo-
grammi spa-
tij unum-
quodlibet
eorum qua

circa diametrum illius sunt,
parallelogrammorum, cum
duobus complementis, gno-
men vocetur.

IN parallelogrammo AD. pa-
rallelogrammum GE. cum
duobus complementis GF. EH,
vocatur γαμῶν, quod Latine
normam sonat, eius enim spe-
ciem nobis exhibet.

PROPOSITIO I.

Theo.
1.

Si fuerint
dua recta G.

AB. secetur-
que altera ip-
sarum AB. in

quotcunque segmenta AE.
EB. comprehensum rectan-
gulum CB. sub duabus re-
ctis AC. hoc est G. & AB.
equale est comprehensis re-
ctangulis CE. FB. qua sub
insecta CA. & quolibet seg-
mentorum AE. EB.

PRob. Ex punctis A & B cri-
ge ^a perpendiculares AC.
& 3. BD. æquales datæ G. & ducatur
1. recta CD. sicque fiat ^b ^c ex li-
^b 28.1 neis CA. hoc est G. & AB.
^c 34. Rectangulum CB. Rectam AB.
1.

Utrunque diuide in E. & fiat
^d E F. parallela & æqualis ipsi ^{d31 1}
 AC. erunt CE. FB. rectangula. ^{e 3. 1}
 Nam angulus FEB. rectus est ^{e 29.}
^e quia æqualis ipsi A. & conse- ^{1.}
 quenter reliqui anguli, & late- ^{f 28.}
 ra ^{1.} lateribus oppositis æqualia. ^{g 34}
 Hæc autem duo rectangula CE. ^{1.}
 B F. simul sumpta sunt æqua-
 lia totali BC. hoc est partes
 toti. ^h Q. E. P. ^{b 19.}

Idem patet in numeris, puta ^{a.}
 6. & 2. diuide 6. in 2. & 4. dico
 12. numerum productum ex 6.
 in 2. æqualem esse duobus nu-
 meris 4. & 8. qui fiunt ex multi-
 plicatione duorum in duo, & in
 quatuor.

PROPOSITIO II.

Theo.
21

E G H F

A C D B

Si recta li-
nea AB. secta
sit utcumque
puta in C. &
D. Rectangu-
la EG. GD.

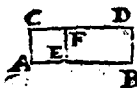
HB. comprehensa sub tota
AE. hoc est AB. & quoli-
bet segmentorum AC. CD.
DB. equalia sunt ei, quod à
tota AB. fit quadrato AF.

246 **P**rob. Ex AB. fiat ^a quadra-
tum EB. ex C. & D. cri-
gantur ^b CG. DH. parallela
& aequales. ipsi AE. hoc po-
sito, erit rectangulum EC.
comprehensum sub tota AE.
^c hoc est AB. & segmento
AC. & eodem modo rectan-
gula

gula GD. HB. sub tota & utrolibet segmentorum. Cum ergo rectangula EC. GD. HB. fiat^d partes omnes suo toti quadrato AF. æquales, patet rectangula comprehensa sub AE. hoc est AB. & segmentis AC. CD. DB. æqualia esse quadrato lineæ AB. Q. E. P.

In numeris diuide 10. in 7. & 3. dico 70 & 30. qui producuntur ex multiplicatione 10. in 7. & 3. æqualia esse 100. quadrato numeri 10.

PROPOSITIO III.

Theo.
3.

Si recta linea
AB. secta sit
utcuque in E.
Rectangulum

CB. sub tota AB. & uno seg-
mentum AC. hoc est AE. co-
prehensum, aequale est & re-
ctangulo FB. quod sub seg-
mentis BE. FE. hoc est EA.
comprehenditur, & illa quad
à prædicto segmento AE. des-
cribitur quadrato CE.

PRob. Datam AB. secō utcū-
que in E. ex punctis AEB. eri-
go^a perpēdiculares AC. EFBD.
parallelas^b inter se & æquales
segmento AE. tum duco rectam à
puncto C. ad D. quæ erit paral-
lela^c ipsi AB. Hoc posito sic di-
cō, AC. est æqualis^d ipsi AE. er-
go rectangulum AD. est com-

211.1

b 21.1

c 3.

1.

c 3.1

d ex

const.

Liber secundus. 21

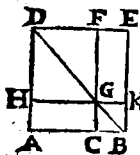
prehensum sub tota AB & vno
segmentorum AC. hoc est AE.
Rursus FE. est ^d æqualis ipsi
EA. ergo rectangulum FB. est
comprehensum sub segmentis
BE. EF. hoc est AE Denique pa-
rallelogrammum AF. quadratum
est ^e cum AC. EF. sint ^d perpendi- 931. d
culares ipsi AE. & eidem æqua-
les. Ergo cum rectangulum AD.
æquale sit quadrato AF. & re-
ctangulo FB. patet rectangulum
sub tota AB. & segmento AE. æ-
quale esse rectangulo compre-
hensum sub segmentis AE. EB.
& quadrato prædicti segmenti
AE. Q. E. P.

In numeris deuide 10. in 7. &
3. numerus 70. productus ex 10.
in 7 æqualis est numero 21. qui
ex 7. in 3 producitur: vna cum
49. quadrato prioris partis 7.

PROPOSITIO IIII.

Theo.

4.

*Si recta linea
AB. secta sit
utcuque, in C.
quadratum AE.
quod à tota A
B. describitur,*

*aquale erit & quadratis HF.
CK. quæ à segmētis AC. CB.
describuntur & ei quod bis
sub segmētis AC. CB. cōpre-
henditur rectangulo nempe
rectangulis AG. GE.*

46 **P**rob. Super datam AB. fiat α qua-
1. dratū AE. ducas diametrum DB.
b31.1 ex C. fiat CF. parallela β rectæ BE. se-
cans diametrum in G. per quod age
c30. HK. parallelā β ipsi AB. hoc posito sic
Def 1 dico. Trianguli ADB. latera AD. AB.
a5.1 sunt ϵ æqualia, ergo anguli ADB. A
b31.1 BD. sunt δ æquales, ergo semirecti,
f29.1 ϵ cum angulus A. sit rectus. Idemq; di-
cendum de triangulo EDB. Rursum

angulus DFG rectus est, angulus F
 DG. ostensus est semirectus, ergo an-
 gulus FGD. etiam semirectus est, er-
 go latera DF, FG sunt æqualia: sed
 232.
 I.
 66.1.
 234.
 I.
 430.
 Def.
 ipsis etiam sunt æqualia: latera op-
 posita DH, HG ergo parallelo-
 grammum FH. quadratum k est. Ea-
 dem de causa quadratum erit CK
 ergo HF. CK. quadrata sunt seg-
 mentorum AC. CB. cum latus HG,
 sit æquale ipsi AC. Similiter rectan-
 gula AG. GE. continentur sub
 segmentis AC. CB. quia CG. GK.
 sunt æquales ipsi CB. cum CK sit
 quadratum, & GE. item æqualis re-
 ctæ HG. ob quadratum HF. hoc
 est rectæ AC. Igitur cum quadratum
 AE. sit æquale quadratis HF. CK.
 & rectangulis AG. GE. verum est
 quadratum AE. super datam AB.
 æquale esse quadratis segmentorum
 AC. CB. & rectangulo compre-
 hensō sub eisdem segmentis, bis
 sumpto.

Si diuidas 6 in 4. & 2. quadratum
 6. hoc est 36. æquale est quadratis
 partium 4. & 2. hoc est 16. & 4. vna
 cum numero 8. bis repetito qui fit à
 partibus 2. & 4. in se multiplicatis.

PROPOSITIO V.

Theo.

EFI Si recta linea
LH AB. secetur in
A C DB equalia C. &
 non equalia D.

Rectangulum LD. sub inaequalibus totius AB. segmentis AD. DG. hoc est DB: comprehensum, una cum quadrato HF. quod ab intermedia sectonum CD. aequale est ei quod à dimidia CB. describitur quadrato CI.

a 46

P Rob Super dimidia CB fiat a quadratum CI. ductaque diametro BE. agatur^b per D. recta DF. ipsi B I. parallela: ex ea lem recta B I. sume BK. aequalem ipsi DB. & per punctum K^b agatur KL ipsi AB. parallela & addatur AL. parallela ipsi BK. hoc posito sic dico, trianguli & CB. angulus C. rectus est, c & d 5. I. latera CE. CB. equalia, ergo d ang

c 30.

Def.

d 5. I.

guli A. & B. sunt æquales. Ergo & fe 232.1
 mirecti. Item, ergo ^f anguli CEB. f 29.
 IBE sunt æquales & semirecti: ob 1.
 eandem rationem. Rursus in paral-
 lelogrammo DI. angulus DBI. re-
 ctus est ex constructione, ergo & an-
 gulus BDF. rectus. Nunc in triangulo
 BDG. angulus D. rectus est: angu-
 lus DBG probatus est semirectus,
 ergo & angulus BGD. semirectus
 est: ergo & latera DB. DG. sunt 86.1
 equalia: ergo ^b rectangulum ID. est b 1.
 subinæqualibus segmentis AD. DG. def. 2.
 hoc est DB. contentum. Eodem mo-
 do demonstrabitur parallelogram-
 mum HE. esse quadratum supra
 segmentum intermedium HG. hoc
 est CD. nam rectangulum LC. equa-
 le est ipsi DI. cum utrumque sit æ-
 quale ipsi CK. nam LC. & CK.
 sunt i supra æquales bases & inter 36.
 easdem parallelas: CG. vero & GI. 1.
 sunt complementa æqualia, quibus 43.
 si addas commune DK. erunt æqua-
 lia CK. & DI. cetera autem nempe
 HE. CG. sunt communia.

Divide 10 æqualiter in 5. & 5 in-
 equaliter in 7. & 5. eritque numerus
 21. ex 7 in 3 una cum quadrato nu-
 meri intermedi 2. quod est 4. æqua-
 le quadrato dimidij 5. hoc est nu-
 mero 25.

PROPOSITIO VI.

Theo.
7.

Si recta linea AB. secetur bifariam C. ei- que recta qua- dam BD. in rectum adijcia- tur, rectangulum AI. com- prehensum sub tota AB. cum adiecta BD. & sub adiecta DI. hoc est BD. una cum quadrato KG. à dimidia KH. hoc est CB. aequale est quadrato CE. à linea CD. qua tum ex dimidia CB. tum ex adiuncta BD. componitur tanquam unali- nea, descripto.

a 46. **P** Rob. Super rectam CD. a fiat
i. quadratum CE. per B. age BG.
b 31. parallelam b ipsi DE. sume DI. & qua-
i. lem ipsi DB. & ex i. age IL. paral-
lelam

Ielam & æqualem ipsi DA. iungatur-
que recta LA. quo facto sic dico. Re-
ctangula LC. KB. sunt inter easdem
parallelas & supra æquales bases, ^b er- ^b 36.
go æqualia. Eidem KB. ^c æquale est I.
complementum HE. ergo erit & HE. ^c 43.
æquale ipsi LC & additis communi-
bus CH. BI. gnomon GD. IC. æqua-
lis erit toti rectangulo AI. quod con-
tinetur sub tota AB. cum adiecta BD.
& sub adiecta PI. hoc est BD. iam
vero gnomon GD. IC. adiecto qua-
drato KG. partis dimidiæ KH. ^d hoc ^d 34.
est CB. sic æqualis quadrato ipsius I.
CD quæ est pars dimidia cum adiun-
cta. Ego parallelogrammum AI.
adiecto eodem quadrato KG. fiet æ-
quale eidem quadrato CE.

In numeris. 10. secantur bifariam in
5 & 5. addatur ei numerus 2. nume-
rus 24. qui producit ex toto com-
posito 12. in adiunctum 2. una cum
quadrato 25. quadrato dimidiis æqua-
lis est 49. quadrato numeri 7. qui ex
dimidio 5. & adiecto 2. componitur.

PROPOSITIO VII. 1

Theo.
7.

Si recta linea
A C B AB. secetur ut-

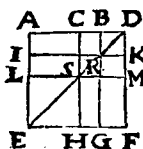
 cunque in C.
 quod à tota AB.
 fiet, quodque
 ab uno segmen-
 torum CB. utraque simul
 quadrata AE. EF. equalia
 sunt & illi quod bis sub tota
 AB. & dicto segmento CB.
 comprehenditur rectangulo
 AM. MF. & ei quod à reli-
 quo segmento AC. fit qua-
 drato HD.

46
 I. **P**rob. Super AB. fiat qua-
 dratum AE. sume BM. æ-
 qualem ipsi CB. ducantur CL.
 36.
 I. MK. b parallelæ ipsis BE. AB.
 produc BE. in G. sic ut EG. sit

æqualis ipſi BM ^c hinc erit MG .
 æqualis ipſi BE . fiat quadratum
 EF . hoc poſito quadratum totius
 AB . quod eſt AE cum quadrato
 ſegmenti CB ^d hoc eſt BF . æ- ^{d ex}
 qualia ſunt reſtāgulis AM . MF . ^{conſtit}
 (quæ ſumuntur ſub tota AB . &
 ſegmento BC . cum BM . ſit ipſi
 BC . æqualis & in reſtāgulo
 MF latera MG . FG ſint æqualia
 ipſis BE BM . hoc eſt AB . CB .)
 vna cum quadrato alterius ſeg-
 menti AC . quod eſt KL . totum
 videlicet partibus omnibus.

Diuide 6. in 4. & 2. quadratum
 totius 6. nempe 36. vna cum qua-
 drato ipſius 2. hoc eſt 4. æqualia
 ſunt numero 40. qui ſit ex nu-
 mero 6. bis ducto in 2 hoc eſt 12.
 vna cum quadrato alterius par-
 tis 4. quod eſt 16.

PROPOSITIO VIII.

Theo.
3.

*Si recta
linea A B.
secetur ut-
cunque in
C. rectan-*

*gulum I B. quater compre-
hensum sub tota A B. & uno
segmentorum B R. hoc est
B C. cum eo quod à relicto
segmento A C. hoc est L S. fit
quadrato L H. equale est ei
quod à tota A B & dicto seg-
mento B D hoc est B C. tan-
quam ab una A D. describi-
tur quadrato A F.*

Prob. Rectæ A B. secetur in C. adij-
ciatur in rectum B D. ipsi B C. æ-
qualis. Super tota A B. & adiuncta
B D. hoc est super A D. fiat quadratum
P Q ex punctis B. & C. duc rectas B G.
C H. ipsi D F. parallelas acceptisque

DK. KM. ipsi DB. BC. æqualibus,
 duc rectas KI. ML. ipsi DA. paralle-
 las. Hoc posito sic dico, circa R. con-
 stituta sunt quadrata quatuor, quo-
 rum latera omnia ipsi BC. sunt æ-
 qualia. Ducta diametro ED. comple-
 menta AR. RF. sunt æqualia, sunt
 que rectangula sub tota AB. & vno
 segmento BR. hoc est BC. eodémque
 modo IS. SG. sunt complementa æ-
 qualia, quibus si addas quadrata æqua-
 lia SR. BK. fient rectangula duobus
 præcedentibus æqualia cum sint inter
 easdem parallelas & æquales bases,
 ergo quatuor illa rectangula sunt sub
 tota & vno segmento. Quod si qua-
 tuor illis rectangulis addas quadratum
 LH. alterius partis LS. hoc est AC.
 vides illa omnia simul sumpta esse æ-
 qualia quadrato ED. quod sit su-
 pra AD.

Si 6. secetur in 4. & 2. & ducatur
 quater numerus 6. in 2. fient 48. &
 addatur quadratum ipsius 4. hoc est
 16 fiet numerus 64. æqualis quadrato
 ipsius 8. qui numerus componitur ex
 toto 6. & parte 2.

PROPOSITIO IX.

Theo.
9.

Si recta linea AB secetur in equalia in C. & non equalia in D. quadrata quæ ab inequalibus totius segmentis AD. DB. fiunt, duplasunt, & eius quod à dimidia AC. & eius quod ab intermedia sectionum CD. fit, quadratorum.

a Ex
const.
b 5.1.
c 32.1

PRob. Secetur recta AB. æqualiter in C. & non æqualiter in D. Ex C. erigatur CE. perpendicularis ipsi AB. & æqualis ipsi CA. vel CB. ducanturque rectæ EA. EB. Deinde ex D. erigatur DF. ipsi EC. parallela secans EB. in F. & iungatur recta GF. ipsi CD. parallela, ducanturque recta AF. hoc posito: trianguli^a Isoscelis ACE. anguli A. & E. sunt^b æquales & semirecti, cum angulus ACE. sit rectus. Idem dicendum de triangulo ECB. ergo obtusangulus AEB. rectus

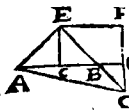
est. Iam in triangulo $E G F$. angulus G .^d æqualis est angulo C .^a ergo rectus, ergo anguli E . & F .^b æquales ^{d 29.} quia angulus E . semirectus est: ergo latera $G E$. $G F$. æqualia. Æqualis etiam utriusque est $C D$.^a cum $G D$. sit parallelogrammum. Igitur si ab æqualibus $C E$. $C B$. tollantur æqualia $G E$. $C D$.^{f 34.} recta $E G$. hoc est $D F$. ipsi $D B$. æqualis erit. ^{e 6. f.}

Nunc sic rem probō, quadratum rectæ $A F$. æ quale est quadratis partium inæqualium $A D$. $D B$. hoc est ^{47.} $D F$. Idem quadratum rectæ $A F$. æ quale est quadratis $A E$. $E F$ quæ quadrata dupla sunt quadratorum rectarum $A C$. dimidiæ & $C D$. partis sectionibus interiectæ. Cum enim $A C$. $C E$. sint pares & $A E$. det quadratum utriusque quadratis æ quale, efficiet duplum quadrati ipsius $A C$. similiterque $E F$. dat duplum quadrati ipsius $G F$. seu $C D$. ergo quadratum ipsius $A F$. hoc est partium inæqualium $A D$. & $D F$. hoc est $D B$. duplum sunt quadratorum $A C$ partis dimidiæ & $C D$. lineæ sectionibus interiectæ. Q . E . P .

Diuide 10. in 5. & 5. & in 7 & 3. media sectio 2. quadrata 49 & 9 partium inæqualium 7. & 3. sunt duplum quadratorum 25 & 4. partis dimidiæ 5. & sectionis 2.

PROPOSITIO X.

Thes.
10.

Si recta li-
nea AB sece-
tur bifariam
in C. adijcia-

tur autem ei in rectum qua-
piam recta BO. quod à tota
AB. cum adiuncta BO. &
quod ab adiuncta BO. utra-
que simul quadrata AO.
BO. duplicia sunt & eius
quod à dimidia AC. & eius
quod à composita CO. ex di-
midia CB. & adiuncta BO.
tanquam ab una describitur
quadratorum.

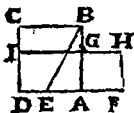
Prob. Ex C. erigatur perpendicularis
CE. & qualis ipsi AC. vel CB iungat-
tur rectæ AE. EB. ex E. fiat EF pa-
rallela ipsi CO. per O. ducatur OF. pa-
rallela ipsi CE. occurrat rectæ EB. in G.

iungaturque recta AG. Ostendetur ut
 propositione 9. angulum AEB. esse
 rectum & CEB. semirectum, ideoque
 a eius alternum ECF semirectum. a 29)
 Est autem b angulus F. rectus c ergo & I.
 angulus FEG. semirectus est. d ergo re b 34.
 & EF. FG. æquales. Eadem ratione I.
 æquales sunt rectæ BO. OG. His ita c 32. I
 positis dico, quadratum rectæ AE. du- d 6. I
 plum est quadrati dimidiæ AC. co- e 47.
 demque modo quadratum EG. du- I.
 plum est quadrati EF. hoc f est CO. f 34.
 hoc est dimidiæ CB. & adiunctæ BO. I.
 quadratum AG. æquale quadratis
 AE. EG. ergo quadratum AG. æqui-
 uale duplo quadrati AC. & duplo
 quadrati CO. sed idem quadratum
 AG. æquale est quadrato AO. quod
 fit à tota AB. & adiuncta BO. & qua-
 drato OG. quod fit ab adiuncta OG.
 hoc est BO. Ergo quadrata AO. OB.
 æquivalent dupla quadratorum AC.
 & CO. quod erat probandum.

Numerus 10. secetur in 5. & 5. cui
 addantur 3. quadrati numeri 169. &
 9. numerorum 13. & 3. dupli sunt nu-
 merorum quadratorum 25. & 64. qui
 ex numeris 5. & 8. gignuntur.

PROPOSITIO XI.

Prob.
I.

Datam rectā

AB. secare, ut

cōprehensū sub

tota AB. hoc

est CB. & altero segmento-
rum BG. rectangulum CG.
equale sit ei FG. quod à reli-
quo segmento GA. sit qua-
drato GF.

P Raxis. Ad punctum A. excita
perpendicularē AD. & qualem
datā AB. eam secā bifariam in
E. duc rectam EB. & ipsi & qualem
facias EA. productam in F. tunc si
ex AB abscindas AG. & qualem
ipsi AF. quæ sita sectio erit G. Ad
demonstrationem vero, supra da-
tam AB. perficies quadratū AC.
& supra rectam AF. quadratum
FG. & rectam HG. produces in
I. hoc posito sic dico. Recta DA.
secta est bifariam in E. & que in

æ ex
const.

rectum adiecta est AF. ^b ergo re. 6.2
 Etangulum FI. quod factum est
 sub tota DA. & adiecta AF. &
 sub adiecta FH hoc est FA. vna
 cum quadrato medix EA æqua-
 lia sunt quadrato EF. hoc est
 EB quia ponuntur æquales iam
 quadratum EB ^c æquale est 47
 quadratis BA. AE ergo quadra-
 ta BA. AE. sunt æqualia rectan-
 gulo FI & quadrato EA. Ergo si
 commune quadratum AE. tollas,
 rectangulum FI remanebit æ-
 quale quadrato AB. hoc est AC.
 Quod si ab æqualibus AC. FI.
 tollas commune AI. remanebit
 CG rectangulum sub tota CB.
 hoc est BA. & altero segmen-
 to- rum GB æquale quadrato GF.
 quod fit à reliqua parte GA. quod
 erat faciendum.

PROPOSITIO XII.

Theo.
II.

A

DB C

In amblygonijs
triangulis ABC.

quadratum quod
fit à latere AC. angulum ob-
tusum B. subtendente, maius
est quadratis quæ fiunt à la-
teribus AB. BC obtusum B.
comprehendentibus pro quã-
titate rectanguli bis compre-
hensi, & ab uno laterum
CB. quæ sunt circa angulum
obtusum in quodcum protra-
ctum fuerit puta in D. cadit
perpendicularis AD. & ab
assumpta exterius linea BD.
sub perpendiculari AD. pra-
pe angulum obtusum ABC.

VUlt igitur in proposita fi-
gura, quadratū lateris AC.
æquale esse quadratis AB. BC. &

rectángulo ex lineis CB. DB. bis
 súpto. Sic autē probatur. Recta
 CD. diuisa est vtrūque in B. ²er- 44.
 go quadratum rectæ CD. æquale ².
 est quadratis rectarū CB. BD. &
 rectángulo cōprehēso bis sub DB.
 BC. Adde cōmune quadratū re-
 ctæ DA erunt duo quadrata re-
 ctarum CD. DA. æqualia tribus
 quadratis DA. DB. CB. & rectan-
 gulo cōprehēso bis sub DB. BC.
 sed quadratum rectæ AC. æqui-
 ualet quadratis AD. DC. igitur
 & quadratum rectæ AC. æquale
 erit tribus quadratis rectarum
 AD. DB. BC. & rectángulo
 comprehēso bis sub DB. BC.
 Nunc quadratum rectæ AB. æ-
 quale est quadratis ipsarum BD.
 DA. ergo quadratum rectæ AC.
 æquale est quadratis rectarum
 CB. BA. & rectángulo bis con-
 tento sub CB. BD. In triángulo
 igitur, &c.

PROPOSITIO XIII

Theo.
12.

In Oxygonijs
triangulis ACB.
quadratum à la-
tere AB. acu-
tum angulum C. subtenden-
te, minus est quadratis qua
sunt à lateribus BC. CA.
acutum angulum C. compre-
hendentibus, pro quantitate
rectangulibis comprehensi &
ab uno laterum BC. qua
sunt circa angulum acutum:
& ab assumpta interioris linea
DC. sub perpendiculari, pro-
pe acutum angulum C.

PRob. Constituta ut vides fi-
gura: recta BC. diuisa est ut-
cunque in D. ergo per 7.2. qua-

drata rectorum BC. DC. æqualia
 sunt rectorulo bis sumpto sub
 rectoris BC. CD. & quadrato reli-
 qui segmenti BD. Adde vtrif-
 que commune quadratum rectoris
 DA. sic tria quadrata BC. DC.
 DA. æqualia sunt quadratis
 duobus BD. DA. & rectorulo
 bis sumpto sub BC. DC. Nunc qua-
 dratis duobus DC. DA. æquale
 est quadratum AC. Ergo duo
 quadrata rectorum BC. CA. æ-
 qualia sunt rectorulo bis sum-
 pto sub BC. DC. & quadratis
 BD. DA. hoc est AB. Ergo
 quadratum rectoris BA. minus est
 quadratis AC. CB. rectorulo
 bis sumpto sub rectoris BC. DC.
 quod erat probandum.

PROPOSITIO XIV.

Theo.
13.

*Dato rectilineo
A. aequale qua-
dratum CH.
constituere.*

PER 45. 1. fiat rectangulum
BD. æquale rectilineo A. si
rectanguli latera sint æqualia,
erit quadratum quod petitur. Si
inæqualia, producas vnum puta
DC in F. sic ut CF. æqualis sit
ipsi CB. secā bifariam DF in G.
& centro G. spatio D. duc circu-
lum DHF. producito latus BC.
in H. quadratum quod fiet ex
CH. erit æquale rectangulo CE.

Prob. Recta DF. secta est æ-
qualiter in G & non æqualiter in
C. ergo rectangulum CB sub
inæqualibus segmentis DC. CB.
hoc est CF. vna cum quadrato
segmenti medij GC² æqualia
sunt quadrato rectæ GF. hoc
est GH quadratum GH. æqua-
le est

a 9. 2.

b 15.

Def.

1.

c 47.

L

Je est quadratis GC. CH. & con-
sequenter quadrata GC. CH æ-
qualia sunt rectangulo CE &
quadrato GC. Ergo si tollas
commune quadratum GC re-
manebit quadratum rectæ CH.
æquale rectangulo CE. hoc est
rectilineo A. quod erat facien-
dum.

O B I E C T I O.

IN superioribus, frequenter v-
suses numeris: cum tamen in
demonstrationibus geometricis
numeri vsui esse non possint.
Quia irrationales & incommen-
surabiles quantitates non expli-
cant. Resp. 1. Semper in omni-
bus præponi geometricas demō-
strationes Resp. 2. Non recipi
quidem debere numeros in de-
monstrandis affectionibus, & ir-
rationalium aut incommensura-
bilibus quantitarum habitudini-
bus quæ sola quantitate conti-

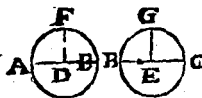
nua cognoscuntur: verum nemo
negat in demonstrationibus
quantitatis continuæ maioris lu-
cis gratia, & explicandæ clarius
propositionis, nos posse uti nu-
meris, modo eos non accipia-
mus pro fundamento rationis.
Vnde robur suum non accipit
demonstratio à numeris sed lu-
cem tantum. Et vero ijs usus est
Archimedes proposit. 2. de circu-
li dimensione & post eum omnes
passim geometræ.

EVCLIDIS

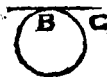
ELEMENTVM III.

DEFINITIONES.

1. *Aequales circuli sunt, quorum diametri*

AB. BC. sunt aequales: vel quorum, quae ex centris D E. rectae lineae DF. EG. sunt aequales.

2. *Recta circum- lum tangere dicitur, quae cum circum- lum tangat*

puta in B si producat in C. circum- lum non secat.

3. Circuli se mutuo tãgere dicuntur, qui se se mutuo tangentes in A. se se mutuo non secant.

4. In circulo aqualiter distare à centro recte dicuntur, cum perpendiculares DE. DF. à centro D. ad ipsas AB. CK. ducte aequales sunt, longius autẽ abesse dicitur GH. in quam maior perpendicularis DI. cadit.

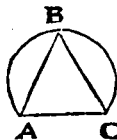

5. Segmentum circuli, est figura quae sub

recta AB. & circuli periphe-
ria ACB. comprehenditur.

6. Segmenti au-
tem angulus est
CAB. qui sub
recta linea AB. & circuli
peripheria CA. compreen-
ditur.

7. In segmen-
to autem an-
gulus est ABC.
cum in segmē-
ti circumferē-
tia sumptum fuerit punctum
quodpiam B. & ab eo in ter-
minos recte AC. qua est basis
segmenti, recta BA. BC.
fuerint adiuncte, is inquam
angulus ABC. ab adiunctis
illis rectis BA. BC. compre-
hensus.

8. Cum vero
comprehēden-
tes angulum
DAB. recta
AD. AB. a-

liquam assumunt periphe-
riam BCD. illi angulus dici-
tur insistere.

9. Sēctor circu-
lis est, cum ad ip-
sius circuli cen-
trum A. angulus
BAC. fuerit

constitutus: comprehensani-
mirum figura & à rectis AB.
AC. angulum BAC. conti-
nentibus & à peripheria
BC. ab illis assumpta.

10. *Similia
circuli segmē-
ta sunt ABC.
DEF. quæ an-
gulos BAC.*

*EDF. capiunt æquales, aut
in quibus anguli CBA FED.
inter se sunt æquales. Di-
cendum potius fuisset, Quæ
sunt in eadem ratione ad
suos circulos: & fuisset pro-
positio facienda, quod quæ
angulos æquales faciunt &
sunt similia, & probaretur
quia similibus insistant pe-
ripherijs.*

PROPOSITIO I.

Prob.
4.

Dati circuli
ABC. centrum
F. reperire.

a 10.

i.

b 11.1

PRaxis. Ductam utunque lineam AC. ^a diuide bifariam in E. Ad punctum E. ^b erige perpendiculari ^c attingentem ambitum in B & D. hanc BD. bifariam ^a seca in F. punctum F. erit centrum circuli.

c 15.1

Def.

d Ex

const.

e 8.1.

f 10.1

Def.

g Ex

const.

Prob Non est aliud punctum in recta BD. ^c cum centrum ibi sit tantum ubi linea secatur bifaria. Neque erit extra rectam BD. Sit enim in G. ducanturque GA GE. GC latera GA AE. sunt ^d æqualia ipsis GC. CE. & GE commu-
ne Ergo tota triangula ^e sunt æqualia, & anguli GEA. GEC. æ-
quales. ^f Ergo angulus GEA. re-
ctus: quod esse non potest cum
eius partialis FEA. ^g sit rectus.

P R O-

PROPOSITIO II.

Si in circuli
ABC. periphe- Th. I.
ria, duo quali-
bet puncta AC.

accepta fuerint,
recta AC. quæ ad ipsa puncta
adiungitur, intra circulum
ABC. cader.

PRob. Si non cadat intra, cadat
extra, sitque recta ADC. Centro
B. a superto, ducantur rectæ EA, EC. a 1. 3.
E D. secetque E D peripheriam in B.
quia autem trianguli E A D C (qui
rectilineus ut vis ponitur) latera EA.
EC. sunt b æqualia, c erunt anguli b 15. 1
E A D C. E C D A æquales. Est autem D. f.
externus A D E. d maior interno D C E, c 5. 1.
& per consequens quam E A D. Ergo d 16. 1
AE. & ei b æqualis EB. e maior tris e 19. 1
quam E D. pars toto. Non ergo recta
ex A. ad C. ducta, extra circulum ca-
det, ergo intra.

PROPOSITIO III.

P. 2.

*Si in circulo
CBD. recta
quadam CE.
per centrum A.*

*rectam quandam BD. non
per centrum bifariam in F.
secet, & ad (angulos) rectos
eam secabit: Et si ad rectos
eam secet, bifariam quoque
eam secabit.*

PROB 1^a pars. Ductis à centro
A. ^a æqualib⁹ rectis AB. AD.
triangula ABF. AFD. habet om-
nia latera æqualia singula singu-
lis ^b ergo anguli AFB. AFD. sunt
æquales, ^c ergo recti.

Prob. 2^a pars. Latera AB. AD.
sunt æqualia: angulus ABD.
^d æqualis est angulo ADB. &
^e Ex AFB. ^f ipsi AFD. ^f Ergo latera
^{concl.} BF. FD. sunt æqualia.

PROPOSITIO IV.

Si in circulo

 ADB. dua re-
 sta AB CD. se
 se inuicem secet.
 non per centrum F. extensa,
 non se se bifariam secant.

PRob. Vis vt altera tantum
 per centrum transeat & alia
 non: ^a ergo altera alteram non
 secabit bifariam. Vis vt neutra
 transeat. Ex centro F. in punctum
 sectionis E duco rectam FE &
 sic dico. Vis rectas EA. EB esse
 æquales. ^b Ergo anguli FEA. ^{a 15. d. 1.}
 FEB. sunt recti. Similiterque vis
 rectas EC. ED esse æquales ^{b 17.} er-
 go angulus FEC. rectus, quod re-
 pugnat, cum sit pars recti. FEB.

PROPOSITIO V.

pco.

*Si duo circuli
DCB. ECB. se
se mutuo secant
in B. & C. non*

*erit illorum idem centrum.
A.*

PRob. Ductis rectis AB. AD.
hæ erunt æquales, cum sint à
centro ad circumferentiam. Re-
ctæ etiam AE. AD. erunt æqua-
les, cum etiam ducantur à centro
ad circumferentiam : pars totis
quod repugnat.

PROPOSITIO VI.

Si duo circuli ^{Th. 5.}
AB. CB. se se
mutuo interius
tangent in B.

eorum non erit idem cen-
trum D.

PRob. Ductis DB. DC. lineæ
 DA. est æqualis lineæ DB.
 cum sint ductæ à centro ad cir-
 cumferentiam. Lineæ DC. DB.
 sunt æquales ob eandem cau-
 sam, Ergo DA. DC. erunt æ-
 quales, pars toti, quod repugnat.

PROPOSITIO VII.

Tb. 6.

Si in circuli
 diametro AB.
 sumatur ali-
 quod punctum
 G quod non sit
 centrum circuli : & puncto
 G. quadam recta G. GD.
 GE GN in circulum ca-
 dant : maxima quidem erit
 GA. in qua centrum F. mi-
 nima vero reliqua GB. aliq-
 rum vero, semper eius, qua
 per centrum ducitur, propior
 GC. remotiore GD. maior
 erit : solum autem dua recte
 GE. GN. ab illo puncto G.
 aequales in circulum cadunt
 ad utrasque (partes) mini-
 me.

Prob. 1^a pars. Ductis rectis FC .
 FD . FE . FN . ex centro F . duo
 latera CF . FG . trianguli CFG .^a ma-
 iora sunt tertio CG . at hæc sunt æ-
 qualia toti GA . ergo GA . est maius
 quam GC .

Prob. 2. Latera EG . GF . trianguli
 EGF .^a maiora sunt tertio EF . ergo
 maiora sunt quam sit linea FB . quæ
 est æqualis ipsi FE . ergo si dematur v-
 trique communis recta GF . remane-
 bit GE . maior quam GB .

Prob. 3. Triangula CFG . DFG . ha-
 bent latera FC . FD . æqualia & latus
 FG . commune, angulus vero CFG . ma-
 ior est angulo DFG . totum patet: er-
 go latus CG .^b maius erit quam DG .^b 24.

Prob. 4. Facto angulo GFN . æ-
 quali GFE . GN . GE . erunt^c æquales.^c 4
 Nec à puncto G . aliz duci possunt æ-
 quales ipsis GE . GN . erunt enim
 semper propiores ei quæ ducitur per
 centrum vel remotiores, & conse-
 quenter maiores vel minores, per
 tertiam partem huius.

PROPOSITIO VIII.

Th. 7.

Si extra cir-
culum B.E.H.
sumatur pun-
ctum quodpiam
A. & à puncto
ad circulum du-
cantur rectæ

quadam AF. AG. AH. qua-
rum una quidem per cen-
trum L. reliquæ verò ut li-
bet. In causam quidem peri-
pheriam cadentium recta-
rum maxima (erit) qua per
centrum L. (ducitur) aliarū
vera semper propior (ei) qua
per centrum L. remotiore ma-
ior erit. In conuexam vero
peripheriam cadentium re-
ctarum minima quidem est

illa quæ inter punctum A. & diametrum BH. (ponitur) aliarum vero ea quæ propior est minima AB. remotiore semper minor est. Dux autem tantum rectæ æquales ab eo puncto A. cadent in circum- lum ad utraq; minima AB. latera.

PRob. 1^a pars. Ductis rectis LG. LF. duo latera AL. LG. hoc est LH^a maiora sunt tertio AG. ergo ALL. maior erit quam AG.

Prob. 2. Latera AL. LG. trianguli ALG. sunt æqualia lateribus LF. LA. trianguli ALF. angulus autem ALG. maior est angulo ALF^b ergo latus AG. maior est latere AF.

Prob. 3. Ductis rectis LC. LD. duo latera AC. LC. trianguli ACL. maiora sunt tertio AL.

demantur æqualia
LB. LC. remane-
bit AC. maior
quam BA.

Prob. 4. Quia
intra triangulum
ALD. duæ rectæ
AC. CL. iungun-

e 27. tur: erunt lateribus trianguli
f. minores, dempris igitur æquali-
bus LC. LD. remanebit DA. ma-
ior quam CA.

Prob. 5. Facto angulo ALI.
æquali AL C. duo triangula illa
d4.1. erunt æqualia, ergo latera AI.
AC æqualia, neque alia duci po-
test recta, his æqualis, erit enim
semper propior minimæ AB. vel
e 21.1 remotor & consequenter ma-
ior vel minor.

PROPOSITIO IX.

*Si intracircu- T. 8.
lum BCD. sū-
ptum sit aliquod
punctum A. à*

*puncto vero ad circulum ca-
dant plures quam dua recte
aequales AB. AC. AD. ac-
ceptum punctum, centrum est
circuli.*

Prob. Ductis rectis BC. CD.
diuisisque bifariam per re-
ctas AE. AF. triangula ADF.
ACE. = erunt æqualia, ergo an- a 8.1.
guli DFA. AFC æquales, b ergo b 10.
recti: ergo in linea FA. est c circu- def. 1.
li centrum Rursus cum idē sit de c 1.3.
triangulis ACB. ABE in recta
AE. erit circuli centrum. Cum
vero non sit in duobus locis, de-
bet esse vbi se intersecant.

PROPOSITIO X:

Th. 9.

CirculusAEF. non se-
cat circulum

FDC. per plu-

ra puncta quam
duo.

Prob. Secet enim in tribus si
vis. Circuli EFC. centro
G. ^a inuento, ducantur rectæ
GA. GC. GF. quæ quia sunt æ-
quales, & attingunt ambitum
circuli vtriusque, punctum G. ^b
erit etiam centrum circuli v-
triusque quod est absurdum per
5. huius.

PROPOSITIO XII.

Theo.
11.

*Si duo circuli
ABC. EBD.
cōtingant se in-
vicem exterius*

*B. quæ adiungitur ad eorum
centra, per contactum trahetur.*

PRob. Si neq: sit recta FG.
centra coniungens. Ductis
a 10. FB. GB latera BF BG. ^a maiora
1. sunt tertio FG. quod tamen ma-
ius probatur illis, nam FC. FB.
sunt æqualia, cum sint à centro
ad peripheriā: similiterque GD.
GB. ergo si illis addas CD. ma-
ius erit FG quam FB. GB. ergo
GF. non est recta iungens cen-
tra.

PROPOSITIO XIII.

Circulus cir- Theo.

culum non tan- 12.

git in pluribus

punctis, quam

uno, sine intus,
sine extra tan-
gat.

PRob. Tangat enim in duo-
bus, puta A. & C centrum

^a debet esse in linea, quæ iun-

get contractum circularum: v-

triusque autem non ^b potest esse

idem centrum. Ergo in illa recta

erunt duo centra, puta G. & H.

quod fieri non potest, cum linea

in vnico puncto, possit tantum

secari bisariam.

^a 11.

^b 12.

³ 6.9.

PROPOSITIO XIII.

Theo.
13.

In circulo ABC.

æquales rectæ A

B. DC. æquali-

ter distant à cē-

tro E. & æqualiter distantes

à centro, sunt sibi inuicem æ-

quales.

- P**rob. A centro E. in rectas AB.
 a 12.1 CD. a duc perpendiculares EF.
 b 3.3. EG rectæ AB. CD. sectæ b erunt bi-
 c 4.7. fariam. lunctis EA. ED. quadratum
 I. rectæ ED. c est æquale quadratis re-
 ctarum DG. GE. Dempis ergo æqua-
 libus EA. ED. AF. GD. remanebis
 recta FE. æqualis rectæ EG. & conse-
 d 4. quentet rectæ AB. CD. d æqualiter
 def.3. distant à centro.

Prob. 2. pars. Ex probatis quadrata
 EG GD. sunt æqualia quadratis EF.
 FA. & quadratum EG. æquale qua-
 drato EF. ergo quadratum FA æquale
 e 7. est quadrato GD. e ergo recta BA. æ-
 Ax.1 qualis est rectæ DC.

PRO.

PROPOSITIO XV.

In circulo AB Theo.

CD. maxima 14.

quidem est dia-

meter AF. aliarū vero sem-
per propior BE. centro G. erit
maior remotiore CD.

Prob 1^a pars. Ductis GB GE.
 duo latera GB. GE. triangu-
 li GBE. ^a maiora sunt tertio BE. ^a 20.
 at hæc sunt æqualia diametro ^{1.}
 AF. ergo AF. maior est quam
 BE.

Prob. 2. Ductis rectis GC.
 GD. duo latera GC. GD sunt
 æqualia lateribus GB. GE. an-
 gulus vero BGE. maior est an-
 gulo CGD ^b ergo latus BE. ma- ^b 14.
 ius latere CD. ^{I.}

PROPOSITIO XVI.

Theo.
15.

Quæ ab extre-
mitate diame-
tri AC. ad re-
ctos angulos li-
nea EF. duci-

tur, cadet extra circulum
ABC. & in locum inter
ipsam EF. & circumfere-
ntiam, AHB. altera recta
GA. non cadet: & semicir-
culi angulus DAB. maior
erit omni acuto angulo recti-
lineo: reliquus autem EAH.
minor.

PRob. 1^a pars. Si non cadat extra,
cadat intra ut recta BA. Tunc
trianguli ADB. duo latera DA. DB.
sunt æqualia, ergo anguli DAB.
DBA. sunt æquales, quod esse non
potest per 17.1. ponitur enim angulus
DAB rectus, ergo, &c.

Prob. 2. Vis posse duci GA. ducatur^c in eam ex centro D. poteris ducere perpendiculararem D G. ducatur: tunc cum angulus DGA. sit rectus, minor recto^d erit DAG. ac proinde latere DG. minus latere DA. per 19. 1. totum videlicet parte, quod est absurdum.

Prob. 3. Ut fieret angulus maior angulo DAB. deberet duci recta inter rectam EA. & peripheriam AB. quod iam probavi fieri non posse.

Prob. 4 Si enim aliquis angulus retilineus constitui posset minor angulo EAB. duceretur recta inter AE. & peripheriam AB. quod ut iam dixi fieri non potest.

Corollarium.

Hinc communiter elicitur rectam ad extremum diametri perpendiculararem, tangere circulum, & in unico puncto geometricè tangere: nam si plura tangeret, caderet intra circulum.

PROPOSITIO XVII.

Prob.
2.

A dato pun-
cto A rectam
lineam AC. du-

cere, quæ datum tangat cir-
culum BCD.

PRaxis Centro D. spatio A.
fiat pars circuli AE ducatur
recta DA. & ad punctum B. ex-
citeretur perpendicularis BE. iun-
gaturque recta DE à puncto A.
ducatur recta AC hanc dico tan-
gere circulum BCD.

Prob. Triangula ADC BED.
se habent iuxta 4. I. cum latera
DA. DE. DB. DC. sint^a. æqualia
Def. & angulus D. communis. Ergo
cum angulus EBD sit rectus, re-
ctus eriam erit DCA. ergo recta
AC.^b tanget circulum.

16.

3.

PROPOSITIO XVIII.

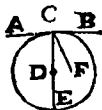
Si aliqua re- Theo.
cta AB. tangat 16.
circulum DCE.
à centro vero
D. ad conta-

ctum C. quadam recta DC.
adiungatur: quæ adiungitur,
DC. perpendicularis erit ad
eam qua continget AB.

PRob. Si negas: sit alia, puta
 DB. ergo cum angulus B. po-
 nat^r rect^{is}, minor recto^a erit^a 17.
 angulus C. ergo l^{us} DC. b^a ma-^{1.}
 ius erit latere DB. pars toto 1.
 quod est absurdum.

PROPOSITIO XIX.

Theo.
17.

Si circulum
EDC. contin-
gat aliqua recta
AB. à contactu

vero C. tangenti AB. ad re-
ctos angulos recta linea EC.
ducta sit, inducta EC. erit
centrum circuli D.

18. 3. **P**Rob. Si negas, sit ubi est F.
ducta FC. ipsi AB. ^a erit per-
pendicularis, ergo angulus re-
ctus FCB. recto DCB erit æqua-
lis, pars toti quod est absurdum.

PROPOSITIO XX.

In circulo DFGA. Theo.
 angulus BEC. ad cen-
 trum E. duplex est an-
 guli BAC. ad periphe-
 riam. cum fuerit eadem
 peripheria BC. basis
 angulorum.

Prob. Id tribus potest modis con-
 tingere. Includant 1° rectæ AB.
 AC. rectas EB. EC. ductæque AF. per
 centrum E. duo latera EA. EB. erunt æ-
 qualia ^a ergo anguli EBA. EAB. æ-
 quales: angulus autē BEF duob⁹ EAB. ^a 1.
 EBA. b est æqualis. ergo duplus angu-
 li BAE. Idem dic de angulo FEC. ref. ^b 12.
 p^octū anguli EAC. ergo totus BEC. to-
 tius BAC. erit duplus. ^{1.}

2. Rectæ DG. DB. non includent re-
 ctas EG. EB. cum latera ED. EB. sint æ-
 qualia anguli EOB. EBD. c erunt æ-
 quales. His autem duobus, angulus ^c 1.
 GEB. est d æqualis. E go idem erit du-
 plus anguli GDB. ^d 12.
^{1.}

3. Triangula BEC. BDC. sese inter-
 secant ducaturque recta DG. per cen-
 trum E. totus angulus GEC erit duplus
 totius GDC. angulus vero GEB. du-
 plus est anguli GDB. ergo reliquum
 BEC. duplum erit reliqui BDC. quod
 erat probandum.

PROPOSITIO XXI.

Theo.
12.

In circulo
AD. CB. qui
in eodem seg-
mento BC.
sunt anguli

BAC. BDC. sunt inter se
equales.

a 20. **P**rob. Angulus B E C. est
3. duplus anguli BAC. & du-
b 1. plus anguli BDC ergo anguli
Ax. BAC. BDC. sunt inter se æqua-
les.

PRO.

PROPOSITIO XXII.

*Quadrilate-
rorum in cir-
culo ABCD.
(descriptoꝝ)*

*Theo.
20.*

*oppositi anguli DCB. BAD.
duobus rectis sunt aequales.*

Prob. Diametris AC. DB du-
ctis, anguli ADB. ACB. in
eadem portione ^{a 11.3} sunt æquales;
similiterque anguli BAC. BDG.
ergo totus angulus ADC. est æ-
qualis angulis BCA. BAC. sed
anguli BCA. BAC. cum tertio
ABC. ^{b 32.} valent duos rectos, ergo
angulus ADC. æqualis ipsis
BCA. BAC. cum angulo ABC.
valebunt duos rectos. Idem de
alijs oppositis dicetur. Ergo, &c.

PROPOSITIO XXIII.

Theo.
21.

Super eadem
recta DF duo
segmenta cir-
culorum simi-
lia DIF. DEF.

& inequalia, non consti-
tuentur ad easdem partes.

10.
Def.
3.

PROB. Sint enim si fieri po-
test DIF. DEF. similia seg-
menta, ductis rectis ED. EF. ID.
anguli DIF DEF erunt æqua-
les, quod est absurdum per 16.1.

PROPOSITIO XXIV.

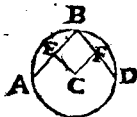
Super Theo.
equalibus
rectis
AB.

DF. similia segmenta circum-
lorum sunt inter se equalia.

PRob. Collocetur AB. super
 DF ^a congruent: ergo si non ^a *ax*
 congruant segmenta vel vnum
 totum extra aliud cader, quod
 est absurdum per 23: vel cader
 partim intra partim extra & sic
 circulus circulum secabit in plu-
 ribus punctis quam duobus, quod
 repugnat per 10. 3.

PROPOSITIO XXV.

Prob.
9.

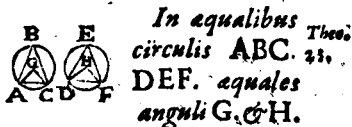
Circuli AB
D. segmento
dato ABD.
describere
circulum, cu-

ius est segmentum.

PRAX. Accipiantur in dato
segmento tria puncta ABD.
ductisque rectis AB. BD. diui-
fisque bifariam & ad angulos re-
ctos per rectas CE. CF punctum
C in quo seintersecant erit cen-
trum.

Prob. Per 1.3. centrum est in
utraque CE. CF. ergo ubi se in-
tersecant. circuli enim unius,
unicum tantum potest esse cen-
trum.

PROPOSITIO XXVI.

In aequalibus
circulis ABC. DEF. aequales
anguli G. & H.

B. & E. aequalibus periphe-
rijs AC. DF. insunt, siue ad
centra G. & H. siue ad peri-
phas B. & E. constituti sint.

Prima pars. Prob. Trianguli
AGC. latera GA. GC. & an-
gulus G. ponuntur aequalia late-
ribus HD. HF. & angulo H. ergo
bases AC. DF. sunt aequales.
Ergo peripheriae AC. DF. erunt
etiam aequales.

Prob. 2^a. Anguli ABC. DEF.
ponuntur aequales, ergo seg-
menta ABC. DEF. sunt similia,
ergo Aequalia cum rectae AC
DF. sint aequales. Ergo cum cir-
culi ponantur aequales, remane-
bunt segmenta AC, DF. aequa-
lia.

PROPOSITIO XXVII.

Theo.
24.

In aequalibus circulis ABC DEF. Anguli qui in aequalibus peripheriis AC. DF. insistant, sunt inter se aequales, siue ad centra G. & H. siue ad peripherias B. & E. constituti, insistant.

PRob. Si non sint aequales, sit
 a 23. alter maior, puta AGC.^a fiat
 1. que AGI. ipsi DHF. aequalis, per
 b 26. ipheria AI. erit^b aequalis periphe-
 3. riaz DF. sed peripheria DF.
 ponitur aequalis ipsi AC. ergo
 AC. & AI. erunt aequales, pars
 c 7. toti: Idem^c dic de angulis B &
 11. E. cum G. & H.^d sint eorum du-
 d 20. pli.
 3.

PROPOSITIO XXVIII.

In aequali-
bus circulis A

Thes.

25.

BC. DEF. a-

quales rectæ

AC. DF. aequales periphe-

rias AC. DF. ABC. DEF.

auferunt, maiorem quidem

maiori, minorem autem mi-

nori.

Prob. Ductis rectis GA. GC.

HD. HF. triangula AGC.

DHF. ^a sunt æqualia. Ergo an- ^a 8. r.

gulus G. angulo H est æqualis,

ergo peripheriæ AC. DF. ^b æqua- ^b 26.

les. ^c ergo reliquæ ABC. DEF. ^c 3.

sunt æquales,

^c 3.
Ax.

PROPOSITIO XXIX.

Theo.
26.

In equalibus
 circulis ABC,
 DEF. *æquales*
peripherias AB
 C. DEF. AC. DF. *æquales*
rectæ AC. DF. *subtendunt.*

PROB. Ductis rectis GA. GC.
 a 27. HD. HF. anguli G & H. ^a erūt
 3. *æquales* : latera etiam GA. GC.
 HD. HF. sunt *æqualia* ex sup-
 positione : ergo bases AC. DF.
 h 4.1 ^b *erunt æquales.*

PROPOSITIO XXX.

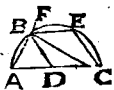
Datam peri- Prob,
pheriam ABC, 4.
secare bifariam

puta in B.

PRaxis. Ducatur recta AC.
 eam diuide^a bifariam in D. ^{a 10.}
 per perpendiculararem DB. erit ^{1.}
 periphæria: secta bifariam in B
 Prob. Ductis rectis AB. CB.
 triangula ABD DBC se habent
 iuxta 4. 1. ergo latera AB. CB.
 sunt æqualia ^b Ergo periphæriæ ^{b 28.}
 quas subtendunt sunt æquales. ^{3.}

PROPOSITIO XXXI.

Theo.
27.

¹ In circulo A
BEC. ² angulus
ABC. qui in
semicirculo, re-
ctus est: ³ qui autem in ma-
iore segmento BCA. minor
recto: ⁴ qui vero in minore
segmento BEC. maior recto:
⁵ & insuper angulus CBA.
ex recta CB. & peripheria
BA. maioris segmenti, recto
quidem maior est; ⁶ minoris
autem segmenti angulus EBC.
qui ex peripheria EB. & re-
cta BC. minor est recto.

PROB. 1. pars. Centro D. du-
ctis rectis DA. DB. DC. an-
guli DAB. DBA. ² erunt æquales;
³ itemque anguli DCB. DBC. er-

go totalis angulus ABC. est æqualis angulis A & DCB. sed his^b est æqualis FBC. ergo angulus ABC. est rectus. b 32.1
c 13.1

Prob. 2. Angulus ABC. est rectus, ergo angulus ACB in maiore segmento^d est minor recto. d 32.1

Prob. 3. Fiat quadrilaterum EA. angulus A. est minor recto, ergo angulus BEC. in minori segmento^e est maior recto. e per 1.
pariē
huius
f 22.3

Prob 4 Angulus ex peripheria AB. & recta CB. est maior angulo composito ex rectis AB. BC. totum videlicet parte.

Prob 5. Angulus compositus ex peripheria EB. & recta CB. minor est angulo composito ex recta FB. BC pars toto Huius propositionis autor fertur Thales Milesius annis ante Christum, 650.

PROPOSITIO XXXII.

Theo.
28.

Si circulum C
EF. tetigerit ali-
qua recta AB. à
tactu autem C.

ducatur quadam recta, secans
circulum DC. vel EC. angu-
li quos ad tangentem AB fa-
ciet, erunt aequales angulis
qui sunt in alternis circuli
portionibus id est angulus
ACE. æqualis est angulo F.
& angulus BCE. angulo G.

Rob. Ducta perpendiculari
DC cum angulus ACD. sit
rectus, angulus qui fieret in se-
micirculo, illi æffet æqualis: si
vero non sit rectus ut ACE. pri-
mo duc rectam DC. per cẽtrum,
deinde accipe in peripheria ali-

quod punctum puta G. ducan-
 turque rectæ DE. EG. GC. cum
 angulus DEC. in semicirculo
 sit rectus, reliqui duo puta *b 31.1*
 ECD. EDC. valent vnum re- *c 32.1*
 ctum: sed anguli ACE. & ECD.
 valent etiam vnum rectum, cum
 recta DC. sit perpendicularis:
 dempto igitur communi ECD.
 remanebit ACE. æqualis angulo
 EDC. qui *d 27.1* æqualis est angulo
 CFE. ergo & angulus ACE. an- *3*
 gulo CFE. æqualis. Rursus, cum
 quadrilateri DG anguli in cir-
 culo oppositi EDC. EGC. va- *e 22.1*
 leant duos rectos, sicut & anguli *3*
 ACE. ECB. qui *f 13.1* valent etiam
 duos rectos & angulus CDE. sit
 æqualis angulo ACE remane- *g per*
 bit angulus G. angulo ECB. *1 para*
 æqualis. *tem*
hussus

PROPOSITIO XX XIII.

Prob.
1.

Super data
recta AB. por-
tionem circuli
describere, que
capiat angu-
lum dato an-
gulo rectilineo

equalem.

SI datus angulus sit rect⁹, qua-
lis est E. recta AB divisa bifur-
riam in D. cetro D. spatio, DA si
fiat semicirculus AFCB. ductis
rectis AC. CB. angulus C. erit
æqualis dato angulo E. quia erit
in semicirculo. Si angulus sit a-
curus ut C. sitque data recta BA.
ad punctum A. fiat angulus D
AB. æqualis angulo C. ductaque
ad punctum A. perpendiculari FA.
fiat angulus EBA. æqualis angulo
EAB. latera EB. EA. erunt

æqualia, quare si puncto E. spatio
EA. fiat circulus, trāſibit per pū-
ctum B. quo posito sic probatur.
Cum recta FA. sit diameter, & re-
cta DA. ad eius extremum sit ei
perpēdicularis, ^d tanger circulū:
ergo angulus DAB ^c erit angulo
cūcunque, qui fiet in altera cir-
culi portione, puta angulo AGB.
æqualis: ergo portio AHGB con-
tinet angulum æqualem angulo
dato C. Si vero angulus sit obtu-
sus puta H. eadem erit demon-
stratio: angulus enim AIB ipsi
H erit æqualis.

*d per
corol.
16. 3.
e 32.
3.*

PROPOSITIO XXXIV.

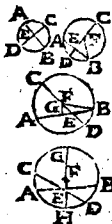
A dato circulo ABC. Prob.
segmentum CBA. ab. 6.
ſcindere, capiens angu-
lum B. æqualem dato
angulo rectilineo D.

*a 17.
3.
b 23.
1.
c 32.
3.*

D ^a Vcaſur tangēs EF. ad pū-
ctū A. ^b fiat angulus CAE.
æqualis dato D. portio ABC. ^c ca-
piet angulum B. æqualem dato.

PROPOSITIO XXXV.

Theo.
29.

Si in circulo AD.
BC. dua recta AB
CD. se mutuo in
E. secuerint, re-
ctangulum com-
prehensum sub seg-
mentis unius AE.
EB. aequale est ei
quod sub segmen-
tis alterius CE:

ED. comprehenditur rectangulo.

Prob. 1. Rectæ ABCD. secant se
in centro E. rectangulum vnum,
alteri erit æquale: cum omnes rectæ
sint æquales.

2. Sola CD. transeat per cētrum F.
diuidatque rectam AB. bifariam in E.
ac prout ad angulos rectos, ducar-
turque recta FB. quo facto, cum recta
CD. secetur in æqualia in F. & non æ-
qualia in E. erit rectangulum sub inæ-
qualibus segmentis CE. ED. cum
quadrato segmenti intermedii FE.
æquale quadrato dimidiæ FD. vel
FB. sed quadratum FB. est æquale
quadratis BE. EF. Idemque FB. est
æquale

æquale rectangulo CE. ED. cum quadrato EF. Dempto igitur communi FE. remanebit rectangulum CE. ED. æquale quadrato BE. hoc est rectangulo sub BE. EA. cū ponantur æquales.

3. Recta CD. transiens per centrum F. rectam AB non diuidat bifariam in E. ductaque recta FB. & perpendiculari FG rectangulum sub CE. ED. cum quadrato FE. ^d erit æquale quadrato FD. vel FB. rectangulum etiam sub AE. EB. cum quadrato GE. ^d est æquale quadrato GB. adde quadratum FG. cum quadratum FB. sit æquale quadratis FG. GB. erit rectangulum AE. EB. cum quadratis EG. GF. æquale quadrato FB. hoc est rectangulo CE. ED. & quadrato FE. ergo cum quadratum FE. sit æquale quadratis FG. GE. si ab vno demas FE. & ab alio EG. GF. remanebunt æqualia rectangula CE. ED. & AE. EB.

4 Si neutra transeat per centrum & se secent vtrunque, ducatur ad intersectionem E. recta GH. transiens per centrum: cum rectangulum sub CE. ED. ^e sit æquale ei quod sub HE. EG. ^{e per} Idemque AE. EB. sit æquale ipsi GE. ^{3. par} EH. erunt æqualia rectangula sub CE. ^{tem} ED. & AE. EB. ^{huius}

PROPOSITIO XXXVI.

Theo.
30.

Si extra circulum FBE. sumatur punctum aliquod A. ab eoque in circulum cadant dua recta:

Et hac quidem AB. secet circulum in C. illa autem AF. tangat in F. Quod sub tota secante AB. Et exterius assumpta AC. inter punctum A. Et conuexam peripheriam C. comprehenditur rectangulum, aequale erit ei, quod a tangente AF. describitur quadrato.

PROB. Transeat 1° recta AB. per centrum D. ductaque recta DF. cum recta CB. bifariam secta sit in D. & ei recta AC. adiciatur, rectangulum sub AB. & AC. contentum, vna cum a 6.2 quadrato DC. vel DF. a equale est ei quod a DC. cum AC. tanquam vna linea 47. sic quadrato. Sed quadratum DA. 1. & b est aequale quadratis DF. FA. ergo 8.3. dempto communi FD. remanebit qua-

dratum FA. æquale rectangulo sub AB & CA.

2. Si recta AB. non transeat per centrum, centro D. duc perpendicularem DG. hæc secabit rectam EI. bifariam, cum igitur recta EI. sit secata bifariam in G & ei IA. adiiciatur. erit rectangulum sub AE. & sub AI. cum quadrato GI. æquale quadrato GA. addito ergo quadrato DG. erit rectangulum sub AE. & sub IA. cum quadratis IG. GD. hoc est quadrato DI. æquale quadrato DA. sed DA. est æquale quadratis FA. FD. demptis ergo æqualibus D F. DI. remanebit quadratum FA. æquale rectangulo sub AE. & AI.

Coroll. 1. Hinc sequitur, si à puncto quouis extra circulum sumpto, plures rectæ circulum secantes ducantur, rectangula comprehensa sub totis lineis & partibus exterioribus, inter se esse æqualia.

Coroll. 2. Dux rectæ, ab eodem puncto ductæ, quæ circulum tangunt, sunt inter se æquales.

Coroll. 3. Ab eodem puncto extra circulum sumpto, duci tantum possunt dux rectæ quæ circulum tangant.

PROPOSITIO XXXVII.

Theo.
31.

Si extra circulum
EHIF. sumatur
punctum aliquod A.
ab eoque puncto in
circulū cadant dua
recta AF AB. vel

AE. & hac quidem AB. secet cir-
culum: illa autem AF. incidat: sit
autem quod sub tota secante AB.
& exterius assumpta CA. inter
punctum & convexam periphie-
riam, aequale ei quod ab inciden-
te AF. describitur: incidens illa
circulum tanget.

¶ Rob. 2 Duc tangentem AH. & ad
e17.3 H rectam DH. cum ergo quadra-
t36.3 tum AH. ^b sit æquale rectangulo sub
AB. CA. & idem rectangulum sub
AB. CA. ponatur æquale quadrato
FA. lineæ CA. HA. erunt æquales. la-
tera item FD. HD. sunt æqualia &
basis AD. communis, ergo tota trian-
gula ^c sunt æqualia. Ergo cum angu-
lus AHD. sit ^d rectus, rectus etiam erit
e8.1. AFD. ergo AF. circulum tanget per
d18.3 coroll. 16. 2. 3.

EVCLIDIS

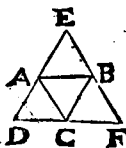
ELEMENTVM IV.

DEFINITIONES.

1. *Figura rectilinea, in figura rectilinea inscribi dicitur, cū singuli, eius figura, qua inscribitur, anguli, singula latera eius qua inscribitur tangent.*

Ut triangulum ABC. inscriptum est triangulo DEF. quia anguli A. B. C. tangent latera DE. EF. DF.

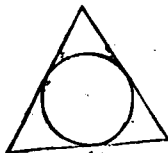
2. Similiter &
figura circum
figuram descri-
bi dicitur, cum
singula eius qua
circūscribitur,

latera, singulos eius figura
angulos, tetigerint, circum
quam illa describitur,

Vt triangulum D E F dicitur
propriè describi circa triangu-
lum A B C. quia singula latera
maioris trianguli, singulos angu-
los minoris tangunt. Dixi pro-
priè, quia vt impropriè dicatur
figura aliqua inscribi vel descri-
bi, sufficit, vt bene aduertit illu-
strissimus Princeps Flusates Cā-
dalla, vt nullus sit angulus inte-
rioris figuræ, qui non tangat an-
gulum aliquem, vel latus vel pla-
nū figuræ exterioris & eo sensu
intelligendæ sunt propositiones
Hypsiclis lib. 15. elementorum.

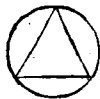
3. *Figura autem rectilinea, in circulo inscribi dicitur, cum singuli, eius figura, que inscribitur, anguli, tetigerint circuli peripheriam.*

4. *Figura vero rectilinea circa circulum describi dicitur, cū singula latera eius que circumscribitur, circuli peripheriam tangunt.*

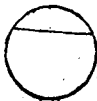
5. *Similiter & circulus in figura inscribi dicitur, cum circuli peripheria, singula latera tangit eius figura in qua inscribitur.*

6. Circulus

autem circum
figuram descri-
bi dicitur, cum
circuli periphe-
ria, singulos tangit eius figu-
ra, quam circumscribit an-
gulos.

7. Recta in cir-

culo accommoda-
ri, seu coaptari
dicitur, cum eius
extrema in cir-
culi peripheria fuerint.

P R O-

PROPOSITIO I.

In dato circulo *Problema*
 ABC. ac-
 commodare re-^{1.}

Etam B A. aequalens data re-
 cta D. qua circuli diametro
 B C. non sit maior.² 215 3

Dati circuli duas diame-
 trum B C. si data recta D. æ-
 qualis sit diametro B C. factum
 est quod petitur. Si D. minor sit
 diametro: ^b abscindatur B E. æ- ^{6 7. 1.}
 qualis ipsi D. & centro B. spatio
 E. fiat circulus E A. iuncta enim
 recta B A. aptata erit ^c in circulo ^{Def.}
 B A C. & ^d æqualis erit ipsi B E. & ^{d 15.}
 consequenter ipsi D. ^{def. 8.}

PROPOSITIO II.

Prob.
2.

In dato circulo AIB. triangulum ABC.

describere, dato triangulo DEF. equiangulum.

¶ 16.3 F^aiat tangens GH ad punctum A. fiat angulus HAC.
b 23.1 æqualis angulo E. & GAB. angulo F. ducta recta BC. factum esse quod petitur

Prob. Angulus HAC. æqualis
c 32.3 est angulo B. & similiter angulus GAB. angulo C. ergo & angulus E. angulo B. & angulus F. angulo C. & consequenter angulus D. angulo A. d æqualis. Ergo triangulum triangulo æquiangulum descripsi in dato circulo.

PROPOSITIO III.

D E H Circa datum *Prob.*

 circuli **A N B.**
 describere tri-
 gulum **L M O.**

equiangu-
 lum dato triangu-
 lo **D. F. A.**

D Ati trianguli latus **AF.** pro-
 duc in **G. & H.** angulo **DF**
H. æqualis ^a fiat ad cētrū angul^o *27.1*
CIB. & angulo **DAG.** angulus **A**
IB. & ad pūcta **ABC** ^b ducas per- *11.3*
 pēdicularēs quę ^c tangētes erunt *CEX*
 scilicet **MO. ML. LO.** & cōeun- *16.3.*
 tes petitū triāgulum constituēt.
 Quod enim cōcurrāt patet, nam
 vterque angulorū ad **A.** & vter-
 que eorū qui sunt ad **C.** est re-
 ctus, ergo si intelligatur duci li-
 nea **AC.** erunt duo anguli versus
O. minores duobus rectis ^d ergo *17.1*
 in illam partē protractę tīgētes *AX*
 concurrent, similiterque aliz in
 alias partes protractę, ergo fiet

triangulū circa da-
tū circulū. Quod
autē sit dato trian-
gulo æquiangulū,
sic probo. In qua-

- drilatero CIBM. anguli ad B. &
 18.3 C. ° sunt recti: ergo reliqui CIB.
 CMB. duobus rectis sunt æqua-
 les: probatur, concipe duci re-
 ctam IM. duo triangula IMB.
 f32.1 IMC. ° habent angulos æquales
 quatuor rectis, ergo cum duo ad
 C. & B. sint recti, reliqui sunt
 duobus rectis æquales. Iam an-
 gulus CIB. æqualis ponitur ipsi
 DFH. ergo angulus CMB æ-
 qualis est angulo DFA. ° cum
 13.1 anguli circa latus DF. valeant
 duos rectos: eodemque modo
 ostendi potest in quadrilateris
 AIBL AICO. angulos L. & O.
 æquales angulis A. & D. Ergo
 circa datum, &c.

PROPOSITIO IV.

In dato triangulo *Prob.*
 ABC. circulum *4.*
 GEF. describere.

Divide duos eius angulos *a 9. 1.*
 B. & C bifariam per rectas
 CD. BD & ex puncto in quo co-
 current puta D. ^b ducas perpēdi- *b 12. 1.*
 culares DE. DG. DF. ad tria late-
 ra dati triāguli, & quia triangu-
 lorum FCD. GCD. angulus C.
 unus, ponitur equalis angulo C.
 alterius, & vterque angulorū G.
 & F. rectus est, & latus CD. com-
 mune: linea DG. ^c erit æqualis li- *c 26. 1.*
 neæ DF. similiterque ostendetur
 rectas DE. DF. esse æquales. Po-
 sito ergo centio in D. descriptus
 circulus spatio DG. ^d trāssibit per *d 9. 3.*
 puncta EGF. & quia per coroll.
 15. 3. vnaquæque linearum AB.
 BC. CA. tanget circulum, patet
 perfectum esse propositum.

PROPOSITIO V.

Prob.
I.

*Circa datum trian-
gulum ABC. circū-
lum describere.*

§10. I
§11. I

Cuiuscunque dati
trianguli, duo ali-
qua latera puta AB.
BC.^a diuide bifur-
am in E. & F. b ad quæ
puncta excutabis per-
pendiculares quæ cõ-
bunt in D. vel intra
triangulum, vel in ter-
tio latere, vel extra
(ducta enim EF. fiene
anguli DEF. DFE. minores duobus
rectis, ergo cõbunt) duc præterea re-
ctas DB. & A. DC. Nunc quia trian-
gulorum BED AED. latera BE. EA.
sunt æqualia & DE. commune & an-
guli ad E. recti, erunt & bases AD. DB.
æquales. Eodemque modo c erunt æ-
quales bases DB. D C. centro igitur
D. spatio DB. ducetur circulus AEB C.
qui transibit per puncta A. B. C Cir-
ca datum ergo triangulum, circulum
descripsimus.

§4. I

PROPOSITIO VI.

In dato circulo ^{Prob. 6.}
ABCD. quadratum describere.

Ducantur duæ diametri AC BD. secantes se ad angulos rectos in centro E. & iungantur rectæ AB. BC. CD. DA. & factum est quod petitur.

Prob. Quatuor anguli ad centrum E. ponuntur recti, & quatuor lineæ EA. EB. EC. ED. æquales. a ergo & quatuor bases ⁴⁴¹ AB. BC. CD. DA. sunt æquales. Omnia ergo quadrati latera sunt æqualia. Anguli vero his lateribus contenti sunt omnes in semicirculo ^b ergo recti: Erit igitur ABCD. quadratum per ^{631.3} definitionem 30. 1.

PROPOSITIO VII.

Prob.
7.

*Circa datum
circulum, qua-
dratum descri-
bere.*

DUabus duabus diametris AC. BD. secantibus se ad rectos in centro E. per earum extrema si ducantur perpendiculares FG. FI. IH. HG. coeuntes petitum dabunt quadratum.

- Prob. Anguli quatuor ad E. ponuntur recti, sicut & anguli ad ABCD. ^a ergo rectae FG. BD. HI. sunt parallelae, si-
^b 34. militerque rectae FI. AC. GH. ^b ergo
 I. figura FGIH. est parallelogramma.
^c 34. Angulus ACH. est rectus ^c ergo angulus HGA. est rectus, eodem modo ostendetur angulos F. I. H. esse rectos.

De lateribus sic dico, latus IH. est aequale lateri BD. & latus HG. lateri AC. hoc est BD. ergo latera IH. HG. sunt aequalia, ergo quatuor latera sunt aequalia. Ergo est quadratum cuius latera circulum tangunt per coroll. 16. pr. 3. Ergo circa datum, &c.

PROPOSITIO VIII.

In dato qua- Prob.
drato, circulum 8.
describere,

Latera quadrati ^a diuide bifariam ^a10. 1
 in ABCD, duc rectas AC, BD, se-
 cantes se in puncto E. quod dico esse
 centrum circuli qui si describatur spa-
 tio EB, erit quod peritur.

Prob. Rectæ AF, IC, sunt parallelæ
 & æquales, ergo rectæ AC, FI, ^b sunt ^b33. 1
 parallelæ & æquales & similiter rectæ
 AC HG, eodemque modo rectæ FG, ^c34. 1
 IH, ipsi BD, ^c sunt igitur parallelo-
 grammata FE, EI, EH, EG Nunc sic di-
 co. Rectæ BF, FA, AG, sunt æquales
 cum sint medietates æqualium, ^d ^d34. 1
 vero ^d sunt æquales rectæ BE, EA, ED,
 ergo rectæ BE, EA, ED sunt æquales, ^e 3.
^e Ergo E, est centrum, ex quo si spatium
 EA, describatur circulus, tanget pun-
 cta ABCD, & consequenter omnia
 quadrilatera per coroll. pr. 16. l. 3.
^f cum anguli ad ABCD, sint recti, in ^f 29. 1
 dato ergo, &c.

PROPOSITIO IX.

Prob.
9.

*Circa datum
quadratum,
circulum des-
cribere.*

DVcantur diametri AC. BD.
secātes se in puncto E quod
dico esse centrum describendi
circuli.

Prob. Rectæ AB. AD. sunt æ-
quales ^a ergo & anguli ABD.
^a 5. 1. ADB. Angulus BAD. ^b est rectus,
^b 3. 1. ^c ergo anguli ABD. ADB sunt
singuli semirecti; similiter quilibet
partialium angulorum ad
AB. CD. est semirectus, ergo om-
^d 6. 1. nes inter se æquales ^d Ergo late-
ra EA. EB. EC. ED. æqualibus
angulis subtensa sunt æqualia.
^e 9. 3. ^e Ergo E. est centrum circuli, qui
si describatur spatio EA. transi-
bit per puncta quadrati ABCD.
Ergo circa datum, &c.

PROPOSITIO X.

Isocelestrian- Prob.
gulum ABD. 10.

c stituere, quod
habeat utrum-
que eorum qui ad basim sunt,
angulorum B. & D. duplum
reliqui A.

Sume rectam quamlibet AB. quæ
sic ^a dividatur in C. ut rectangu- 411.2
lum sub AB. BC. æquale sit quadrato
rectæ AC. tum centro A. spatio B.
ducatur circulus, in quo ^b accommo- b 1.4.
detur recta BD. æqualis ipsi AC. iun-
gaturque recta AD. dico triangu-
lum ABD. fore isosceles, cum rectæ
AB. AD. sint æquales, & angulos ad
basim B. & D. duplos reliqui A, quod
sic probo.

Ducta recta CD. ^c describe circ- c 5.4.
lum ACD. circa triangulum DAC
rectangulum sub AB. BC. æquale
ponitur quadrato CA. ergo & qua-
drato BD. Ergo cum à puncto B.

PROPOSITIO XI.

In dato circulo *Prob.*EHFG penta- *II.*

gonum æquila-

terum & æqui-

angulum inscribere.

F^a lat triangulum isosceles quicū- *a 10.*
 que, cuius anguli ad basim sint *4.*
 dupli eius qui ad verticem & ipsi æ-
 quiangulus ^b inscribatur in dato cir- *b 2. 4*
 culo si que EFG. Vt cumque angulum
 ad basim diuide bifariam ductis re-
 ctis IF, HG. & quinque puncta E, H, F
 G, I iūge lineis totidem, & factum es-
 se quod petitur, sic probo. Quinque
 anguli FEG, EGH, HGF, IFG, EFI.
 ponuntur æquales, ^c ergo arcus quibus *c 16. 3*
 insistant sunt æquales. ^d Ergo æquales *d 29.*
 rectæ quæ æquales peripherias subten- *3.*
 dunt. Arcus EH æqualis est arcui FG,
 ergo si addas cōmunem HF, erunt pe-
 ripheriæ EHF, HFG, æquales, ergo &
 reliqua segmenta FG, IE, GI, EH, æ-
 qualia, ^e ergo anguli EHF, HFG, æqua- *e 27. 3*
 les. Idemque dicendum de reliquis. Er-
 go pentagonum æquilaterum & æ-
 quiangulum inscriptū. *Q. E. F.*

PROPOSITIO XII.

Prob.
12.

Circa datum circulo
ABCD. penta-
gonum GHIKL.
equilaterum & a-
quiangulum descri-
bere.

Q Vasi iuxta propositionē 11. in-
scripsissem pentagonū in dato
circulo, reperiā cētrum F. & notabo in
peripheria quinq; linearū FA. FB. &c.
quinque pūcta angularia ABCDE. &
a co- ab iisdē pūctis ^a ducā tangentes quæ ^b
rol. concurrēt in pūctis GHIKL. à quibus
16.3. si duxero ad cētrum rectas GF. IF sic
b 11. demonstrabo factū esse quod petitur. Ec
Ax. primo quidē quod anguli omnes sint
æquales. In quadrilatero AFBH, qua-
c 32.1 tuor anguli c valēt quatuor rectos cū
cuiuslibet triāguli AHF. HFB. tres an-
guli valeāt duos rectos: similiterque in
quadrilatero BF. CI. & sic de aliis: er-
go cum anguli A. & B. sint recti, angu-
li AHB. AFB valent duos rectos, simi-
literque anguli BIC. CFB. & sic de
d 27.3 aliis. Sed anguli AFB. BFC. sunt ^d æ-
quales ob æquales arcus, ergo reliquī
H. & I. sunt æquales, idemque dicen-
dum de aliis. Ergo omnes pentagoni
anguli sunt æquales.

Quod autem latera etiam sint æqualia sic probo. Quadratum FI. e est æquale quadratis tam ipsarum FB. BI. e 47. quam ipsarum I C. CF. sublati ergo 1. quadratis æqualium FB. FC remanent æqualia quadrata BI. IC. ergo rectæ BI. IC sunt æquales. Nunc anguli FBI. FCI. & continentia latera sunt æqualia, ergo se habent iuxta 4. ergo anguli BIF. FIC sunt æquales. Eodemque modo dicam de triangulis CFK. KFD. & de aliis omnibus. Ergo cum anguli BFC. CFD. f sint æquales, & anguli IFC. CFK. sint eorum dimidia, æquales erunt anguli IFC. CFK. Ergo cum in triangulis IFC. CFK. anguli IFC. FCI. æquales sint duobus angulis CFK. FCK. alter alteri & latus FC. sit commune, reliqua latera & erunt æ g 16.1 qualia. Ergo rectæ IC. CK. sunt æquales, & dimidiæ ipsius IK. eodem modo ostendam IB. esse dimidiam ipsius IH. & sic de aliis; ergo cum dimidiæ IC. IB. ostensæ sint æquales, erunt tota latera HI. IK. æqualia, idemque dicendum de aliis.

PROPOSITIO XIII.

Prob.
13.

In dato penta-
gone quod est æ-
quilaterum &
æquiangulum,
circulum inscri-
bere.

a 9.1. **D**ividantur bifariam duo
anguli proximi BAE. ABC.
b 11. rectis AF. BF. quæ *b* coibunt, pu-
ax. ta in F cum nullius anguli me-
diætas valeat rectum. Idem fiat
reliquis angulis. Quoniam igitur
triangulorum ABF FBC. æ-
qualia sunt latera BA. BC. &
BF. commune, & anguli ad B.
c *Ex* sunt pares, anguli BAF. BCF.
const. & bases AF. CF. *d* erunt æqua-
d 4.1 les. Cum igitur anguli BAE.
BCD ponantur æquales & BAF.
dimidium sit anguli BAE. erit &
BCF. dimidium anguli BCD.
Hic ergo angulus & reliqui in
orbem

orbem secti sunt bifariam. Ducantur similiter ex F. ad singula pentagoni latera perpendiculareres FG. FH &c. Quia triangulorum GFB. BFL. duo anguli FGB. GBF. duobus FLB. FBL. sunt æquales & latus FB. commune, æqualia etiam erunt latera FG. FL. & his FK. FI. FH. quare centro F. spatio FG. *fig.* si ducatur circulus, transibit per *def. 1.* puncta H. I. K. L. existentia in lateribus pentagoni, & quæ etiam *g co-* tangent circulum, cum sint su- *roll.* per extremitate diametri ad re- *16.3.* ctos constitutæ.

PROPOSITIO XIV.

Prob.
14.

Circa datum pentagonum quod est æquilaterum & equiangularum, circulum describere.

- 9.1. **A** Ngulos A & E. ² diuido bifariam rectis AF, FE. quæ alicubi ^b concurrēt, puta in F. hinc ad reliquos angulos duco rectas FD, FC, FB. quæ eos secare bifariam probatur ut in proxima propositione. Ergo cum anguli totales ponantur æquales, æquales erunt dimidii, & consequenter æquales FA, FB. hisque æquales omnes rectæ FC, FD, FE. Ergo cetero F. spatio FA. descriptus circulus, transibit per angulos pentagoni, nec ullum eius latus ^d secabit, cum omnia cadant intra circulum.
- 6.1.
- 2.3.

PROPOSITIO XV.

In dato circulo, Prob.
15.
hexagonum, &
equilaterum &
æquiangulum in-
scribere.

Sit diameter AD. cētro D. spa-
tio semidiametri DG. fiat cir-
culus CGE. secans datum circu-
lum in C & E. per centrū G. du-
ctis CF. EB. iungantur AB. BC.
CD. &c. eritque inscriptū hexa-
gonum æquilaterum & æquian-
gulum.

Prob Rectæ GC. GD. à centro
G. & rectæ CD. DG. à centro D.
sunt æquales, ergo triangulum
DGC. est æquilaterum ^a Ergo & a 5.1.
æquiangulum. Hi tres anguli,
^b valent duos rectos. ergo quili- b 32.1
bet eorum est pars tertia duorum
rectorum Similiterque angulus
DGE. Ergo cum CGE BGF. ^c va- c 13.3.

Q. ij

215.1

26.

29.3.

3.

leant duos rectos. EGF. erit etiam pars tertia duorum rectorum. Sed illis ^d æquales sunt anguli ad verticem. Ergo sex anguli ad centrum G. sunt æquales. Ergo omnes rectæ & circumferentiæ AB. BC. &c. quibus insistant ^e sunt æquales. Est ergo hexagonum æquilaterum. Quod vero sit æquiangulum patet, cum omnium angulorum medietates sint ostensæ æquales & constare duabus tertiis duorum rectorum.

Coroll. Hexagoni latus, æquale est semidiametro.

PROPOSITIO XVI.

In dato circulo Prob.
quindecagonum & 16.

aquilaterum & a-
quiangulum, des-
cribere.

I^a Nscribe in dato circulo pentago-
num equilaterum AEF^aGH. & ei-
dem ad punctum A, ^b inscribe trian-
gulum equilaterum ABC. hoc posito
cum tertiam partem circumferentie
^c subtendat AB hoc est quinque quin-
denas, duo vero pentagoni latera,
AE. BF. earundem quindecimatum
subtendant sex. Si ab ipsis AE. EF.
subtendentibus sex, ipsam AB. sub-
tendentem quatuordecim tollas, supererit
BF. subtendes vnam decimamquin-
tam totius. Ergo si quatuordecim ei
equales in circulo ^d accommodentur
erit quindecagonum equilaterum &
aequiangulum ^e cum singuli anguli
subtendant arcus equales tredecim
lateralum quindecagoni. Q. E. F.

EVCLIDIS

ELEMENTVM V.

Huius Elementi quinti Vitruuius autorem prædicat Eudoxium Gnidiū, qui Platonem comitatus est in Ægyptum.

DEFINITIONES.

Pars est magnitudo magnitudinis, minor maioris, cum metitur maiorem.

ID est, quæ aliquoties sumpta, maiorem ipsam præcisè constituit: sic vnitas, est pars ternarij, quia ter sumpta facit ternarium. Atque hæc est pars propriè

dicta & quæ vocatur *Aliquota*. Impropiè verò dicta pars, est qua aliquoties sumpta, vel suum totum excedit, vel ab eo deficit: sic binarius numerus, est impropiè dicta pars septenarii, quia ter sumptus, deficit: quater autem sumptus excedit, atque hæc pars dicitur *Aliquanta*. Imo Euclides libro 7. non vocat partem sed partes, & benè quia quatuor non est pars numeri sex, sed eius duæ partes tertiæ. In genere sic posset definiri. *Pars est minor & homogenea quantitas, qua aliquoties repetita, metitur vel excedit suum totum.*

Similiter & si definitio Partis prout traditur ab Euclide tantum conveniat quantitati continuæ: quæ sola propriè secundum Philosophum appellatur Magnitudo, cum tamen numeros suis quoque constitui partibus dubium sit nemini, sic forte commodius potuisset exprimi. *Pars*

est minor quantitas, quæ metitur maiorem. Vt vt sit, in sequētibus, partis nomine vtar, cum in quantitate continua tum in discreta; imò breuitatis gratia frequentius vtar numeris, quorum tamen loco poterit quilibet magnitudines tot palmorum intelligere quot numeris exprimentur.

2. Multiplex autem est maior, quam metitur minor.

Multiplex idem est ac multum simplex, quando videlicet vnum simplex hoc est pars, metitur multum, hoc est maiorem quantitatem: sic 12 est multiplex ipsius 6. & 2. bis enim continet 6. sexies vero 2. sex autem respectu duodenarii dicitur sub-multiplex. *Æquemultiplices dicuntur quantitates quæ æquè multoties continent suas sub-multiplices, vt 9. respectu 3. & 12. res-*

12. respectu 4. quia prima quantitas secundam ter continet, & similiter tertia quartam. Hinc vides quomodo pars & multiplex sint relata.

3. *Ratio est duarum quantitatum eiusdem generis, mutua quedam secundum mensuram habitudo.*

QUod Euclides dixit λόγος hoc Campanus vertit *Proportio*, melius alii *Ratio*. Sensus vero hic est, quando duæ quantitates eiusdem generis, vt duo numeri, duæ lineæ, duæ superficies, duo solida (nec enim linea cum superficie, aut linea alba cum sonora, vt sic, possunt conferri, cum sint diuersi generis) inter se comparantur, secundum capacitatem hoc est excessum, defectum aut æqualitatem, appellatur hæc comparatio aut ha-

bitudo mutua, Ratio. Observabis verò, requiri semper duas quantitates; nihil enim habet rationem ad seipsum, & decempeda solitariè considerata nec maior est, minor, aut æqualis.

Hæc porro omnis comparatio in capacitate quantitatis fundatur, secundum quam una quantitas aliam continet vel accuratè, vel ex partè tantum, vel cum excessu. Si enim una, partem tantum alterius continet ut bipeda tripedâ, minor inæqualitas siue minor ratio appellatur: si adæquate totam ut sexpeda sexpedam, Æqualitas dicitur: si denique plusquam totam ut sexpeda bipedam, maior inæqualitas seu maior ratio dicitur. Cum autem in omni ratione duo sint termini *Antecedens & Consequens* qui ad inuicem referuntur: Ille in nominatione efferri solet, hic in alio casu: exempli gratia linea sex palmarum est dupla lineæ trium:

antecedens est linea sex palmo-
rum : consequens , lineæ trium.
Excessus antecedentis supra cō-
sequentem vel consequentis su-
pra antecedentem dicitur *Diffe-*
rentia terminorum. *Ratio Ra-*
tionalis est quæ est inter quanti-
tates commensurabiles & nume-
ris potest exprimi , vt ratio du-
pla, tripla, &c. *Ratio Irrationalis*
est ea quæ est inter magnitudi-
nes quarum nulla est communis
mensura quæ vlllo numero pos-
sit exprimi : exempli gratia inten-
latus quadrati & eius diame-
trum.

4. *Proportio est rationum*
similitudo.

CRacè dicitur *αἰασις*, sē-
sus verò hic est. Quemad-
modum comparatio capacitatis
duarum quantitarum dicitur ra-
tio : Ita similitudo duarum vel
plurium rationum dicitur Pro-
portio. Ex gr. Cum similis sit ra-

tio 12. ad 4. quæ 9. ad 3. ideo dico inter has quantitates esse proportionem, quia est similitudo rationum.

Proportio diuiditur in *Arithmetica*, *Geometrica*. & *Musica*. *Arithmetica* est quando tres vel plures numeri per eandem differentiam progrediuntur vt hi numeri 4. 7. 10. est enim differentia 4. & 7. æqualis differentiæ 7. & 10. hæc proportio dicitur *Arithmetica* quia inuenitur inter numeros in ordine suo naturali sumptos puta 1. 2. 3. 4. 5. &c.

Geometrica est similitudo rationum qua fit inter tres, vel plures quantitates vt inter numeros 2. 6. 18. est enim ratio 2. ad 6. similis rationi 6. ad 18. nam vtraque ratio est tripla. Hæcque sola est propriè dicta proportio, & quam hic definit Euclides.

Proportio Musica est quando

tres magnitudines ita ordinantur ut eadem sit ratio prima ad tertiam, qua differentia prima & secunda, ad differentiam secundam est tertia, ut 3. 4. 6. Sunt in proportionem musica quia eadem est ratio primi numeri 3. ad tertium 6. quæ differentia primi & secundi, quæ est 1. ad differentiam secundi & tertii, quæ est 2. dicitur vero harmonica quia consonantes facit sonos inter quos inuenitur.

5. Rationem habere inter se quantitates dicuntur, quæ possunt multiplicata se se mutuo superare.

Quia ratio est duarum quantitatatum eiusdem generis mutua secundum mensuram habitudo, propterea quantitates quæ rationem habent inter se debent esse tales ut se mutuo superare possint, nam quantitas quæ me-

titur alteram, potest eam superare. hinc.

Colligitur 1°. Inter lineam & superficiem, inter superficiem & corpus, inter lineam finitam & infinitam, inter angulum rectilineum & contractus, nullam esse rationem, quia quantumvis horum vnum multiplices, nunquam tamen aliud superabit.

Coll. 2. Inter diagonalem & latus quadrati esse rationem, quia ita potest multiplicari ut latus excedat diagonalem, sed hæc ratio dicitur irrationalis quia non potest exprimi numeris.

Coll. 3. Inter curvilinea & rectilinea esse rationem, cum inter ea sit æqualitas & inæqualitas, nam Hippocrates Chius Lunulam crescentem, & Archimedes Parabolam quadravit. & Proclus inter angulos rectilineos & curvilineos æqualitatem demonstravit lib. 3. in primum Euclid. ad 12. axioma.

6. In eadem ratione quantitates dicuntur esse, prima ad secundam, & tertia ad quartam, cum prima & tertia æquemultiplicia, à secundæ & quarta æquemultiplicibus, qualiscūque sit hæc multiplicatio, utrumque ab utroque, vel unà deficiunt, vel unà aqualia sunt, vel unà excedunt, si ea sumantur, quæ inter se respondent.

A Signo ostēdit Euclides quomodo possimus cognoscere utrum quatuor quantitates sint in eadem ratione. 1°. Æquemultiplica, inquit, primam quantitatē & tertiam. 2°. Æquemultiplica secundam & quartam. 3°. conferas multiplicem primæ cum multiplici secundæ, & multiplicem tertiæ cum multi;

plici quartæ, & vide, vtrum quoriscunque multiplex primæ deficit à multiplici secundæ; vel æqualis est, vel excedit, etiam multiplex tertiæ tunc deficiat à multiplici quartæ, vel æqualis sit vel excedat: tunc enim si id fiat, certò concludas, has quatuor quantitates esse in eadem ratione, si non fiat, nega esse.

8 6 12 9

4 2 6 3

A. B. C. D.

Exemplum: volo scire vtrum hæ quantitates A. B. C. D. sint proportionales: 1°. æquemultiplico A & C. puta per binarium. 2°. æquemultiplico B & D. puta per ternarium, vt factum vides superius; 3°. conféro multiplicem primæ 8. cum multiplici secundæ 6. & multiplicem tertiæ 12. cum multiplici quartæ 9. &

video non tantum multiplicem
secundæ deficere à multiplici
primæ, sed & multiplicem quar-
tæ deficere à multiplici tertæ..

12	12	18	18
4	2	6	3
A	B	C	D

Deinde iterum æquemultiplico
A & C. puta per ternarium:
similiter æquemultiplico B & D.
puta per senarium (eadem est ra-
tio de quocunque numero per
quem æquemultiplices) tum vi-
deo multiplicem primæ æqua-
lem esse multiplici secundæ: &
multiplicem tertæ, multiplici
quartæ.

8	16	12	24
4	2	6	3
A	B	C	D.

Tertio æquemultiplico A. &
C. puta per binarium. æquemul-

tiplico etiam B & D. puta per octonarium & aduerto multiplicem primæ 8. deficere à multiplici secundæ 16. & multiplicem tertiæ 12. à multiplici quartæ 24. & quia qualitercunque æquemultiplicem illas quantitates, semper se habet multiplex primæ ad multiplicem secundæ, vt se habet multiplex tertiæ ad multiplicem quartæ, id est simul deficiunt vel excedunt vel sunt æquales. propterea concludo esse quatuor illas quantitates proportionales & earum primam in eadem ratione esse ad secundam, in qua est tertia ad quartam.

16 15 24 25

4 3 6 5

A B C D

Alterum exemplum. Proponantur aliæ quatuor A B C D.
10. æquemultiplico A. & C. pu-

ta per quaternarium. 2°. æquemultiplico B. & D puta per quinarium. 3°. Video multiplicem primæ 16. superare multiplicem secundæ 15. multiplicem verò tertiæ 24. superari à multiplici quartæ 25. quare concludo duas quantitates non esse in eadem ratione, quia si essent in eadem ratione, quadruplum tertiæ superaret quadruplū 4^x Sicut quadruplum primæ, superat quadruplum secundæ. Id enim fieri debet qualiscunque sit multiplicatio Quare licet duplum primæ superet duplum secundæ, & similiter duplum tertiæ superet duplum quartæ. Tamen non potest inde colligi quod sint proportionales; quia ut sint proportionales oportet ita fieri facta quavis multiplicatione.

SCHOLIUM.

Hæc sunt quæ ad verba & sensum Euclidis nunc oc-

currūt. Quod ad rem ipsam, nū-
quam iudicavi definitionem il-
lam posse inseruire tyronibus:
cum tradatur per obscurius. Sic
itaque illam aliter enūcio. *Qua-
tuor quantitates dicuntur esse
proportionales, cum prima eodem
modo continet secundam vel cō-
tinetur à secunda, quo tertia con-
tinet quartam vel continetur à
quarta.* Nam quatuor quantita-
tes esse proportionales, est pri-
mam ita se habere ad secundam
sicut tertia se habet ad quartam:
hoc autem aliud nihil est, quàm
primam ita esse maiorem vel mi-
norem secunda, sicut tertia ma-
ior est vel minor quarta. Si au-
tem res ita se habet, prima eodem
modo continebit secundam, vel
à secunda continebitur, quo ter-
tia continebit quartam vel à
quarta continebitur. Igitur qua-
tuor quantitates dicuntur pro-
portionales, cum prima eodem
modo continet secundam, vel

continetur, à secunda, quo tertia continet quartam vel continetur à quarta.

Nota hanc definitionem conveniretum quantitatibus rationalibus, tum irrationalibus Superest tantum explicandus ille modus continentiae vel conventionis qui dicitur idem. Ille autem modus dicitur idem dupliciter, primo cum prima quantitas continet 2^m. aut cōtinetur à secunda toties exactè, quoties tertia continet quartam, aut cōtinetur à quarta exactè, itaut nulla pars supersit. v. g. linea duorum pedum toties continet lineam unius pedis, quoties linea 6. pedum continet lineam 3. pedum. Similiterque linea unius pedis toties continetur in linea duorum pedum, quoties linea 3. pedum continetur in linea 6. pedum. Et proinde 4. illae lineae dicuntur proportionales

Secundo, Ille modus continen-

riæ vel contētionis dicitur idem cum prima secundam, & tertia quartam æque continet & præterea eandem partem, vel easdem partes; vel cum prima, cum tali sui parte aut talibus partibus continetur in secunda, quoties tertia cum eadem, aut talibus partibus continetur, in quarta. Ut linea 10. pedum continet toties lineam 3. pedum & talem insuper eius partem quoties lineam 6. pedum qualemue eius partem continet linea 20. pedum. Nam linea 10. continet ter lineam trium pedum & insuper trientem ipsius ternarii, sicut linea 20. pedum continet ter 6. & insuper trientem ipsius senarii. Similiter linea 12. pedum toties continet lineam 5. pedum & tales eius partes, quoties lineam 10. pedum qualesve eius partes continet linea 24. Rursus linea 3. pedum cum tali sui parte continetur in linea 10. pedum sicut linea

6 pedum cum tali sui parte continetur in linea 10 pedum. Similiter linea 5. pedum cum talibus sui partibus continetur in linea 12 pedum, sicut linea 10. pedum cum talibus sui partibus continetur in linea 24. pedum.

7. Eandem autem habentes rationem quantitates, vocentur proportionales.

NAm quæ habent eandem rationem habent rationum similitudinē seu proportionem. Quod si proportio non interrumpitur, dicitur continua proportio, qualis est in his numeris 4. 8. 16. 32. qui propterea dicuntur continuè proportionales: secus autem dicuntur tantum proportionales ut 4. 2. 6. 3.

8 Cum verò æquemultiplicium, multiplex prima, excesserit multiplicem secundam: at multiplex tertiæ, non excesserit multiplicem quartam: tunc prima ad secundam, maiorem rationem habere dicitur, quam tertiæ, ad quartam.

16. 15. 24. 25

4. 3. 6. 5

A B C D.

Pra si proponantur quatuor quantitates A B C D. quia quadruplum primæ superat quintuplum secundæ, quadruplum autem tertiæ, non superat quintuplum quartæ, dicemus maiorem esse rationem primæ ad secundam, quam tertiæ ad quartam.

9. Pro-

9. *Proportio verò in tribus minimum terminis consistit.*

Cum proportio sit rationum similitudo: ratio autem sit duarum magnitudinum eiusdem generis comparatio, quarum una dicitur antecedens, alia consequens: in proportionibus, ad minimum duo requiruntur antecedentia, & duo consequentia: quia tamen medius terminus potest esse consequens primæ & antecedens secundæ rationis, propterea proportio potest esse in tribus terminis, nimirum quæ continua est ut 16. 8. 4. quæ vero non est continua postulat quatuor terminos ut 16. 4. 12. 3.

10. Cum autem tres quantitates proportionales fuerint: prima ad tertiam dicitur duplicatam habere rationem, eam quam habet ad secundam. At cum quatuor quantitates continue proportionales fuerint: prima ad quartam dicitur triplicatam habere rationem, eam quam habet ad secundam: & semper deinceps uno amplius, quandiu proportio extiterit.

Differunt ratio dupla & ratio duplicata, itemque ratio tripla & ratio triplicata, ut ista ostendunt exempla.

64. 16. 4. 1.
A B C D.

Primum sint quatuor quanti-

tates A. B. C. D. continuè proportionales, nulla ex ipsis erit ratio dupla vel tripla. & erit nihilominus in ipsis vna ratio duplicata & vna triplicata: quia ratio primæ ad secundam erit inter primam & tertiam triplicata. Erit porro illa ratio primæ ad secundam quadrupla. Quartæ ad tertiam quadrupla duplicata, id est quater quadrupla seu sexdecupla. Primæ ad quartam quadrupla triplicata, id est quater quater quadrupla, id est quater sexdecupla, id est, sexagequadrupla.

Secundum. Sint quantitates quatuor $\overset{1.}{E} \cdot \overset{2.}{F} \cdot \overset{4.}{G} \cdot \overset{8.}{H}$. continuè proportionales, erit prima subdupla secundæ. Secunda tertiæ. Tertia quartæ: Erit tamen ratio primæ ad tertiam dupla rationis quam habet prima ad secundam. Erit item ratio primæ ad quartam, tripla rationis quam

habet prima ad secundam, nec tamen erit prima dupla tertiæ sed eius subquadrupla: nec prima est tripla quartæ, sed eius sub-octupla.

Vno verbo discrimen aperio. Inter duas quantitates non dicitur esse ratio dupla, nisi una præsit bis alteram contineat, dicitur autem esse ratio duplicata, quamcumque habeant inæqualitatem, modo bis ea reperatur comparatio quæ est inter primū & 2^m. terminos: & triplicata si tertio eadem instituatur.

11. *Homologæ quantitates dicuntur esse antecedentes quidem antecedentibus, consequentes verò consequentibus.*

^{1. 4. 2. 3.}
S I proportionales sūt A B C D.
& ut prima ad secundam, ita tertia ad quartam: homologæ dicentur prima & tertia inter se,

secunda item & quarta inter se, quia easdem vices gerunt prima & tertia, & similiter secunda & quarta.

Sequuntur modi argumentandi in proportionibus, qui inferius suis locis demonstrabuntur.

12. *Alternatio, est sumptio antecedentis ad antecedentem, & consequentis ad consequentem.*

Quia Geometrae quinque diversas conclusiones colligunt ex vna quatuor quantitate proportionem, propterea quinque modos, quinque illarum conclusionum nunc definit Euclides. Prima est alterna, hoc est permutata ratio, seu permutando quantitates & comparando ipsas antecedentes inter se, & ipsas consequentes inter se.

2. 3. 6. 2.

A. B. C. D.

puta ex eo quod proportionales sunt A B C D. estque ut A. ad B. ita C. ad D. inferam ergo permutando ut A. ad C. ita B. ad D.

13. *Inversa ratio, est sumptio consequentis cum antecedentis, ad antecedentem velut consequentem.*

Secunda species seu modus argumentandi dicitur inversa ratio, quando consequens instar antecedentis sumitur, inuertendo scilicet terminos proportionis, & ad antecedens velut ad consequens comparatur. Nam quia est ut $\overset{2}{A}$. ad $\overset{3}{B}$. ita $\overset{6}{C}$ ad $\overset{2}{D}$. Ergo inuertendo inferam ut $\overset{3}{B}$ ad $\overset{9}{A}$. ita $\overset{2}{D}$ ad $\overset{6}{C}$.

14. *Compositio rationis, est sumptio antecedentis cum consequente, cum unius, ad ipsum consequentem.*

Tertia species dicitur compositio rationis, cum antecedens simul cum consequente instar unius sumitur, & ad consequens comparatur. Sic, Quia est
 ut $\overset{9}{A}$. ad $\overset{3}{B}$. ita $\overset{6}{C}$. ad $\overset{2}{D}$. ergo
 componendo erit, ut $\overset{12}{AB}$. ad $\overset{3}{B}$.
 ita $\overset{8}{CD}$. ad $\overset{2}{D}$.

15. *Diuisio rationis, est sumptio excessus, quo consequentem superat antecedens, ad ipsum consequentem.*

Hoc est, est comparatio differentiarum terminorum cum alterutro ipsorum.

vt quia est vt $\overset{9}{A}$. ad $\overset{3}{B}$. ita $\overset{6}{C}$. ad $\overset{2}{D}$.
 erit diuidendo vt 6. ad 3. ita 4. ad 2.
 vel vt 6. ad 9. ita 4. ad 6.

16. *Conuersio rationis, est
 sumptio antecedentis ad ex-
 cessum, quo superat antece-
 dens ipsam consequentem.*

HOc est est, comparatio
 vnius termini cum diffe-
 rentia terminorum.

vt quia est vt $\overset{9}{A}$. ad $\overset{3}{B}$. ita $\overset{6}{C}$. ad $\overset{2}{D}$.

Erit conuertendo rationem

vt 9. ad 6. ita 6. ad 4.

vel vt 3. ad 6 ita 2. ad 4.

Vnde vides quod conuersio est
 diuisionis inuersio.

17. *Ex aequalitate ratio
 est, si plures duabus sint quan-
 titates, & his alia multitudine
 pares, quae bina sumantur
 & in eadem ratione: cum ut*

in primis

in primis magnitudinibus
prima ad ultimam, sic & in
secundis magnitudinibus, pri-
ma ad ultimā se habebit. vel.

Symptio extremorū, per sub-
ductionem mediorum. Vt si
sint plures magnitudines

¹² ⁴
A B C

& alia totidem

⁶ ² binc &
D E F

binz in eadem ratione hoc est vs

¹² ⁶
A. ad B. quidpiam. ita D. ad E.
quidpiam, & vt B. ad C. ita E. ad
F. erit ex æquo vt in prioribus

¹² ⁴
A. ad ultimam C. ita in poste-
rioribus ⁶ D ad ² F. Nullum nu-
merum oportet apponere ipsis B.
& E. quia hic non agitur de ipso,
sed in sequensibus. Continet ali-

tem æqualitas rationis duos modos argumentandi ex proportionatione plurium, quam quatuor quantitarum: hos duæ sequentes definitiones explicant.

18. *Ordinata proportio est, cum fuerit quemadmodum antecedens ad consequentem, ita antecedens ad consequentem; fuerit etiam ut consequens ad aliud quidpiam, ita consequens ad aliud quidpiam.*

Dicitur ordinata proportio, quia duæ partes proportionis eundem servant suarum rationum ordinem,

12	6	4
A	B	C
6	3	2
D	E	F

Exemplum, esto unusquisque par-

tis prima ratio est dupla, secunda ratio est sesquialtera, Concluditur quod ut est $A.$ ad $C.$ ita est $D.$ ad $F.$

19. *Perturbata autem proportio est, cum tribus positis magnitudinibus, & alijs qua sint his multitudine pares; ut in primis quidem magnitudinibus se habet antecedens ad consequentem: Ita in secundis magnitudinibus antecedens ad consequentem: ut autem in primis magnitudinibus, consequens ad aliud quidpiam, sic in secundis magnitudinibus quidpiam ad antecedentem.*

Hoc est, cum ut in primis, prima se habet ad secundam, ita in secundis secunda ad

terciam, & vt in primis secunda
ad terciam, ita in secundis prima
se habet ad secundam, dicitur
hæc præpositio perturbata, quia
vna proportionis pars non ser-
uat ordinem rationum alterius
partis Exemplum esto

12 6 4

A B C

6 4 2

D E F

In prima propositionis parte, ra-
tio dupla præcedit sesquialtera.

In secunda parte sequitur

Concluditur tamen perinde at-
que in proportionibus ordinata.

Quod vult

12 4

A ad C

Sic est 6 2

D ad F

PROPOSITIO I.

3. 1. 3. 1. Si sint quotcunque
 A B. C. F. magnitudines quot-
 6. 2. cunque magnitudinū
 G. H. aequalium numero,
 singula singularum,
 aequimultiplices; quam multi-
 plex est unius una magnitudo,
 tam multiplices erunt & omnes
 omnium.

Theo.
 1.

ID est quia^a aequimultiplices sunt
 A. ad B. & C. ad F. Si A. & C. inni-
 gantur in G. similiterque B. & F. in
 H. quam multiplex erat A. ipsius B.
 & C. ipsius F. tam multiplex erit G. ip-
 sius H.

a def.
 2. 5.

Prob. Maiora aut minora non^a sūt
 tota, quam suae omnes partes propriē
 dictae. Ergo non potest totum aggrega-
 tum G. pluries vel pauciore numero
 continere totum aggregatum H. quam
 A. & C. partes omnes totius H. Et ve-
 ro quoties E. numerat A. & F. nu-
 merat^a C. toties H. numerat G. hoc
 est ter. Id vero intelligendum non
 tantum de multiplici crescente, sed
 etiam de decrescente & mixto.

PROPOSITIO II.

Theo. 6 3 4 2 Si prima A. secunda
 2. A. B. C. D. B. aequè fuerit multi-
 9 6 15 10 plex, atque tertia C.
 E. F. G. H. quarta D. fuerit autem
 & quinta E. secunda B.
 aequè multiplex, atque
 sexta F. quarta D. erit & composita
 prima cum quinta E. nempe G. secunda
 B. aequè multiplex, atque tertia C. cum
 sexta F. nempe H. quarta D.

PRob. Ex hypothesi secunda B. &
 quarta D. pari numero conti-
 nentur in suis multiplicibus A. & C.
 nempe bis. Similiterque eadem se-
 cunda B. & quarta D. pari numero
 continentur in suis aliis multipli-
 cibus E. & F. nempe ter. Ergo per
 præcedentem, continebuntur etiam
 pari numero in multiplicibus colle-
 ctis, hoc est si componantur A. & E. ut
 fiat G. similiterque F. & C. ut fiat H.
 quemadmodum G. 15. continet B. 3.
 quinquies. Ita H. 10. continebit D. 2.
 quinquies.

PROPOSITIO III.

4 2 6 3 Si sit prima A. *Theo.*
 A B C D secunda B aequè 3.
 8 12 multiplex, atque
 E F tertia C. quar-

ta D. sumantur autem a-
 quemultiplices E. & F. pri-
 ma A. & tertia C: erit ex
 aquo sumptarum, utraque
 utriusque aequè multiplex,
 altera quidem E. secunda B.
 altera autem F. quarta D.

PRob. Ponuntur B. & D. æ-
 qualiter contineri in singulis
 A. & C. ergo æqualiter conti- *415.*
 nentur etiam in iisdem pari nu-
 mero multiplicatis in E & F,

PROPOSITIO IV.

4. 2. 6. 3. Si prima ad secundam, eandem habuerit rationem, & tertia ad quartam; etiam

Th. 4. æque multiples prima & tertia, ad æque multiples secundæ & quartæ, iuxta quavis multiplicationem, eandem habebunt rationem, si prout inter se respondent, ita sumpta fuerint,

Posita & explicata superius à nobis definitione 6. hanc propositionem sic breuiter perstringo.

Si prima A. ad secundam B. habuerit eam rationem, quam habet tertia C. ad quartam D. sumanturque primæ A. & tertiæ C. æquemultiples E. & G. Item secundæ B. & quartæ D. iisdem vel aliis æquemultiplicibus F. & H. erit E. multiplex ipsius A. ad F. multiplicem ipsius B. sicut 6. multiplex tertiæ C. ad H. multiplicem

quartæ D. idque iuxta non vnâ tantum aut alteram multiplicatio- nem, sed iuxta quamcumque vt ibi di- ximus, & multiplicia primæ & tertæ non solum vna deficient à multiplici- bus secundæ & quartæ, aut vna æqua- lia erunt, aut vnâ excedent, sed præter- eâ eandem quoque habebunt ratio- nem.

Ratio est quia ex definit 6. idem est quatuor magnitudines in eadem esse ratione & earum æquemultiplicia vel vnâ deficere vel vnâ excedere, vel vnâ æqualia esse. Idemque est vel con- fecte singulas B. & D. ad singulas A. & C. atque B. & D. æqualiter multi- plicatas ad A. & C. pari inter se nu- mero multiplicatas.

Corollarium.

Hinc etiam patet veritas rationis conuersæ Nam si A. est ita maius ipso B. sicut C. ipso D. est euident. B. ita mi- nus fore ipso A. sicut D. ipso C. mi- nus est. Nec minus foret euident si A. & C. sumpta essent æqualia, aut mino- ra ipsi B. & D.

PROPOSITIO V.

Th. $\begin{matrix} E & 4 & F & 2 \\ C & 3 & D & 4 \end{matrix}$ Si magnitudo A.
 A 12 B 6 ita multiplex
 fuerit: ut ablata C. ablata
 D. etiam reliqua E. reliqua
 F. ita multiplex erit, ut tota
 A totius B.

Pater. Sit enim A. duplum ip-
 sius B & pars ablata C du-
 pla similiter partis ablatae D. er-
 go si residua E. non est duplex re-
 siduae F. omnes partes totius B.
 non continetur in omnibus par-
 tibus totius A. sicut totum in to-
 to Est ergo residua residuae ita
 multiplex, ut tota totius.

PROPOSITIO VI.

$G \ 2 \ H \ 3 \ G \ 8 \ H \ 12$ Si dua. *Tbco.*
 $E \ 10 \ F \ 15 \ E \ 4 \ F \ 6$ magni- *6.*
 $A \ 12 \ B \ 18 \ A \ 12 \ B \ 18$ tudines
 $C \ 2 \ D \ 3 \ C \ 2 \ D \ 3$ A & B.
 duarum magnitudinum C.
 & D. sint quemultiplices: &
 detracte quadam E F. sint
 earundem CD. quemulti-
 plices. Reliqua GH iisdem
 CD. aut aequales sunt aut e-
 quemultiplices.

PRob. C. & D in totis A. &
 B. & in eorum aliquibus par-
 tibus assumptis E. & F. æqualiter
 continentur ex hypot^hesi: ^{ergo} ergo
 æqualiter etiam continebuntur
 in reliquis G. & H. Ergo reliquæ
 eisdem, aut æquales, sunt aut æ-
 quemultiplices.

PROPOSITIO VII.

Theo. 24 24 8 *Aequales* AB. ad
 7. A B C. *eandem* C. *eandem*
 12 12 4 *habent rationem: &*
eandem C. *ad aequales* A B.

Pater ex terminis. Geometricè va-
 rō vt demonstratur, concipe ma-
 gitudinem C. bis sumi, quasi dicere-
 tur. vt se habet A. ad C. ita B. ad C. hoc
 posito sic dico. 12. & 12. æquemulti-
 plicia primæ magnitudinis A. & ter-
 tiæ B. 2 sunt æqualia. Iam sumatur
 6. *ax.* quodcumque multiplex ipsius C. puta
 8. Ergo cum æquemultiplicis ipsorum
 A. & B. quocumque modo multipli-
 centur. sint æqualia semper: vel vna
 deficient: à multiplici C. vel vna æqua-
 lia erunt, vel vna excedent, vt in as-
 sumpto exemplo. *b* Ergo in eadem
 sunt ratione. Eodē modo dicam mul-
 tiplicem ipsius C. puta 8. vel mino-
 rē esse 12 & 12. æquemultiplicibus A.
 & B. vel vtriusque æqualem vel mi-
 norem.

PROPOSITIO VIII.

16 8 4 *Inaequalium ma-^{Theo.}*
 A B C *gnitudinum A. B.*
 6 4 8 *maior A. ad eandem*
C. maiorem rationem habet,
quam minor B: Et eadem C.
ad minorem B. maiorem ha-
bet rationem, quam ad ma-
ior A.

PRob. 1^a pars. Si A esset æqua-
 lis B. vel si A & B æqualiter
 continerent C eandem rationem
 haberent ^a ad C & C. eandem ^a 6.
 ad A. & B. per præcedentem: sed *Def. 5*
 maior ponitur A hoc est pluries
 continere C ergo per definitio-
 nem 8 A. maiorem habet ra-
 tionem ad C. Prob 2. Et quia C.
 pluries continetur ab A. quam à
 B. minorem habebit ad A ratio-
 nem quam ad B. per 8. def.

PROPOSITIO IX.

Theo. A B C *Qua* AB. ad
 9. 15 15 4 *eandem* C. *eandem*
dem habent rationem, equa-
les sunt inter se, & ad quas
AB. eadem C. eandem ha-
bet rationem, ha quoque AB.
aquales sunt inter se.

8. *SI* enim dicas A. esse maius
 quam B. ^a ergo maior erit ra-
 tio maioris A. ad eandem C.
 quam minoris B. ad eandem C.
 Item maior ratio ipsius C ad B.
 quam ad A. quod est contra hy-
 pothesin.

PROPOSITIO X.

16 8 4 *Earum magnitu-*
 A B C *dinum AB qua ad* *Theo.*
eandem C. habent rationem: 10.
qua A. rationem maiorem
habet, hac maior est: ad quam
autem B. eadem C. maiorem
rationem habet, hac B. mi-
nor est.

SI enim B. esset æqualis aut
 maior quam A. ^a haberent A. ^a 7. s.
 & B. eandem rationem ad C. vel
 B ^b haberet maiorem, quod est ^b 8 s.
 contra hypothesein Item si C. ha-
 bet maiorem rationem ad A.
 quam ad B. minor est A. quam
 B. vel utrumque, quod dixi, se-
 queretur absurdum. Hæc conuer-
 tit 8.

PROPOSITIO XI.

Theo.

11.

27 18 36

G 36 I 24 H 48

18 12 24

A 9 E 6 C 12

B 6 F 4 D 8

24 16 32

K 36 M 24 L 48

12 8 36

*Qua ei-
dem sunt
eadem ra-
tiones, &
inter se sūt
eadem.*

Sint rationes A. ad B & C, ad
D. eadem, ratione E, ad F: et ita
A ad B. & C. ad D. eadem in-
ter se erunt. Prob. per 6. def. hu-
ius. Si enim sumantur ad omnes
antecedentes A. C. B. æque multi-
plices G H I. & ad consequentes
B D F. æmultiplices K L M. sem-
per vel vnā deficient, vel vnā æ-
quales erunt, vel vnā excedens
vt patet in schemate.

PROPOSITIO XII.

4 2 6 3 Si sint quotcun-
 A B C D que magnitudi- Thoo.
12.
 10 5 nes proportionales
 A C B D A B C D. quem-
 admodum se habuerit una
 antecedentium A. ad unam
 consequentium B. ita omnes
 antecedentes A C. ad omnes
 consequentes B D.

QUod prop. i. de proportionē
 multiplici demonstravi, hic
 de omni proportionē etiam irra-
 tionali ostēditur, per eandē pri-
 mam & defin. 6 si sumantur an-
 tecedentium & consequentium
 æquemultiplices. Ratio autem
 generalis est, quia cum tota nihil
 sint aliud quam omnes suæ par-
 tes, quæ erit ratio A. ad B. & C. ad
 D. eadem erit & A C. ad B D.

V

PROPOSITIO XIII.

^{Theo.}
^{13.}

6 4 3 2 4 3 Si prima A.
 A B C D E F ad secundam
 B. eādem habuerit rationem,
 quam tertia C. ad quartam
 D. tertia verò ad quartam,
 maiorem habuerit rationem,
 quam quinta E. ad sextam
 F. prima quoque A. ad se-
 cundam B. maiorem ratio-
 nem habebit quam quinta E.
 ad sextam F.

Prob. Rationes A. ad B & C.
 ad D. sunt similes ex hypoth.
 ut hic sesquialteræ. Ratio C. ad
 D. maior est quam E. ad F. ses-
 quitertia. Ergo ratio A. ad B. ma-
 ior est quam E. ad F. per 11. &
 paret à ligas cum denominator
 A. ad B $1 \frac{1}{2}$ sit maior quam E.
 ad F. $1 \frac{1}{3}$

PROPOSITIO XIV.

2 3 8 12 Si prima A. ad ^{Thes.} 14.
 9 9 9 9 secundam B. eam-
 12 8 6 4 dem habuerit ra-
 A B C D tionem, quam
 tertia C. ad quartam D. pri-
 ma verò A. quam tertia C.
 maior fuerit, erit & secun-
 da B. maior quam quarta D.
 Quod si prima A. fuerit æ-
 qualis tertia C. erit & se-
 cunda B. æqualis quarta D.
 Si verò minor, & minor
 erit.

PRob. Sit A. maior, C. mi-
 nor, ^a ergo ratio A. ad B. ^a8 s.
 maior est quam C. ad B. Rursus
 est C. ad D. sicut A. ad B.
 ratio autem A. ad B. maior est,
 quam C. ad B. ^b maior ergo ^b13. s.
 est ratio C. primi ad D. secun-

2 3 8 12
 9 9 9 9
 12 8 6 4
 A B C D

610.7. *dumquam C quinti ad B. sextum. Minor^e ergo est D. quam B.*

Sit A. æqualis C.
 47.5. erit^d ergo A. ad B. vt C. ad D.
 & quia C. ad D. & C. ad B. rationes, eædem sunt rationi A. ad
 49.5. B. ^e erunt quoque C. ad D. & C. ad B. eædem inter se.

Sit A. quam C. minor^a maior
 erit ratio C. ad B. quam A. ad
 513.5 B. Et cum^f minor sit ratio C.
 primi ad D. secundum, quam C.
 610.5 quinti ad B. sextum, minor^g erit
 B. quam D.

PROPOSITIO XV.

A 5 B 7 *Partes A B. Theo.*
 C 25 D 35 *cū pariter mul- 15.*
tiplicibus CD. in eadem sunt
ratione, si prout sibi mutuo
respondent, ita sumantur.

SIt A. pars ipsius C. & B. ip-
 sius D. continet C. toties
 A quoties D. continet ipsam B.
 Quia ergo ut vna anteceden-
 tium A. ad vnam consequen-
 tium B. ita^a omnes anteceden-^{a 12.}
 tes C. ad omnes consequentes D. ^{5.}
 Ergo ut C. ad D. ita A. ad B.

PROPOSITIO XVI.

Theo.
16.

$$\begin{array}{cc} \frac{A}{C} \frac{E}{4} & \frac{B}{D} \frac{F}{10} \end{array}$$

*Signa-
tur
magni-
tudines*

ABCD. proportionales fue-
rint & vicissim proportiona-
les erunt.

HOc est, si sit A. ad C. sicut
B ad D erit permutando
ut A. ad B, ita C. ad D.

Prob. Supponamus enim A.
continere C. bis, sicut B continet
D. si diuidamus A. in E. bifa-
riam & B. in F. erit E. æqualis C.
& F. æqualis D. sed ut E. ad F.
sic dupla A. ad B. per 12. Ergo
ut dupla A. ad duplam B. sic C.
æqualis ipsi E. ad D. æqualem
ipsi F.

PROPOSITIO XVII.

$D4$ | $F2$ *Si' composita* Theo.
 $C12$ | $E6$ *magnitudines,* 17.
 $A16$ | $B8$ *proportionales*
fuerint, ha
quoque diuisa
proportionales

erunt,

Hoc est A. compositum ex C D.
 & B. ex EF. dentur: & sic ut A.
 16. ad sui partem D 4. ita B 8. ad F 2.
 erit & ut C 12. ad D 4. ita E 6 ad F 2.

Id probant Theon & alii per æ-
 quemultiplices. Dibalduus, quod alias
 sequeretur partem esse æqualem toti.
 Nos sic breuiter A. & B. ponuntur
 proportionales: ergo simili ratione ^{a 4.}
 continent partes D. & F. puta quater, *Def.*
 ergo si eadem e suis singulae totis au-
 ferantur, similiter in residuis A C. B E.
 continebuntur: erit ergo ut A C. ad
 C D. ita B E. ad E F.

PROPOSITIO XVIII.

Theo.
18.

D4

C12

A16

F2

E6

B8

Si diuifamagnitudines sunt proportionales, he quoque cōpofite proportionales erunt.

SIt vt DC. ad CA. ita FE. ad SEB. Erit & AD. ad DC. vt BF. ad EF.

Prob Ex hypothefi partes AC. BE. fimili ratione continent partes DC. FE ergo fi hz, illis addantur, tota AD BF. adhuc fimili ratione continebunt fuas partes DC. FE.

PRO;

PROPOSITIO XIX.

$\begin{array}{l} D4 \\ C12 \\ A16 \end{array} \left| \begin{array}{l} F2 \\ E6 \\ B8 \end{array} \right.$

Si quemad-
modum totum Theor⁹
A. ad totum
B. ita ablatum
CD. se habue-
rit ad ablatum
EF. & reliquum CA. ad re-
liquum EB. ut totum AD. ad
totum BF. se habebit.

Prob. AD. BF. CD. EF. po-
 nuntur proportionales erit
 ergo ut FB. ad EF. ita AD. ad 16.
 CD. Ergo ^b erit ut FE. ad EB. ita 17.
 DC. ad CA. ^a Ergo ut FE. ad
 DC. ita BE. ad AC hoc est ut to-
 ta AD. ad totam BF. cum posita
 sit AD. ad BF. ut CD. ad EF.

Breuius quia aliter omnes par-
 tes essent maiores omnibus par-
 tibus quam totum toto.

PROPOSITIO XX.

^{Theo.} 12 9 6 Si sint tres ma-
^{20.} A B C gnitudines ABC.
 8 6 4 & alie DEF. ip-
 D E F sis aequales nume-
 ro, que bina & in eadem ra-
 tione sumantur (hoc est vt
 A. ad B. ita D. ad E. & vt
 B. ad C. ita E. ad F.) Ex æ-
 quo autem prima A. quam
 tertia C. maior fuerit, erit
 & quarta D. quam sexta
 F. maior. Quod si prima ter-
 tia aequalis fuerit, erit &
 quarta aequalis sexta, sin il-
 la minor, hac quoque minor
 erit.

PROB. Sit maior A. quam
 C. Ergo maior erit ratio
 ipsius A. ad B. quam C. ad B.

est autem ut A. ad B. ita D. ad
E. & ut B. ad C. ita E. ad F.
Ergo conuertendo est ut C ad
B. ita F. ad E. Ergo D. ad E.
maio^rem ^b habet rationem ^b 12.
quam F. ad E. quare maior ^c est ^c 10.
D. quam F. Haud secus conclu-
dam. si A. ipsi C. æqualis ponat-
ur aut minor. Interpretes idem
probant de quorunque magni-
tudinibus, non de tribus tan-
tum.

PROPOSITIO XXI.

Theo. 18 12 4 Si sint tres ma-
 21. A B C gnitudines ABC.
 27 9 6 & ipsis aequales
 D E F numero DEF.
 que bina & in eadem ratio-
 ne sumantur, fueritque per-
 turbata earum proportio (hoc
 est vt A. ad B. sic E. ad F.
 & vt B. ad C. sic D. ad E)
 Ex aquo antem prima A.
 quam tertia C. maior fue-
 rit: erit & quarta D. quam
 sexta F. maior. Quod si pri-
 ma tertia fuerit aqualis, erit
 & quarta aqualis sexta, sin
 illa minor, hac quoque mi-
 nor erit.

Prob. Sit A. maior quam C.
 Ergo A. ad B. maiorem habet rationem quam C. ad B. Est autem ut A. ad B. ita E. ad F. Ergo maior est ratio E. ad F. quam C. ad B. Et quia ut B. ad C. ita D. ad E. ergo conuertendo ut C. ad B. ita E. ad D. Ergo maior est ratio E. ad F. quam E. ad D. Ergo maior est D. quam F. Idem ostenderetur si A. minor sit aut æqualis.

PROPOSITIO XXII.

12 9 6 3 6 4 Si fuerint
 A B C D E F quocunque
 24 18 12 16 12 8 magnitudi-
 G H I L M N nes ABC &
 alia ipsis a-

Theo.

22. quales numero DEF. qua bina in
 eadem ratione sumantur (hoc est
 ut A. ad B ita D ad E. & ut B. ad
 C. ita E ad F.) & ex aequalitate
 in eadem ratione erunt. Hoc est
 erit A. ad C. sicut D. ad F.

Prob. Sumantur ipsarum ABC.
 æquemultiplicia GHI. & ipsarum
 DEF. æquemultiplicia LMN. cum
 simplicia sint in eadem ratione A. ad
 B. ut D. ad E. & B. ad C. ut E. ad F.
 æ erunt eorum multiplicia G. ad H. &
 H. ad I. ut L. ad M. & M. ad N. Ergo
 si quorvis magnitudines GHI. & aliz
 totidem LMN. binæ sumantur in ea-
 dē ratione quarum^b primæ ultimam
 in utroque ordine simul excedunt, æ-
 quantur, vel deficiunt, eorum simpli-
 ces A. ad C.^c erunt ut D. ad F.

15.

10.

5.

6.

Def.

PROPOSITIO XXIII.

18 12 4 Si fuerint tres Theo.
 A B C magnitudines AB ^{23.}
 27 9 6 C. aliaque ipsis a-
 D E F quales numero D
 EF. qua bina in eadem ra-
 tione sumantur, fuerit autem
 perturbata earum ratio (hoc
 est sit A. ad B. ut E. ad F. &
 ut B. ad C. ita D. ad E.) etiam
 ex aequalitate in eadem ra-
 tione erunt, (hoc est ut A. ad
 C. ita D. ad F.)

PRob. ^a Si A excedit C. æqua- ^{a21.5}
 tur vel deficit; D. excedet F.
 æquabitur, vel deficiet. ^b Idem. ^{b15.5}
 que fiet in æquemultiplicibus.
 Ergo ex ^c æqualitate in ^d eadem ^{c17.}
 ratione est ut A. ad C. ita D. ^{Def.}
 ad F. ^{d6.}

PROPOSITIO XXIV.

4 2 6 Si prima A. ad
 Theo. A B C secundam B. can-
 14. 3 10 15 dem habuerit ra-
 D E F tionem, quam ter-
 14 21 tia C. ad quartam
 G H D. habuerit autem
 & quinta E. ad secundam B.
 eandem rationem quam sex-
 ta F. ad quartam D. Etiam
 G. composita prima cum quin-
 ta, ad secundam B. eandem
 habebit rationem, quam H.
 tertia cum sexta, ad quar-
 tam D.

P Rob. Ex hypothesi B. est talis
 pars singularum A. & E. qua-
 lis est D. singularū C. & F. Ergo
 18. 5^a erit quoque B. talis pars compo-
 sitarū A. & E. in G. qualis est ip-
 sarum CF compositarum in H.

PROPOSITIO XXV.

12
3
9
4
3
A B C D
12 4 9 3
15 17
AD AC

Si quatuor magnitudines ABCD. proportionales fuerint: maxima A. & minima D. reliquis duabus BC. maiores erunt.

Theo.

25.

Rob Ex hypot. ut A. ad B. ita C. ad

D. sit A. maior, ab ea auferatur A 9. æqualis ipsi C. & à B. tollatur B 3. æqualis minimæ D. Erit igitur ut totalis A 12 ad partialem A 9 ita totalis B 4 ad partialem B 3 & æ reliqua 9. 12. scilicet 3. ad reliquam 3. 4. scilicet 1 ut A. 12. ad B 4. itaque maior erit 3 quam 1. Ex 3. abscindatur 9. 1. hoc est 1 æqualis 3. 4. hoc est 1. Ergo A. 1. hoc est 10. continet magnitudines C 9. & 3. 4. hoc est 1. Ergo A 1. & D. hoc est 13. æquales sunt magnitudinibus C 9. & B 4. Ergo si addatur 1. 12. hoc est 2. magnitudo A 12. & D 3. hoc est 15. maiores sunt quam B 4 & C 9. hoc est 13.

PROPOSITIO XXVI.

8 4 5 3 Si prima A. ad
 ABCD secundam B ha-
 Theo. buerit maiorem rationem,
 26. quàm tertia C. ad quartam
 D. habebit conuertendo, se-
 cunda B. ad primam A. mi-
 norem rationem, quàm quar-
 ta D. ad tertiam C.

Hæc & reliquæ octo propo-
 sitiones. cum non sint Eu-
 clidis, eas non aliter demonstra-
 bimus quam indicando propo-
 sitiones Euclidis in quibus virtute
 continentur.

Hanc vero, propositione 4 hu-
 ius elementi contineri, patet ma-
 nifestè.

PROPOSITIO XXVII.

8 4 5 3 Si prima A. ad Theo.
 A B C D secundam B. habue- 27.
 rit maiorem rationem, quam
 tertia C. ad quartam D ha-
 bebit quoque vicissim prima
 A. ad tertiam C. maiorem
 rationem, quam secunda B.
 ad quartam D.

Continetur prop. 16.

PROPOSITIO XXVIII.

8 4 5 3 Si prima A ad se Theo.
 A B C D cundam B. habue- 28.
 E 12 F 8 rit maiorem ratio-
 nem, quam tertia
 C. ad quartam D. habebit quo-
 que composita prima cum secun-
 da E. ad secundam B. maiorem
 rationem, quam composita ter-
 tia cum quarta F. ad quar-
 tam D.

Continetur prop. 18.

PROPOSITIO XXIX.

8 4 5 3 Si composita E.
 Theo. A B C D prima cum secūda,
 29. E 12 F 8 • ad secūdam B. ma-
 iorem habuerit ra-
 tionem, quā composita F. tertia
 cum quarta, ad quartam D ha-
 bebis quoque diuidendo, prima
 A. ad secundam B. maiorem ra-
 tionem quam tertia C. ad quar-
 tam D.

Continetur propositione 17.

PROPOSITIO XXX.

8 4 5 3 Si composita E. prima
 A B C D cum secunda, ad secun-
 E 12 F 8 dum B. habuerit maio-
 rem rati- nem, quam cō-
 Theo. 30. positā F. tertia cum quar-
 ta, ad quartam D habebis per conuersio-
 nem rationis, prima cum secunda E. ad
 primam A. minorem rationem, quam
 tertia cum quarta F. ad tertiam C.

Continetur prop. 19.

PROPOSITIO XXXI.

16 8 4. 9 5 3 Si sint tres *Theo.*
 A B C. D E F magnitudi- 31.
 nes A B C.

Et alia ipsis aequales numero D E F. sitque maior ratio prima priorum A. ad secundam B. quam prima posteriorum D. ad secundam E. Item secundae priorum B. ad tertiam C. maior quam secundae posteriorum E. ad tertiam F. erit quoque ex aequalitate maior ratio prima priorum A. ad tertiam C. quam prima posteriorum D. ad tertiam F.

Continetur prop. 20. & 22.

PROPOSITIO XXXII.

16 3 4 Si sint tres magnitudines ABC. & alia ipsas aequales numero D
 Theo. 9 6 4 EF sitque maior ratio
 32. D E F prima priorum A. ad secundam B. quam secunda posteriorum E. ad tertiam F. Item secunda priorum B. ad tertiam C. quam prima posteriorum D. ad secundam E. Erit quoque ex aequalitate, maior ratio prima priorum A. ad tertiam C. quam prima posteriorum D. ad tertiam F.

Continetur prop. 21. & 23.

PROPOSITIO XXXIII.

Theo. 12 6 Si fuerit maior ratio totius
 33. A B A. ad totum B. quam ablati
 4 3 C. ad ablatum D. erit & reliquus E. ad reliquum F. maior ratio, quam totius A. ad totum B.
 C D
 8 3
 E F

Continetur propositione 18.

PROPOSITIO XXXIV.

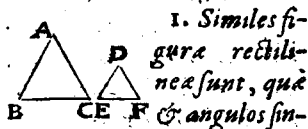
12 8 4. 6 5 3 Si sint quot- Theo.
A B C. D E F cinque ma- 34.

gnitudines ABC. & alia ipsis
æquales numero DEF. sitque
maior ratio prima priorum A.
ad primam posteriorum D. quam
secunda B. ad secundam E. &
hæc B. ad E. maior, quam ter-
tia C. ad tertiam F. & sic dein-
ceps: habebunt omnes priores
simul ABC. ad omnes poste-
riores simul DEF. maiorem ra-
tionem, quam omnes priores BC.
relicta prima A. ad omnes po-
steriores, EF. relicta quoque
prima D. minorem autem, quam
prima priorum A. ad primam
posteriorum F. maiorem denique
etiam quam ultima priorum C.
ad ultimam posteriorum F.

EVCLIDIS

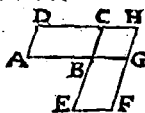
ELEMENTVM VI. DEFINITIONES.

1. *Similes figura rectilineæ sunt, quæ & angulos singulos singulis æquales habent, atque etiam latera, quæ circum angulos æquales proportionalia.*

Duas conditiones requirit, 1. ut anguli sint æquales singuli singulis, ut hic A. & D. B. & E. C. & F. 2°. ut latera circa æquales angulos sint proportionalia, hoc est ita se habeat BA. ad AC. ut ED. ad DF. quod si ha-

rum altera defuit non dicentur si-
miles Sic quadratum & altera
parte longius non sunt similes
figuræ.

2. *Reciproca
autem figura
sunt, cum in v-
traque figura,
antecedentes*

*& consequentes rationum
termini fuerint.*

Hoc patet maxime in paral-
lelogrammis & triangulis:
nā si qua ratione AB est ad BG. in
eadem sit BE ad BC erunt reci-
proca figuræ. nam in utroque est
antecedens & consequens diuer-
sarum rationum.

E 3. Secundum ex-
C tremam & mediam
A rationem, recta AB.
 secta esse dicitur, cum ut tota
 AB. ad maius segmentum A
 C. ita maius AC. ad minus
 CB. se habuerit.

Ob miram sui vtilitatem, hæc
 proportio, diuina communiter
 appellatur.

4. Altitudo cuius-
 que figura, est linea
 perpendicularis AD.
 à vertice ad basim
 deducta.

Cum ut ait, Ptol. lib. de Anal. men-
 sura cuiusque rei debeat esse. statim
 merito Euclides à perpendiculari alti-
 tudinem petit cuiusvis figuræ, sola
 enim perpendicularis est statz & cer-
 te longitudinis: hanc vero altitudi-
 nem libz. vocauit esse in iisdem pa-
 rallelis.

5. *Ratio ex rationibus componi dicitur, cum rationum quantitates, inter se multiplicatae, aliquam effecerint rationem.*

Quod Euclides vocat quantitates rationum, solent Geometrae vocare Denominatorem. Numerus enim est à quo petitur nomen proportionis; sic 4. est denominator rationis quadruplae; 3. triplae. Ratio igitur ex rationibus componi dicitur quando harum denominatores seu quantitates rationum inter se multiplicatae aliquam aliam rationem fecerint. Sic ex ratione dupla & tripla componitur sextupla, quae est ratio ex rationibus; nam sex componitur ex denominatore duplae 2. & triplae 3. inter se enim multiplicati faciunt 6. denominatorem rationis sextuplae compositae.

PROPOSITIO I.

Theo-
rema
I.

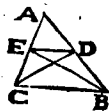
a def.
A.

Triangula AB C. DEF. & parallelogramma CG. DF. quorum^a eadem fuerit altitudo GH. BF. ita se habent inter se, ut bases BC. EF.

ID est, eā inter se habēt rationē quam bases. Prob. Triangula eiusdem altitudinis^a possunt inter parallelas constitui : ^b tunc autem quæ æqualem habebunt basim, erunt æqualia, quæ maiorem maiora, quæ minorem minora. Idemque^c est de æquemultiplicibus. Ergo absolute triangula se habent ut bases, similiterque parallelogramma ; cum ^d sint dupla^d triangulorum.

I.

PROPOSITIO II.

Si ad unum trian- Tb 1.
guli ABC. latus CB.
parallela ED. ducatur, hac proportiona-

liter secabit ipsius
trianguli latera AC. AB. Et si
trianguli latera, proportionali-
ter secta sint, recta DE. per se-
ctiones ducta, erit parallela ad
reliquum ipsius trianguli latus
CB.

Prob. Ductis duabus rectis EB. DC.
a erunt triangula EDC. EDB. su a 37.1
per eandem basim ED. & inter easdem
parallelas ED. CB. æqualia ^b Ergo ut b 1. 6
AED. ad ECD. ita AE. ad EC. ^c (sunt c def.
enim in eadem altitudine) & ut ADE. 4.
ad DBE. ita AD. ad DB ^d ergo ut d 7. 5
AE. ad EC. ita AD. ad DB. Ponan-
tur vero latera AC. AB. proportiona-
liter secta in ED. cum AED. ad DEC.
eandem habeas rationem, quam ad
EDB. (nam est ut AE. ad EC. sic AD.
ad DB. cum triangula sint eiusdem al-
titudinis) erunt DEC. EDB. ^e æqualia, e 9. 5.
& quæ sunt in eadem basi ferunt in- f 39. 1
ter parallelas.

PROPOSITIO III.

Th 3.

Si trianguli
 ABC. angulus
 A. bifariam se-
 ctus sit : secans
 autem angulum recta AD.
 secet & basim BC. basis seg-
 menta BD. DC. eandem ha-
 bebunt rationem, quam reli-
 qua trianguli latera BA.
 AC. & si basis segmenta BD.
 DC. eandem habeant ratio-
 nem, quam reliqua trianguli
 latera BA. AC. recta AD.
 que à vertice A. ad sectio-
 nem D. producitur, bifariam
 secat trianguli ipsius angu-
 lum A.

¶ Rob. Ad punctum B. agatur BE. ipsi DA. parallela.

cui CA. producta^b occurrat in *b 17.*
 E, tunc erit EBA. ^c æqualis alter- *eb*
 no BAD. & E externo DAC er- *29.1.*
 go cum anguli BAD. CAD. æ *c 19.*
 quales ponantur, erunt anguli *1.*
 EBA & E æquales, & rectæ BA.
 AE^d æquales Ergo cum in triā- *d 6.1.*
 gulo EBC. rectæ DA. BE pa-
 rallelæ sint, vt EA. hoc est BA ad
 AC. ^e ita BD. ad DC. Sit rursus *e 2.6.*
 vt BA. ad AC. sic BD. ad DC.
 vt autem BD. ad DC ita^f est *f 2.6.*
 EA. ad AC. ^g Ergo vt BA. ad *g 11.5*
 AC. ita EA. ad AC. ^h æquales *h 9.5*
 ergo BA. EA & anguli ABE. & *i 5.1.*
 E. Cum ergo ABE. alterno BA
 D. æqualis sit & E. externo
 DAC. erunt anguli BAD. DAC.
 æquales.

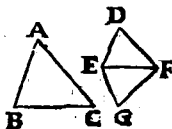

DBE. proportionalia sunt latera (hoc est ut AC. ad CB. ita DB. ad BE.) quæ circa æquales angulos C. & B. & homologa sunt latera BA. ED. quæ aequalibus angulis C. & B. subtenduntur.

- P**rob. Sic in directum statue rectas CB. BE. ut angulus extern. DBE. interno C. sit æqualis: tunc & B. & AC. & erunt parallelæ: similiterque ED. BA. cum anguli E. & ABC. sint æquales: & quia anguli ACB ABC. hoc est DEB. minores sunt quibus rectis, si producantur ED. CA. conuenient^d pura in F. Eritque DA. parallelogrammum. Cum igitur in triangulo FCE. rectæ DB. FC. sint parallelæ: erit ut ED. ad DF. hoc est BA. ita EB. ad BC. Cumque BA. EF. sint item parallelæ. erit CB. ad BE. ut CA. ad AF. hoc est BD. & ut AB. ad BE. ita FD. hoc est AB. ad DE.

PRO-

PROPOSITIO V.

Si duo tri-
gula ABC.
DEF. inter-
ra AB. BC.

proportio-
nalia (ipsis DE. EF.) habue-
runt, erunt equiangula, cos-
dēque angulos, DA. EB. CF.
habebunt equales, quibus ho-
mologa latera substantur.

Prob. Super recta EF. ad punctū E.
penatur angulus FEG. angulo B. a 23.
æqualis & ad F. alius ipsi C & conse-
quenter reliquis G. reliquo A. b 2. 32. 1.
qualis, sicque fiunt triangula ABC.
EFG. æquiangula: Tunc circa æquales
angulos A & G. c erunt proportiona-
lia latera AB. ad AC. vt GB. ad GF. &
AB ad EC. vt GE. ad EF. & AC. ad
CB vt GF. ad FE: sed trianguli DEF. la-
tera in eadem ratione supponuntur. æ-
qualis d ergo erit DE. ipsi EG. & DF. d 9. 5.
ipsi FG. & triangula DEF. EFG. e 2. 8 1.
qualia & f consequenter DEF. æqui- f 15.
angulum ipsi ABC. 3

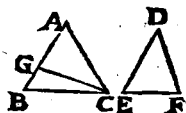
PROPOSITIO VI.

Th.6

*Si duo trian-
gula ABC.
DEF. unum
habeant equalē angulum A.
D. & latera circa eum pro-
portionalia (vt BA. ad AC.
ita ED. ad DF) erunt equi-
angula, angulosque habebunt
equales BE. CF. quibus ho-
mologa latera BA. ED. AC.
DF. subtenduntur.*

Prob. Ad rectam EF. angulos FEG.
hFG. fac æquales ipsi B. C. erit &
G æqualis A. quia ergo æquiangula
sunt ABC GEF. ^a erunt vt AB. ad AC.
ita GE. ad GF. proportionalia: sed sūt
etiam proportionalia AB. AC. & DE.
^b DF. sunt ergo latera DE. DF. ipsi
^c GE. GF. æqualia Cumque basi EF. sic
communis triangula DEF. EFG. æ-
quiangula sunt. ^d ergo etiam æquiang
gula ABC. DEF.
1.

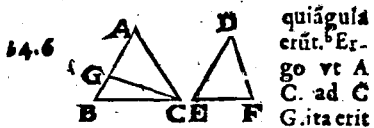
PROPOSITIO VII.

Si duo Tb. 7.
 triangu-
 lo ABC.
 DEF. u-
 num an-

gulum A uni angulo D. æqua-
 lem, circum autem, alteros angu-
 los C. F. latera proportionalia ha-
 beant (vt AC. ad CB. ita DF. ad
 FE.) reliquorum vero B. E. simul
 utrumque, aut minorem aut non
 minorem, recto: æquiangula erūt
 triangu-
 la, & æquales habebunt
 angulos A. C. B. D. E. circum quos
 sunt proportionalia latera, & an-
 gulos B. & E. æquales.

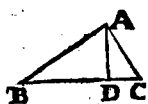
Prob Sit enim B & E. minor
 recto, tunc si anguli A. C. B. &
 F. nō sūt æquales, sit A. C. B. maior
 quā F. fiatque ipsi F. æqualis A. C.
 G. cum igitur angulus A. angulo
 D. ponatur æqualis^a erit & reli-
 quus A. G. C. reliquo E. æqualis,
 ideoque triangu-
 la A. G. C. D. E. F. æ-

DF. ad FE. sed vt DF. ad FE. ita
 ponitur AC. ad CB. vt igitur A
 C. ad CG. ita AC. ad CB. ac pro-
 pterea ^d æquales CG. CB. & ^e an-
 guli CBG. CGB æquales Cū igitur
 angulus B sit recto minor, erit
 & CGB. minor recto, & ei de in-
 feriori ^f ceptis AGC. ^g maior recto Est au-
 tem ostensus angulus AGC. an-
 gulo B. æqualis Maior igitur est
 recto angulus B qui minor po-
 nebatur.

Iā sit angulus B. & E. recto non
 minor, probabitur vt prius rectas
 CB. CG. esse æquales, & ^h conse-
 quenter angulos CBG. CGB. esse
 æquales, & non minores duobus
 rectis ^h quod est absurdum. Non
 ergo inæquales sūt anguli ACB,
 & F. sed æquales, & consequen-
 ter reliqui anguli B. & E. æqua-
 les quod erat probandum.

PROPOSITIO VIII.

*Si in triangulo re- Tb 8.
ctangulo BAC. ab
angulo recto A. in
basim BC. perpendi-
cularis AD. ducta*

*fit: quæ ad perpendicularem triangula
ADC. ADB. cum toti triangulo ABC.
cum ipsa ADC. ABD. inter se sunt si-
milis.*

Prob. In triángulis ABC. BAD. an-
guli BAC. ADB, recti sunt & an-
gulus B. communis, ergo ^{a 32.8} reliqui AC
B. BAD. æquales, ergo triángula AB
C. ADB. ^{b 1.} similia. Non aliter osten-
detur ADC. simile ABC. & ADC. ^{Def.}
triángulo ADB.

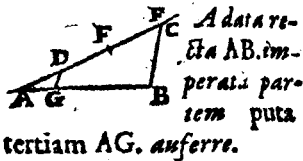
*Coroll. 1. Perpendicularis ab angulo recto
in basim, est mediã proportionalis inter
duo basis segmenta.*

^c Nam ut BD. ad DA. ita DA ad ^{c 4.6}
DC. quod est rectam DA. esse mediam
proportionalem inter basis partes
BD. DC.

*Coroll. 2. Hinc etiam patet verumli-
bet laterum angulum rectum ambien-
tium, medium proportionale inter to-
tam b. sim & illud segmentum basis
quod ei lateri adiacet.*

PROPOSITIO IX.

Pro-
blema
I.

PRax. Ex A. ducatur recta A
C. ut cunque facies angulum,
& ex AC. sumatur quævis pars
puta AD ac dux alia addatur æ-
quales DE. EF. iungatur FB. cui
ex D. parallela fiat DG. eritque a-
blata AG. pars tertia ipsius AB.

Prob. In triangulo AFB late-
ri BF. parallela est linea GD.

^a 2.6 ^a ergo erit ut FD. ad DA. ita BG.
^b 13. ^b ad GA. & ^b componendo ut FA.
ad DA. ita BA. ad GA. Est autem
AD. pars tertia ipsius AF. Ergo
AG. erit pars tertia ipsius AB.

PROPOSITIO X.

*Datam rectam
insectam AB. si-
militer secare, ut
data altera recta
AC. secta fueris*

*Prob.
2.*

in D. & E.

PRax iungantur datae lineae in A. connectantur recta BC. & ex D & E agantur DF EG. ipsi CB. parallelae, & factum est quod petitur.

Prob In triangulo ABC ductae sunt DF EG parallelae lateri BC. ^a ergo ut AD. ad DE. ita AF. ad FG: Proportionales ergo sunt partes AF. FG. partibus AD. DE. Iam si ducatur DH. parallela ipsi AB. erit ut DE ad EC. ita DI. ad IH. ^b hoc est FG ad GB. quare proportionales sunt partes F. G. GB. partibus DE. EC.

Z iiij

PROPOSITIO XI.

Prob. 3. *Datis duabus re-*
ctis AB. AC. ter-
tiam proportiona-
lem CE. inuenire.

Prax. Ex datis AB. AC. fac
angulum CAB: iunge vtram-
que recta CB produc latera AB.
AC. sume ipsi AC. æqualem
BD. duc DE ipsi BC parallelam.
Recta CE. erit tertia proportio-
nalis quæ sita.

Prob Rectæ BC DE. sunt pa-
rallæ: ergo vt se habet AB. ad
BD ita AC ad CE. Est autem
7. BD. ipsi AC. æqualis^b ergo vt se
habet AB. ad AC. ita BD. hoc est
AC. ad CE. quod est CE. tertiam
esse proportionalem.

PROPOSITIO XII.

Tribus datis re- Prob.
ctis AB. BC, AD. 4.
quartam propor-
tionalem DE. in-
venire.

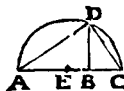
PRax. Ex datis, duas AC. BC.
 in directum colloca, ex reli-
 qua AD. & totali AC. fac angu-
 lum DAC. iunge recta BD. &
 fac ipsi parallelam CE. quarta
 DE. proportionalis erit.

Prob CE BD. sunt parallelæ
 * ergo ut se habet AB. ad BC ita 42.6.
 AD. ad DE. Ergo DE. quarta
 est proportionalis.

PROPOSITIO XIII.

Prob.

5.

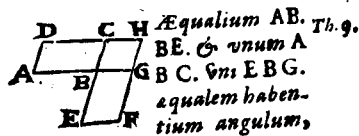
*Datis duabus
rectis AB BC.
mediam propor-
tionalem BD.
inuenire.*

PRax Colloca in directum AB BC. super AC due semicirculum ADC. In B excita perpendicularem BD ad sectionem semicirculi, illa erit quæ sita.

Prob. Ductis rectis AD. CD.

- ^a 31.3 ^a erit angulus ADC. in semicirculo rectus & à vertice D ad basin AC. ducta perpendicularis DB. ^b facit ergo duo triangula æquiangula ^c ergo proportionalia, ergo ut AB. ad BD. ita BD. ad BC. est ergo BD. media proportionalis inter AB BC.

PROPOSITIO XIV.

parallelogrammorum, reciproca sunt latera AB. BG. EB. BC. quae circum aequales angulos: & quorum parallelogrammorum, unum angulum uni angulo, aequalem habentium, reciproca sunt latera, quae circum aequales angulos, illa sunt aequalia.

Prob. Iungantur parallelogramma ad angulum æqualem B. ita ut AB. & BG iaceant in directum^a iacebunt & reliquæ EB. BC. perficiatur parallelogrammum BH. ergo ut FB ad BH. ita^b erit BD. ad BH. sed ut FB. ad BH. ita^c est EB ad BC. & ut DB ad BH. ita AB. ad BG. Igitur ut EB. ad BC. ita est AB. ad BG.

Prob. 2. pars. Ex hypoth. EB. ad BC est ut AB ad BG. ergo^e FB ad BH est ut DB. ad BH. f ergo parallelogramma æqualia sunt.

a 14.

b 15.

1.

b 7.5.

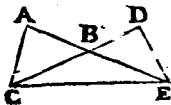
c 1.6.

d 11.5

e 1.6.

f 9 5.

PROPOSITIO XV.

Th,
10.

*Aequalium A
BC. DBE. &
unum B. uni
B. aequalem
habentium, an-
gulum, trian-*

*gulum, reciproca sunt latera ut AB.
ad BE. ita DB. ad BC. quae circum æ-
quales angulos B. & quorum triangulo-
rum, unum angulum uni, aequalem ha-
bentium, reciproca sunt latera, quae cir-
cum æquales angulos, illa sunt æqualia.*

- P**rob. Sic iunge triângula ad an-
gulum æqualem B. ut AB BE. la-
ceant in directum, ducta CE. ^aerit ut
ABC ad BCE. ita DBE. ad BCE. sed
ut ABC. ad BCE. ita AB. ad BE. & ut
DBE. ad BCE. ^bita BD. ad BC. pari-
terque demonstratur ABC. DBE. esse
æqualia, si sit ut AB ad BE. ita DB. ad
BC. Nam cum ponatur ut AB. ad BE.
ita DB. ad BC. & ut AB ad BE. ita
triangulum ABC ad BCE. & ut DB ad
BC. ita DBE. ad BCE. erit ut ABC. ad
BCE. ita DBE. ad BCE. ergo triangu-
la ABC. DBE. ^csunt æqualia.

PROPOSITIO XVI.

Si quatuor re-
cta AFEB pro-
portionales fue-
rint : quod sub
extremis AB.

Th. 12

BC. comprehenditur rectangu-
lum AC. aequale est ei, quod sub
medijs EF. FG. comprehenditur,
rectangulo EG. Et si sub extremis
AB. BC. comprehensum rectan-
gulum AC. aequale fuerit ei quod
sub medijs FG. EF. continetur
rectangulo EG. illa quatuor re-
cta proportionales sunt.

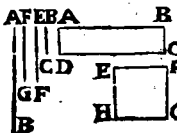
Prob. 1^a pars. Anguli recti B.
& I. sūt equales, & ut se habet
AB. ad IG. ita EI. ad BC ergo la-
tera circa æquales angulos B. &
I. sūt reciproca,^a ergo parallelo-
gramma AC. EG. sunt æqualia. 6.

14.
6.

Prob. 2. Æqualia sūt rectangula A
C. EG. & habēt angulos equales,
nempe rectos B. & I. ergo^b latera
circa hos angulos erūt reciproca. 6.

14.
6.

PROPOSITIO XVII.

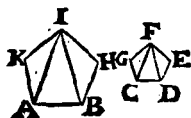
Th. 12. Si tres recte AFB sint proportionales: quod sub extremis AB, BC .

comprehenditur rectangulum AC . & quale est ei, quod à media F . describitur quadrato EG . Et si sub extremis AB, BC comprehensum rectangulum AC . & quale sit ei quod à media F . describitur quadrato EG . illa tres recte proportionales erunt.

P Rob 1^a pars. Sume rectam EF . 2.
qualem ipsi FG . erunt quatuor recte $AFEB$. proportionales, eritque quadratum EG comprehensum sub mediis FG, EF . ergo rectangulum AC . & quale erit quadrato EG .

6. Prob. 2. Quadratam EG . medix EF . (vocemus parallelogrammum) rectangulo AC . sub externis AB, BC . & quale ponitur, & habent angulos æquales, ergo latera ut proxime dixi, circa hos angulos erunt reciproca.

PROPOSITIO XVIII.

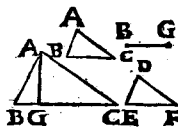
Super data
recta AB. ^{Proba}
dato recti-
lineo CDE
FG. simile,

similiterque positum rectili-
neum ABHIK. describere.

Datum rectilineum resolue in trian-
gula, ductis rectis puta CF DF.
Ad punctu A.^a fiat angulus IAB. & qua
lis ipsi FCD. & ipsi FLC. & qualis IBA.
& ^b consequenter reliquus reliquo: $\angle$ E-
quiangu' a ergo erunt triangula FCD.
IAB. & similia c & ut CF ad AI. ita
CD ad AB. Ad recta AI. fac similiter
et angulum IKA. & quiangulum trian-
gulo FGC. & quia anguli BAI IAK. &
quales sunt angulis DCF. FCG. tota-
les KAB. GCD. & quales erunt, & late-
ra proportionalia. Idemque repe-
tum, donec omnia triangula eodem
ordine quo iacent absoluantur, sicque
totum rectilineum toti rectilineo ^d si
milit erit, & super datam AB. similiter
descriptum.

PROPOSITIO XIX.

Tab. 13

*Similia
triangula
ABC. D
EF. inter
se sunt in*

*duplicata ratione laterum
homologorum.*

Quando triangula sunt æqualia, hoc est quando B C EF. nec non tertia proportionalis BG. sunt æquales, res est manifesta.

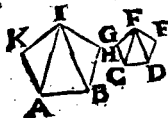
Quando vero latera BC. EF. sunt inæqualia, demonstratur hoc modo. Sit BC. latus, latere EF maius, & ex BC. abscindatur æ rectis BC. EF. tertia proportionalis BG ducaturque recta AG. Quia igitur angulus B. est æqualis E. & propter similitudi-

nem

nem triangulorum, ut AB. ad BC. ita DE. ad EF & permutando ut AB ad DE ita BC. ad EF. hoc est EF. ad BG. erunt circa angulos æquales B. E. latera reciproce proportionalia. Quare per 14. triangula ABC. DEF erunt æqualia; & per 7. quinti, ut triangulum ABC. ad ABG. ita erit idem triangulum ABC. ad DEF. ut autem ABC ad ABG ita est per 1. huius BC ad BG. Ergo ABC. ad DEF. erit ut BC. ad BG.

Corollarium. Si tres lineæ fuerint proportionales, ut prima ad tertiam, ita triangulum super primam ad simile triangulum super secundam.

PROPOSITIO XX.

Theo.
14.

*Similia poli-
gona in similia
triangula divi-
duntur, & nu-
mero aequalia,*

*& totis homologa: & polygona
duplicatam habent eam inter se
rationem, quam latus homolo-
gum ad homologum latus.*

Sint polygona similia $ABHIK$
 $EFGH$. habentia angulos æqua-
les. K, G . Itemque I, F . & sic deinceps,
& latera proportionalia circa angu-
los æquales; puta ut AB , ad BH , ita
 CD , ad DE . &c.

Dico 1°. Illa dividi in triangula si-
milia & numero æqualia. Prob. ab an-
gulis I . & F . duc rectas ad angulos
oppositos A, B, CD . divisa erunt illa
polygona in triangula numero æqua-
lia. Quod etiam in similia,

Prob. Anguli K . & G . sunt æquales;
& circa ipsos latera sunt proportio-
nalia. ergo æquiangularia sunt triangu-
la IKA, FGG . ergo similia. Eadem ra-
sione erunt similia triangula $IHB,$

FED. Et ^b quia est vt IB. ad BH. ita ^b 4.6
 FD. ad DE. vt autem HB. ad BA. ita
 ED. ponitur ad DG. ^c erit ex æquo vt ^c 22.
 IB. ad BA. ita FD. ad DC. & quoniam ^f.
 angulus HBA. ipsi EDC. est æqualis, &
 ablatas HBI. ablato EDF. erunt reli-
 qui IBA. FDC. æquales. ^c Ergo trian- ^d 6.
 gula IBA. FDC. æquiangula erunt & 6.
 similia, eademque ratio de omnibus.

Dico 7. quod sicut vnum triangu-
 lum ad triangulum sibi respondens al-
 terius polygoni: ita esse polygoni to-
 ta inter se.

Prob. Quia omnia triangula sunt
 similia, singula singulis, ^c ergo sunt in ^e 19.
 duplicata ratione laterum homologo- ^{6.}
 rum; cumque singula singulis probata
 sint proportionalia, sic vt in triangulo
 vnius sint omnia antecedentia, in alio
 consequentia proportionum, ^f vt v- ^f 12.7
 num antecedens est ad vnum conse-
 quens ita omnia ad omnia. Est ergo
 polygonum ad polygonum vt trian-
 gulum ad triangulum, ergo ea trian-
 gula sunt totis homologa, & quia
 triangula sunt in duplicata ratione
 laterum homologorum, erunt & po-
 lygona in eadem ratione duplicata
 laterum homologorum puta AB. CD.

PROPOSITIO XXI.

Theor.
 21.

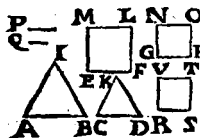

Qua ei-
 dem recti-
 lineo GHI.
 sunt simi-
 lia ABC. DEF. & inter se
 sunt similia.

PROB. Anguli A. & D. ponun-
 tur æquales vni G ergo & in-
 ter se, eodemque modo singuli
 singulis: ^a latera etiam circa eos
 ponuntur proportionalia quia la-
 teribus eiusdem tertii sunt pro-
 portionalia, ergo cum habeant
 angulos æquales & latera circa
 eos proportionalia, ^b sunt simi-
 lia.

62.
 def. 6.

PROPOSITIO XXII.

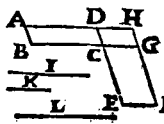

Si quatuor
rectæ AB, Theo.
CD, EF, G 16.
H. propor-
tionales fue-
rint: & ab
eis rectili-

nea similia similiterque descripta ABL,
CDK, & MF. NH, proportionalia erunt.
Et si à rectis lineis, similia, similiterque
descripta rectilinea proportionalia fue-
rint, ipsa rectæ proportionales erunt.

P Rob.^a Sumatur ipsarū AB. & CD. 11.6
tertia proportionalis P. & ipsarū E
F. & GH. tertia Q. erit ut AB. ad P. ita 6 19.
triangulum IAB. ad triangulū KCD. 6.
id est in ratione duplicata, & ut EF. ad
Q. ita MF. ad NH. sed ut AB. ad CD.
ita EF. ad GH. & ut CD. ad P. ita GH.
ad Q. Ergo ex æquo ut AB. ad P. ita 22.5
EF. ad Q. ergo ut ABL. ad CDK. ita 11.5
MF. ad NH. Iā vero si figuræ propor-
tionales & similes similiterque positæ
sint, & rectæ super quas positæ sūt pro-
portionales erunt: nam ratio vnus fi-
guræ ad alteram est rectæ ad rectam 19.
duplicata, ergo ratio laterum eadem 20
erit, nēpe ut AB. ad CD. ita EF. ad GH. 6.
ergo illarū latera proportionalia sūt, 7.5.

PROPOSITIO XXIII.

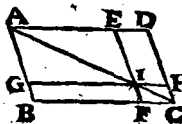
Theo. 17. *Aequian-gula C pa-rallelogrā-ma AC.C F. inter se*

rationem habet eam, quæ ex lateribus componitur BC. ad CG. & EC. ad CD.

Sint parallelograma AC. CF. habentia angulos ad C. æquales & ita disposita ut DC. ipsi CE. & BC. ipsi CG. ^a iaceant in directum, compleaturque parallelogrammum CH. ^b Cum ergo sit ut AC ad CH ita BC. ad CG. & ut CH. ad CF. ita DC. ad CE. ratio enim AC. ad CF. ^c componitur ex intermediis AC. ad CH. & CH. ad CF. componitur quoque eadẽ ratio AC. ad CF. ex rationibus BC. ad CG. & DC. ad CE. quæ illis intermediis sunt æquales.

a per
con-
uer-
sam
15.1.
b 1.6.
c def.
5.

PROPOSITIO XXIV.

In omni pa-
rallelogram-
mo DB. que
circa diame-
trum AC.
sunt paralle-
logramma G

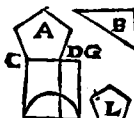
Theo.
18.

E. FH. & toti DB. & inter se sunt si-
milis.

Parallelogrammum GE. habet an-
gulum A. communem cum toto:
angulus externus AEI. æqualis est in-
terno ADC similiterque angulus AG
I. angulo ABC. & angulus EIG. angu-
lo EFB. & angulus IFB. angulo FCH.
ergo parallelogramma GE. FH. & toti
& inter se sunt æquiangula. Quod
autem latera circa æquales angulos sint
etiã proportionalia sic probo. ^{a 29.} Trian-
gula AGI. ABC. sunt æquiangula, si-
militerque triangula AEI. ADC. erit
^b ergo ut AB. ad BC. ita AG. ad GI. & ^{b 4. 6}
ut BC. ad CA. ita GI. ad IA. item ut
CA. ad CD. ita IA. ad IE. ^{c 22. 5} Ergo ex æ-
quo ut BC. ad DC. ita est GI. ad IE. er-
go latera circa æquales angulos BCD.
GIE. sunt proportionalia. Idemque
demonstrabitur de lateribus circa alios
angulos & de parallelogrammo FH.
ergo similis.

PROPOSITIO XXV.

Prob.
7.

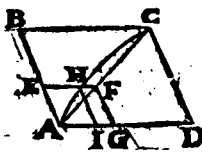
Dato rectilineo A. simile, similiterque possum, & ali-
F E H I K teri dato B. a-
quale L. consistuere.

P Rax. Ad dati rectilinei A. latus CD. ^a fiat rectangulum CE. ^a quale ipsi A. Producatur CD. versus G. super DE. in angulo EDG fiat rectangulum DH. ^b ^a quale ipsi B: ^c fiat inter CD. DG. media proportionalis IK. super quam fiat ^d rectilineum L. simile ipsi A. similiterque positum, eritque rectilineum L. ^a quale dato B. & simile ipsi A.

Prob Recte CD. IK. DG. ^e sunt proportionales: ergo erit ut prima CD. ad tertiam DG. ita rectilineum super primam, id est A. ad rectilineum super secundam, id est L. sed ut CD. ad DG. ita parallelogrammum CE. hoc est A. ad DH. hoc est B. ^h ergo erit ut A. ad B. ita A. ad L. Ideoque rectilinea B. & L. erunt ⁱ equalia.

PRO

PROPOSITIO XXVI

Si a pa-
rallalogrā
mo BD.
parallelo-
grammū

EG. ablatum sit, & simile to-
ti, & similiter positum, com-
munem cum eo habens angu-
lum EAG. hoc circa eandem
cum toto diametrum AC.
consistet.

Si negetur: Sit alia AHC: Agatur
ex H. recta HI. parallela FG.
tūc parallelogrāma BD. EI. circa
eandē diametrum AHC. ^a erunt si-
milis: ^b quare erit ut BA. ad AD.
ita EA. ad AI. Sed ut BA. ad AD.
ita est EA. ad AG. cum BD. EG.
ponatur similia. ^c Igitur erit ut E
A. ad AI ita EA. ad AG. ^d Ac
propterea æquales AI. AG. patet
de totum.

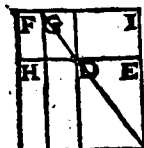
PROPOSITIO XXVII.

Theo.
19.

H D E

A C K B

A K C B

Omnium parallelogrammorum secundum eandem rectam applicatorum deficientiūque figuris parallelogrammis similibus, similiterque positis, ei quod à dimidia describitur :

maximum id est, quod ad dimidiam applicatur parallelogrammum simile existens defectui.

Super AC. semissem totius AB applicatum sit parallelogrammum AD. ita ut à toto AE. deficiat parallelogrammo CE, quod semper est

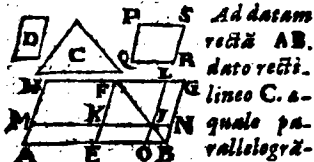
æquale est ^a simile ipsi AD. Deinde ad quoduis aliud segmentum AK, fit applicatum aliud parallelogrammum AG, ita deficiens, ut defectus sit parallelogrammum KI, simile ipsi CE, hoc est circa communem diametrum BGD. Euclides dicit AG, minus esse parallelogrammo AD, & probatur.

1. Quando punctum K, est inter CB, tunc parallelogrammum LH, quod est ^a æquale ipsi LE, maius est quam GC, quia LE, maius est quam GE, & GE, GC, sunt ^b æqualia. Addito ergo LA, erit AD, maius quam AG. 436.
I.
b 43.
E.

Quando verò punctum K, est inter AC, tunc DF, DI, sunt æqualia, quia sunt super æquales bases & DI, DK, sunt æqualia complementa, ergo & DF, DK, sunt æqualia, & GH, minus DK, adiectoque communi KH, totum AG, minus toto AD,

PROPOSITIO XXVIII.

Prob.
B.

Ad datam
rectā AB.
dato recti-
lineo C. a-
quale pa-
rallelogra-
mum AI. applicare : deficiens fi-
gura parallelogramma ON. qua
similis sit alteri parallelogram-
mo dato D. Oportet autem da-
tum rectilineum C. cui aequale
applicandum est AI. non maius
esse eo, quod ad dimidiam AE.
applicatur, cum similes fuerint
defectus, & eius quod ad dimi-
diam applicatur, & eius cui si-
mile deesse debet.

¶ 18.
6.

Rectam AB. ut prius bisseca in
E. super mediam EB. fac paral-
lelogrammum EG. simile ipsi D. simi-
literque pos. um : & comple paralle-
logrammum BH. si EH. ipsi C. est æ-
quale, factum est quod petitur, nam
est applicatum ad AB. & deficit pa-

parallelogrammo EG . simili ipsi D . Si
 EH . & ipsi π quale b EG . sit maius b 36.
 quam C . (nam minus esse non debet
 cum EH . sit c maximam eorum que
 applicari possunt ab AH . unde si esset
 EG . minus ipso C . nullum aliud appli-
 cari posset ad AB . ipsi C . π quale, pro-
 ptereaque addit Euclides oportet au-
 tem &c.) si inquam sit maius, d reper-
 ta quantitate excessus, e facio paralle-
 logrammum PR . π quale excessui &
 simile similiterque positum ipsi D . &
 parallelogrammo PR . aliud π quale
 similiter positum KL . f quod erit circa
 diametrum, sicque remanebit gnomon
 LBK . π quale rectilineo C . Iam pro-
 ductis LI . KL . erit parallelogrammum
 AI . ad rectam AB . applicatum & de-
 ficiens parallelogrammo ON . & simili
 ipsi EG . hoc est ipsi D . Quod autem
 AI . sit π quale ipsi C sic probabo. Com-
 plementa LN . KO . h sunt π qualia,
 ergo addito communi NO . erit OG .
 π quale ipsi EN . b hoc est AK . Ergo
 si π qualibus AK . OG . addas commu-
 ne KO . erit AI . π quale gnomoni
 LBK . hoc est rectilineo C , ut pro-
 bavi,

d 49.

1. *con*

arce

qua

est

e 25.

6.

f 44

1.

g 14.

6.

h 43.

i

PROPOSITIO XXIX.

Prob.
9.

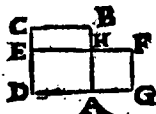
C. aequale parallelogram-
mum applicare, exco-
dens rectam datam AB. fi-
gura parallelogramma PO.
qua sit similis dato alteri pa-
rallelogrammo D.

418. **S**uper rectam EB. mediam da-
tam AB. fiat parallelogram-
mum EC. simile ipsi D. similiter-
que positum: tum rectilineo C.
& parallelogrammo EC. fiat a-
419. 6 quale aliud parallelogrammum
NM. simile ipsi D. habeatque an-
gulum EFC. cum parallelogra-

mo EC. Completis igitur parallelogrammis QE. NB. PO. cum NM. sit positum æquale ipsi EC. & D. ablato communi EC. gnomon ERC. ipsi C. erit æqualis Et quia æqualia^c sunt QE. ^{c36.1} NB. & æqualia^d NB. BM. si loco ^{d 43.} ipsius BM. substituantur æquale^{1.} QE. erit parallelogrammum AR æquale gnomoni ERC. ideoque etiam rectilineo C. Quare ad rectam AB applicatum est parallelogrammum AR. æquale dato rectilineo C. excedens rectam AB. figura parallelogramma PO. quæ similis est dato parallelogrammo D. cum sit circa eandem diametrum cum ipso EC. quod positum est simile ipsi D. Ad datam ergo, &c.

PROPOSITIO XXX.

Prob.
10.

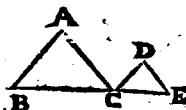
*Propositio
rectam ter-
minatam A
B. extrema
ac mediana*

tione secare in H.

¶ **D**ividatur AB. in H. ita ut
rectangulum CH. sub tota
AB & segmento BH. sit æquale
quadrato AF. alterius segmenti
AH. tunc enim tres rectæ pro-
portionales^b erunt, & erit ut to-
ta BA. ad HA, ita AH. ad HB.
Ergo AB. secta est in H. ^csecun-
dum extremam & mediam ra-
tionem.

PROPOSITIO XXXII.

Theo.
21.

Si duo
triangula
ABC. D

CE. qua
duo latera AB. AC. duobus
lateribus CD. DE. propor-
tionalia habeant, secundum
unum angulum ACD. com-
posita fuerint, ita ut homolo-
ga eorum latera AB. DC.
AC. DE. sint etiam paral-
lela, cum reliqua illorum
triangulorum latera BC. C
E. in rectam lineam BE. col-
locata reperientur.

PRob. Latera homologa AB.
DC. AC. DE. ponuntur pa-
rallela, ergo anguli alterni A. &
ACD. sunt æquales & D. eidem

ACD ergo A. & D. æquales. Hos
 æquales angulos circumstant la-
 tera proportionalia ex hypoth.
^b ergo triangu- 6.6
 la, habentque æquales angulos
 B. & DCE additis ergo æquali-
 bus A. & ACD. erunt B. & A.
 duobus angulis DCE. ACD.
 hoc est angulo ACE. æquales.
 Ergo addito communi ACB.
 erunt tres anguli ABC. duobus
 ACE. ACB. æquales, ^c illi au- 3.7
 tem tres valent duos rectos, er-
 go & hi duo. Ergo ^d B C. C E, 14.
 unam rectam constituunt. 1.

PROPOSITIO XXXIII.

Theo.
22.

In aequalibus
 circulis DB. HF.
 anguli A. E. D.
 H. eandem ha-
 bent rationem,
 cum ipsis periphe-
 rijs BC. FG. qui-
 bus insistant: sine
 ad centra D. H. sine ad peri-
 pherias A. E. constituti insi-
 stant: insuper vero & secto-
 res BDC. FHG. quippe qui
 ad centra, insistant.

¶ Rob. Ductis B C. FG. ad
 2.4 C. & applica CI æqualem ip-
 si BC. & ad G. & K. GK. KL.
 æquales singulas ipsi FG. ductis
 ID. KH. LH. sic dico, Rectæ
 6.8. BC. CI. ponuntur æquales, & er-

go & arcus BC. Cl. ^c ergo & an- ^c 27.
 guli BDC. CDI. æquales. Idem- ^{3.}
 que est de arcubus FG. GK. KL.
 & angulis ad H. qui ipsis insi-
 stunt. Ergo quam multiplex est
 arcus BCI. ipsius BC. tam multi-
 plex erit angulus BDI. ipsius
 BDC. & quam multiplex arcus
 FGKL. ipsius FG. tam multi-
 plex erit angulus FHL. ipsius
 FHG. ^d ergo si arcus BCI. FGK ^d 27.
 L. sint æquales, erunt & anguli ^{3.}
 BDI. FHL. æquales. Si eorum
 arcuum vnus sit maior, maior
 erit & angulus, si minor, minor.
^e Ergo cum æquemultiplicia vel ^e 6.
 vna excedant, vel vna deficient, ^{def. 5.}
 quæ erit ratio arcus BC. ad FG.
 eadem erit anguli BDC. ad FH
 G. Et quia anguli ad D. & H.
 sunt ^f dupli angulorum ad A. & ^f 10.
 E. ^{3.} eadem erit ratio angulorum
 A. & E. quæ D. ad H. & sic ea-
 dem anguli A. ad angulum E.
 quæ arcus BC. ad arcum FG. ^{215.5}

Rursus, in æqualibus segmen-

b27.3

i24.3

tis BC. CI si fiant
 anguli BMC. CNI.
^h æquales erunt, cū
 insistant æqualibus
 arcibus BAC. CB
 A I. ergo ⁱ similia
 sunt segmenta BMC.
 CNI. & æqualia,
 sint super æquales
 C. CI additis ergo triángulis BD
 C. CDI ^k quæ æqualia sunt, erūt
 sectorū BDC. CDI. æquales. Er-
 go tam multiplex est sector BDI.
 sectoris BDC. quā multiplex a-
 cus BCI arcus BMC. Idem ostē-
 detur de sectorē FHL. Ergo si
 qualis sit arcus BCI. arcui FG.
 sector quoque BDI. æqualis erit
 sectori FHI. si deficiat, deficiet.
 si excedat excedet. Ergo quæ est
 ratio arcus BC. ad arcum FG. ea-
 dem erit & sectoris BDC. ad se-
 ctorem FHG. quod erat prob.

Laus Deo. B. V. & S. Ignatio.

